

МИЛАН ЈЕВТИЋ, УНИЈА СИНДИКАТА У ПРОСВЕТИ

На распусту пљуштали конкурси

СТРАНАЧКО КАДРОВАЊЕ У
ЈАВНИМ ПРЕДУЗЕЋИМА

Сменили *њихове*,
поставили своје

СТРАНА 5

„АУТОСАОБРАЋАЈ” СВЕ
ВИШЕ ПОСУСТАЈЕ

Грађанима треба превоз,
а не извињење

СТРАНА 6

САТИРИЧАР
ДРАГАН РАЈЧИЋ

Нашу стварност је
карикатура по себи

СТРАНА 10

ГЕРБЕРИ ИЗ
ЦВЕТОЈЕВЦА

Саобраћајац и пекар
успешни цвећари

СТРАНА 13

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SAMO 833 €/m² + PDV

GRATIS
posrednik
posrednik

SMALLVILLE
KRAGUJEVAC

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО

ЗНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

TRAVEL AGENCY
HOLIDAY

034 335 220 - 021 47 37 136
www.holiday.rs

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž
mir u kući

Refill m

Karadorđeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 64

PERMONT

- ROLETNE
- VENECIJANERI
- TRAKASTE ZAVESE

063 853 9 006

Директор и игре

Да није лако бити на највишем руководећем месту у јавном предузећу потврђује актуелни „случај“ Обрена Ђетковића, директора крагујевачког „Водовода“. Он би у исто време морао да се нађе на два различита места, међусобно удаљена више стотина километара, што прети да популарног Ђетка - физички и ментално растргне.

Прво, од 31. августа до 7. септембра он неизоставно мора да буде на радничко-спортским играма комуналаца Србије у Чању (Црна Гора), вероватно као вођа пута и селектор екипе „Водовода“, а истог 31. августа и 1. септембра, опет неизоставно, треба да дође на тестирање које се организује за све који су конкурисали за директоре јавних предузећа у граду, а он је један од њих.

Када је комисија која спроводи избор директора одбила Ђетковићеву молбу да нађе нови термин за писмене и усмене провере, он је демонстративно напустио састанак и присутним новинарима изјавио да се на тестирању неће појавити, а то би значило да му пропада шанса да још четири године буде директор „Водовода“.

Међутим, када је преспавао, изгледа да му је дошло у главу да би то била глупа самоелиминација, јер ако поново не буде директор, ем више нема фотеље, ем за њега до године нема спортских игара у Чању. То је већ озбиљан губитак. Зато је следећа његова изјава за јавност била: видећу!

А шта има да види? Решење је просто - пропусти прва два дана

спортских и осталих надметања, за то време омлати тестове пред градском директорском комисијом, а онда експресно у Црну Гору. (Штета што је мало захладнео односе са Дачићем, можда би му овај послао и хеликоптер).

Није Ђетко од јуче, има да стигне на оба места и да постигне резултате и у Крагујевцу и у Чању.

Можда је занимљивије питање зашто су комуналци из Србије за спортске игре (оно „радничке“ је само термин пренет из прошлости) изабрали место у иностранству. Можда они Црну Гору још доживљавају као „нашу“ републику, али пре ће бити да „доживљај“ и није у осећању братства са „монтенегросима“, већ у лепоти Чања. Тачније, туристичког насеља „Бисерна обала“, где се играју и потом славе и победе и поразе (важно је учествовати) српски комуналци.

Уз добро место, изабрали су и добар термин, прва недеља септембра, па још осам дана, а све о трошку предузећа. Као у стара добра комунистичка времена. А, заиста, и јесте тако. Чањ у Црној Гори изабран је још у време Југославије за сусретања комуналаца ондашње велике државе. Држава се распала, растурило се и много другог заједничког, али су српски комуналци били истрајни и сачували своје радничко-спортске игре на аутентичном месту, у Чању, између Бара и Петровца на мору.

Игре могу да почну на време, стиже и Ђетко.

Карикатура: Горан Миленковић

Сељаци из грузанских села тврде да ће проширењем зоне санитарне заштите тешко бити оштећени јер без употребе ђубрива и примене разних средстава за заштиту пољопривредних култура неће имати приносе од којих ће моћи пристојно да живе. Такође, кад је откупљивано земљиште за формирање Грузанског језера, обећано је да ће се у општини Кнић отворити нови производни погони и фабрике које ће запошљавати људе из тог краја, али пошто од тога ништа није урађено, грузанска села у међувремену скоро су опустела.

С те стране сељаци су апсолутно у праву, мада стоји чињеница да акумулација која служи за снабдевање пијаћом водом мора да буде заштићена. Тренутно стање, међутим, врло је лоше, али не због начина обраде земље у приобаљу, већ због неконтролисаних градње уз обалу. Сада већ има преко двеста кућа, које нису правили сељаци, већ „викендаши“ и парајлије. Саграђене су без дозвола, а до сада ниједна није уклоњена, упркос најавима да ће бити рушења.

Е, тек пошто се то уради и када

се обала језера „очисти“ од свих грађевина, могло би на један леп и уљудан начин грузанским сељацима да се објасни шта и како

могу да сеју, с тим што им се свакако мора надоместити и штета коју ће имати због посебног режима обраде земље.

Струјни удар

Осим што су од августа добили замашно веће цене струје, потрошачима је из електродистрибуције сервирано и лепо летње малтретирање, уз уручивање дуплих рачуна да се, ако немају паметнија посла, баве и електро енигматиком.

Оно што у свему може да се разазна јесте да је код „електричара“ дошло до извесне реорганизације (њу треба разликовати од реконструкције - она се односи на Владу), па сада исту струју не плаћамо старој фирми, већ некој новој. Има она и своје име, али зашто би то грађане занимало. Е, зато што су се они унутра нешто претумбавали, на сваку адресу потрошача стигла су по два различита рачуна - за исти месец. Наравно, оба треба платити, а најбоље ће се осећати они који и не

пробају да утврђују за шта је шта, јер могу додатно да се нервирају.

Изгледа да су опет најгоре прошли они који најуредније плаћају струју, јер ако су којим случајем досадашњем предузећу за наплату дали више него што су потрошили, морају да иду на шалтер и пишу изјаву да ли тај вишак пара желе да им се врати или да се пребаци новој фирми којој ћемо од сад плаћати рачуне. Ако, ко их је био по ушима да буду тако равносни.

Уведен је још један „новитет“, опет на штету, боље је рећи - на муку грађана. Новом предузећу за потрошену струју више неће моћи да плаћају и на наплатним местима градских комуналних предузећа, већ само у „Електростумадији“ и у њиховој испостави у Николе Пашића. Могу и у поштама, али уз провизију. Баш су се лепо реорганизовали.

Опет по сељаку

На прошлонедељном скупу у Топоници најављена је „сељачка буна“ власника имања око језера на Грузи. Њих је разјарила најавна да ће се проширити зона такозване санитарне заштите око језера, што практично значи да на додатних 150 хектара обрадиве земље неће смети да користе ни једно од хемијских средстава која се примењују у савременој пољопривредној производњи, а штале за стоку мораће да праве на

сасвим другачији начин, опет да се било шта штетно не би одливалло у језеро.

Поједностављено, то је део правила која су садржана у новом просторном плану за акумулацију Груза, кога је урадио Институт за архитектуру и урбанизам Србије по наредби Министарства пољопривреде. Иначе, претходни план стар је већ више од тридесет година и иако је био привремено остао је на снази све до данас.

energetski efikasni prozori i vrata
SUNCE

акција:
sigurnosni
PVC prozori
po ceni običnih
PVC prozora

*акција траје до 01.septembra
034/330 870 suncemarinkovic.com

ЖИТОПРОДУКТ
Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

Произвођачке цене, гарантовани квалитет белог, лиснатог, печеног, замрзнутог пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала лијаца, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

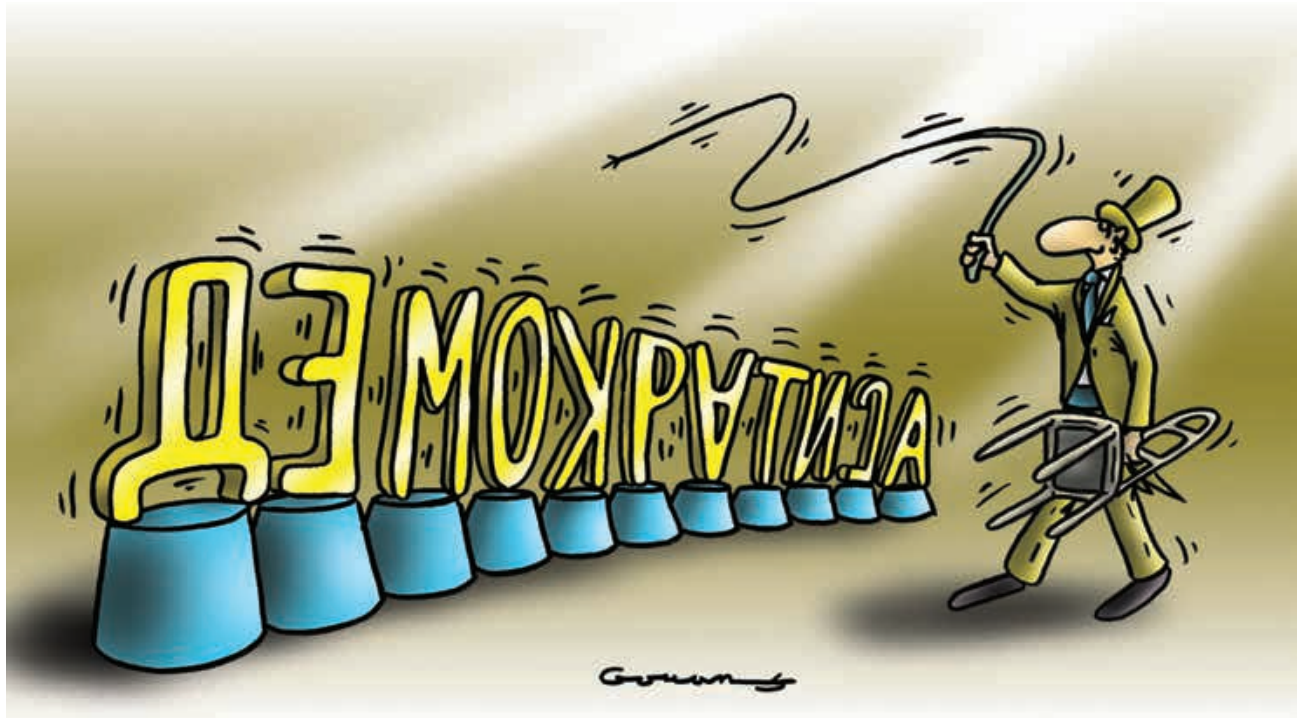
СТРАНАЧКО КАДРОВАЊЕ У ЈАВНИМ ПРЕДУЗЕЋИМА И УСТАНОВАМА

Сменили њихове, поставили

Без икаквог образложења смењени су директори Завода у Малим Пчелицама, филијала ПИО и фонда здравствене заштите, а последњих дана све чешће се чују гласине и о разрешењу директора Геронтолошког центра, што указује на одсуство било какве процене вредности и одлучивање, искључиво, на основу партијске припадности

Да су отпуштања, разрешења и смене постали једно од обележја актуелног врха власти сведочи и чињеница да су руководеће функције у републичким установама и предузећима у Крагујевцу заузели кадрови партије која је на последњим републичким изборима добила највише гласова грађана. Шта више, ово су потврдила и истраживања које је спровела невладин организација Центар за практичну политику из Београда, а обухватила

су само разрешења и опозиве који се објављују у „Службеном гласнику“ и службеним листовима. Њихова статистика показала је да су масовне смене спроведене у свим областима државне управе, па су тако разрешени директори јавних предузећа, чланови управних и надзорних одбора, а где је и у локалним управама дошло до промене власти новоимено-

ивани су и директори домова здравља, школа, центара за социјални рад. Докле се у отишло у овим чисткама најбоље показују примери смењених функционери Сигурне женске куће у Нишу и Установе за израду таписерија у Новом Саду.

У Крагујевцу су, рецимо, међу смењенима директори Завода у Малим Пчелицама, филијала ПИО и фонда здравствене заштите, а последњих дана све чешће се чују гласине и о смени директора Геронтолошког центра.

■ Обавештења стигла факсом

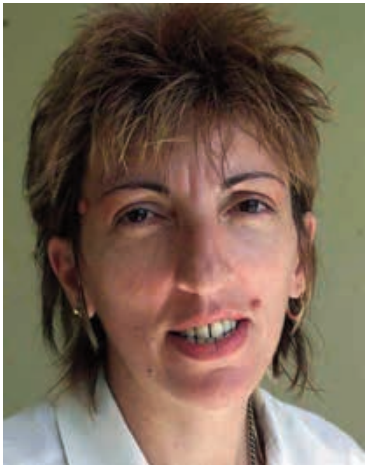
Овакву ситуацију још гором чини податак да власт нема обавезу да образложи смене изабраних и постављених лица, па се може закључити да оваква одлука указује на одсуство било какве процене вредности и на одлучивање ис-

кључиво на основу партијске припадности.

Без икаквог конкурса и образложења, на списку за „одстрел“ нашла се директорка Завода за збрињавање одраслих „Мале Пчелице“ Сузана Перовић (ДС). Додуше, пре тога, дошло је до померања у ПИО фонду, где је уместо Небојше Крстића, први човек постао Миодраг Николић (СПС), али је ова смена прошла без веће медијске пажње.

Далеко већи одјек у јавности имала је смена дугогодишње директорке Завода у Малим Пчелицама, а службена белешка о престанку обављања директорске функције, због истека мандата, стигла је факсом, крајем фебруара, у тренутку када је Перовићева имала смртни случај у породици. Место вршиоца дужности, без конкурса или било какве провере зна-

ња и способности, заузео је Владика Станојевић, лекар из Тополе, кадар Српске напредне странке и један од кандидата за председника ове општине. Он је по доласку на чело ове установе у старту најавио кадровске промене и ово обећање одмах је и испунио, али тако што је отпустио и смењено углавном оне који су били сарадници претходне директорке. Додуше, изјавио је да ће ангажовати најквалитетније људе, као и да ће за пар месеци ситуација у Заводу бити још боља, па је у том смислу увео штедњу на свим нивоима и корисницима укинуо, готово, све изласке из установе. Међутим, од медија се није могла сакрити појава шуге међу корисницима, као ни то да је на рашчишћавању директоровог приватног бутика у центру града, у коме је избио пожар, коришћен камион Завода, а последице пожара

У ЗАВОДУ МАЛЕ ПЧЕЛИЦЕ СУЗАНУ ПЕРОВИЋ ЗАМЕНИО ВЛАДИКА СТАНОЈЕВИЋ

СМЕНЕ НА ЧЕЛУ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА „ЦЕНТАР“ И ОГРАНЦИМА

Напредњаци на врху и по дубини

Месецима се причало да ће нови директор ПД „Центар“ бити Сања Туцаковић, истакнути члан Српске напредне странке, а страначки колега Горан Ковачевић њен саветник. Речено - остварено. Обоје су одборници, дипломирани економисти без радног искуства у систему какав је Електропривреда Србије

У Привредном друштву „Центар“, коме припадају „Електрошумадија“ и електродистрибуције у Пожаревцу и Смедереву, уследила је смена на врху још средином јула. Уместо дотадашњег директора Гвоздена Илића, „кормило“ је преузела Сања Туцаковић, дипломирани економиста и истакнути члан овдашњег Градског одбора Српске напредне странке.

То, у ствари, готово да и није била новост, месецима се причало да ће управо Туцаковић бити нова директорка, а страначки колега из СНС-а Горан Ковачевић њен саветник. Тако се и догодило. У свему је новост једино да ни директорка ни њен саветник немају икакво радно искуство у систему какав је Електропривреда Србије.

Иначе, присуство директорке Сање Туцаковић на обележавању

недавне славе свих електричара, на Светог Илију у Пожаревцу, било је једно од њених првих појављивања у јавности, па су поједини медији искористили прилику да је штошта упитају.

У склопу промена у нашој земљи, ето десило се и то да будем прва жена на челу једног привредног друштва из области електродистрибуције. Сигурна сам да нећу имати проблема са колегама, а ни са колегицама. Ту и не правим разлику, једино што ми се чини да су даме дисциплинованије и одговорније, нагласила је Туцаковић, напомињући да највише цени тимски рад који намерава да спроводи, пренео је дневни лист „Данас“.

Толико о обећаној департизацији јавних предузећа, а намеће се и питање да ли је стварно Сања Туца-

ДИРЕКТОРКА САЊА ТУЦАКОВИЋ, СА ИСКУСТВОМ У ОСИГУРАЊУ

ковић прва жена која је постала директор у систему ЕПС-а. Додуше, тако „високо“ да, али је, треба рећи зарад истине, готово истовремено смењена једна дама, Марија Лазић, донедавна директорка „Електромораве“ у Пожаревцу, за коју се тврди да је била веома успешан менаџер. Директорка Лазић била је само „степеник“ ниже од директора „Центра“, „пела“ се искуством у својој дистрибуцији, а сада се налази на

месту, може се рећи, „службенице“, шефа финансијске оперативе.

Смењен је и Жељко Јевтић, директор „Електромораве“ у Смедереву, 12 година је провео на том месту, није му се могло било шта замерити, али шта је ту је.

И нови директори огранака у Пожаревцу и Смедереву, Дејан Савић дипломирани инжењер електронике, и Милан Рајић, чланови су СНС-а, и су дошли су „са стра-

не“, никада нису радили у систему ЕПС-а.

Подсетимо, такође недавно, директор „Електрошумадије“ постао је Небојша Обрадовић, дипломирани машински инжењер, а почетком ове године Кнић је добио шефа Пословнице, машинског инжењера Рајицу Милосављевића. Треба ли рећи да су кадрови СНС-а и без радног искуства у електродистрибуцији?!

своје

санирали су радници запослени у Заводу.

Ништа боље није прошао ни Предраг Петаковић (ДС). И он је обавештење о смени примио факсом, само што у њему није било никаквог образложења, а на његово место постављена је начелница у Фонду Зора Ђокић, кадар СНС-а.

До ове смене, иначе, читаву деценију, важило је правило да се директори постављају на основу јавног конкурса. Тако је и Петаковић дошао на ову функцију 1. децембра 2010. године са четворогодишњим мандатом. Мада се не може пренебрећи чињеница да је партијска књижица и тада била пропусница за руководећу позицију, али се бар водило рачуна да се задовољи законска форма. У овом случају ни тај законски минимум није испоштован.

Петаковић је, крајем априла, обавештен да је разрешен дужности, иако његов мандат истиче тек наредне године. Осим тога, није било никаквих примедби на његов рад, а извештаји свих унутрашњих контрола показивали су позитиван учинак, тако да са овог становишта није било разлога за његову смену.

ПРЕДРАГ ПЕТАКОВИЋ, РАЗРЕШЕН СА МЕСТА ДИРЕКТОРА ФИЛИЈАЛЕ ЗДРАВСТВА, ПОДНЕО ТУЖБУ СУДУ

Осим тога, може се чути и да су напредњаци „превазишли себе“, страначка постављена на кључна места су била очекивана, међутим, ових месеци и дана, бар када је о Крагујевцу реч, запослено је у стални радни однос најмање 20 људи, углавном гимназијалци, економски техничари, трговци, док су новопридошли са високом стручном спремом на руководећим радним местима. Бар још 20 људи је, за сада, ангажовано и на привременим пословима. Није тешко претпоставити да је у питању „страначка линија“.

Синдикална организација ПД „Центар“, потврђује први човек Бранко Гојковић, има јасан став - начин, на који је постављена директорка Сања Туцаковић, као и остали ди-

Законом о раду је, иначе, предвиђена могућност превременог разрешења директора, али предлог за разрешење мора бити образложен са прецизно наведеним разлозима због којих се предлаже разрешење. Закон каже да директор може бити смењен пре истека мандата због нестручног и несавесног обављања дужности, озбиљних пропуста у раду или уколико је у току трајања мандата правоснажно осуђен на затворску казну, али Предраг Петаковић није имао ни један од ових „грехова“. Мада је од нове републичке власти очекивао разрешење, надао се да ће ипак, како каже, начин на који то чине бити бар мало цивилизованији.

■ Резултати нису мерило

- Није по закону, али политичком вољом се све може, каже Петаковић који је поднео тужбу Основном суду за кршење Закона о радним односима, а у међувремену му је понуђено место шефа одсека за уговарање услуга.

Још једна смена о којој се по граду прича протеклих десетак дана, мада до ње још увек није дошло, односи се на директора Геронтолошког центра Владана Јовановића (ДС). Иако је његов мандат истекао још прошле године, очекивало се да ће бити расписан конкурс за вршиоца дужности. Уместо тога, кренуле су приче о докторки запосленој у Заводу за хитну медицинску помоћ, која треба да заузме руководеће место у овој установи. Иако није члан ни једне странке, приписује јој се сарадња са ПУПС-ом, који је, наводно и предложио за ову позицију.

Ова дешавања директор Јовановић, који још увек обавља ову функцију, објашњава као кампању једне невладине организације, али и људи окупљених око поменуте странке.

Није немогуће да ће се то и десити, каже Јовановић, али о томе треба да одлуче они који су за то надлежни.

- Моје разрешење није спорна ствар, али ово што се тренутно догађа води дестабилизацији установе, а они који шире гласине утичу на радну атмосферу која није ни мало пријатна. Дакле, ништа није спорно са постављењем новог директора или вршиоца дужности,

ВЛАДАН ЈОВАНОВИЋ, ЈОШ УВЕК ДИРЕКТОР ГЕРОНТОЛОШКОГ ЦЕНТРА, АЛИ ОЧЕКУЈЕ СМЕНУ

али би то требало урадити на законском прописан начин, каже Јовановић, дипломирани економиста, који директорску функцију у Геронтолошком центру обавља већ шест година.

Он напомиње да су у овом периоду постигнута значајни, очигледни резултати у пружању услуга и инфраструктурном опремању, што је, сматра, разлог што се његова смена пролонгира. Са друге стране, међутим, створена је политичка клима, коју потпирује ПУПС преко невладине организације.

У закључку истраживања које је спровео Центар за практичну политику (ЦПП) стоји да оваква пракса само учвршћује партијску државу и руши владавину права у Србији. „Насилним сменама, без образложења и без оцене резултата рада, уводи се партијска припадност као апсолутно начело у управљању државом. Истовремено се шаље порука свим изабраним и постављеним функционерима да резултати рада нису мерило и да није важно како раде, већ да ли припадају владајућој странци“, поручују из ЦПП-а.

Иако су неке од смена изазвале бројне реакције стручне јавности, власти у Србији нису реаговале, а странке владајуће коалиције јавно бране партијску припадност као врховно начело рада државне управе. На места смењених доведени су нови, партијски чиновници, од којих су, како се понегде испоставило, многи без икаквих квалификација за посао који би требало да раде.

Гордана БОЖИЋ

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ, САВЕТНИК У ПД „ЦЕНТАР“

запошљавање на нижим радним местима било изражено још док је директор „Центра“ био Гвозден Илић, али је Сања Туцаковић ставила „шлаг на торту“ ангажовањем саветника Горана Ковачевића.

- Према нашим сазнањима, Горан Ковачевић нема радно искуство и требало би да прво прође приправнички стаж. Сматрам да је поштено рећи, предузеће има много проблема, али управо због тога потребни су нам људи који, ипак, имају искуство и визију, без жеље да икога вређамо. Био бих срећан да нас живот демантује и да нови челни људи покажу добре резултате, међутим, убеђен сам да је вероватноћа да се то и догоди врло мала. Наше људе смо позвали да им свако у оквиру својих овлашћења пружи максималну подршку - то је свима нама у интересу, али неспорно је да новим директорима треба времена да се снају у новом послу, сматра Гојковић.

Он каже да је преурањено говорити, односно оцењивати рад нових директора, али и додаје да је шеф Пословнице у Книћу Рајица Милосављевић, ипак, показао добре резултате. Пословница, међутим, броји 25 људи, „Електрошумадија“ 450 радника, док у ПД „Центар“ има 1.040 запослених. Различити су то нивои проблема и обавеза, потеза и последица.

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

СТРАНАЧКА САОПШТЕЊА

КАНЦЕЛАРИЈА ЗАЈЕДНО ЗА ШУМАДИЈУ – УРС

Урбани одговор одбрана од новог вандализма

Нови вандализам у Крагујевцу је бука и бес поразне културе деведесетих на месту њеног најтежег пораза, рекао је на конференцији за новинаре Саша Миленић, потпредседник ЗЗШ-УРС и народни посланик. Он је истакао да демон кружи Србијом – дух деведесетих! „Демон је дух без тела. Овдашња култура деведесетих, тачније антикултура утеловљена у антицивилизацијским тенденцијама примитивне воље за моћ, геноцидног национализма и идолопоклоничке племенске нетолеранције, доживела је тежак пораз у међународној заједници просвећеног човечанства. Та победа цивилизације одиграла се тако што је речени демон културно и медијски стигматизован, војно-политички осуђен и најзад међународно-правно осуђен као злочиначки“, рекао је Миленић.

У тој победи просвећеног човечанства и цивилизације над овим људождерским бићем демонским учествовали су и грађани Србије, а доминантан политички израз те борбе јесте демократизација и европска оријентација Републике. Захваљујући овој победи политика деведесетих у Србији више није могућа. Зато се она јавља само као утвара, као контракултура која у реалност доспева једино кроз инциденте, истакао је потпредседник ЗЗШ-УРС.

„Појаве новог вандализма снажно се појављују овде управо зато што је Крагујевац најистакнутије место победе над економским и политичким претпоставкама обнове деведесетих и могуће регресије. Крагујевац је прво, а можда чак и једино место којим се легитимизује успешност демократске и европски оријентисане транзиције у Србији. Подизање урбане инфраструктуре, изградња спортског комплекса са изградњом затвореног базена, отварање шопинг молова, долазак великих страних инвеститора и раст запошљавања младих изричито су потврда успешности политичког концепта града вођеног са позиције локалне самоуправе који ЗЗШ доследно заступа и спроводи.“

СРПСКА НАПРЕДНА СТРАНКА

Подобни и неподобни савети МЗ

Градски одбор Српске напредне странке у Крагујевцу жели да скрене пажњу јавности на велики број проблема са којима се савети грађана месних заједница у којима већину имају чланови СНС сусрећу у свом функционисању, јер немају равноправан третман код локалне власти у односу на оне у којима већину чине чланови УРС-а.

Стање у месним заједницама које су затекли нови председници савета очекивано је лоше, нарочито када су финансије у питању, али је однос локалне власти према новим саветима још гори. Неправедан однос драстично отежава функционисање нових савета, угрожава и свакодневно функционисање месних заједница, а посебно неповољно утиче на планове за унапређење живота грађана.

Месне заједнице које имају средства на свом рачуну су малобројне, а у појединим, попут Пиваре, Винограда, Првог маја, Вињишта и других, нови председници савета грађана нису затекли буквално ни један динар на рачуну. Нови савети МЗ Багремар, Денино брдо и других имају и проблеме око коришћења просторија. Иницијативе новоформираних савета МЗ углавном наилазе на отпор код локалне власти. Поред ових проблема велики је и број наслеђених које су проузроковали лоши потези претходних савета, предвођених кадровима тадашње странке Заједно за Шумадију.

Поред наведених и проблема у свакодневном функционисању, недопуштив је отпор локалне власти према појединим саветима месних заједница и неравноправан положај у који их она ставља у односу на друге МЗ. Таквим ставом актуелна градска власт још једном показује да јој нису сви грађани Крагујевца исти, да постоје подобни и неподобни МЗ, али и да у Крагујевцу могу нормално да живе само људи блиски актуелној већини и градоначелнику Верољубу Стевановићу.

Градски одбор Српске напредне странке у Крагујевцу обећава грађанима да ће се људи који чине савете МЗ, а подржава их странка којој се највише верује, максимално залагати за побољшање квалитета њиховог живота у срединама у којима живе. СНС у Крагујевцу ће се борити против још једног покушаја градске власти да подели грађане на подобне и грађане другог реда.

ДА ЛИ СЕ КИДА ДУГОГОДИШЊА ВЕЗА ГРАДА И „АУТОСАОБРАЋАЈА“

Грађанима треба превоз, а не извињење

Град није добио никакав захтев и није било најаве штрајка. Чули смо да су у „АС“-у проблем плате, али то нема никакве везе са градом, нити је решење да грађани остану без аутобуских линија, каже члан Градског већа Зоран Јовановић. Уколико се прошлонедељни „сценарио“ изостанка аутобуса понови градска управа ће ангажовати друге превознике

Пише Александар Јокићевић

Крагујевац не остаје без приградског превоза. „Аутосаобраћај“ и даље вози и стање се колико толико стабилизовало, а град је, наглашава члан Градског већа за-

дужен за комуналну делатност Зоран Јовановић, увео свакодневну контролу на свакој од 11 приградских траса - за Буковац, Доње Грбице, Ресник, Сугубине, Дулене, Горње и Доње Комарице, Малу Врбицу, Лужнице, Страгаре, Дреновац и Ђурице-ло.

Прошлу седмицу обележио је изостанак аутобуса на већини поменутих траса, па је зато уследила и озбиљна најави града да ће раскинути сарадњу са овим дугогодишњим превозником. Дилема је била има ли или нема штрајка запослених у „Аутосаобраћају“, те су се саопштењем за јавност, пред викенд, огласили генерални директор Слободан Сретеновић и три репрезентативна синдиката,

ВОЗНИ ПАРК У ЈАКО ЛОШЕМ СТАЊУ

Миливоје Булатовић (Самостални синдикат), Дејан Ђокановић (синдикат „Независност“) и Александар Маровић (синдикат „Сизас - Слога“).

- Желимо да обавестимо јавност да је група радника која се налази у канцеларији генералног директора потпуно незаконито заузела просторије, без икаквих писаних захтева, и да и даље не жели да напусти просторије. Због тога је дат налог служби контроле да направи записник о томе и по-

квој дискриминацији нису тачне, јер смо у обавези да организујемо посао у складу са преузетим обавезама и нећемо толерисати безакоње, каже се у саопштењу.

Управа и три синдиката не поричу да се касни са зарадама, додајући да о томе треба разговарати на начин који је прописан законом, што константно и захтевају и раде, а не анархично и на начин који угрожава опстанак 480 запослених у „Аутосаобраћају“, наводи се у саопштењу.

такође тврде да нису у штрајку, али и да превоза нема због недостатка аутобуса. Председница тог синдиката Сузана Марковић каже да управа „Аутосаобраћаја“ не жели да каже истину да немају возила. Од 54 возила, само девет је пуштено у рад.

- Извињавамо се грађанима. Они не трпе због нас, јер ми долазимо на посао, тврди Сузана Марковић.

■ Давање ваздуха

Чињеница је да радници од свог предузећа траже осам целих плата и 10 исплата накнада за превоз, што је равно износу девет месечних зарада. Неспорно је да недостају и технички исправни аутобуси, али се ових дана што-шта „на мишиће“ оспособљавало. Међутим, новац им не дугује град, објашњава члан Градског већа Зоран Јовановић.

Заправо, аутобуси нису изашли на линије без икакве најаве штрајка, нити су било какви захтеви прослеђени Градској управи.

Према уговору на месечном нивоу на рачун овог превозника град уплаћује око три милиона динара. Тај мање-више фиксни износ умањује се за сваки неодржани полазак, чега је било претходних дана и месеци, увек уз толеранцију јер је „Аутосаобраћај“ у проблемима и реструктурирању. Докле тако?

- На хитном састанку који смо организовали одлучено је да се „Аутосаобраћају“ пошаље допис у коме тражимо да се одмах изјасне хоће ли одржавати поласке, мада су, слободно могу рећи, оваквим поступком грубо прекршили и Закон о штрајку и уговор са градом о повременом превозу.

Град није добио никакав захтев, није било најаве штрајка, а незванично смо чули да су проблем плате. Али, то нема никакве везе са градом, нити је решење да грађани остану без аутобуских линија уколико запослени у „АС“-у нису примили плате. Треба рећи отворено, град им не дугује ни динара. „Ласта“ и „Вуловић транспорту“ дугујемо, а од синдиката се чује да три ми-

лиона динара није довољно ни за нафту. Са оволиким бројем запослених њима никакав новац није довољан. За разлику од градског превоза где град убира приход од сваке карте, у приградском превозу новац је њихов и карте продаје „Аутосаобраћају“. Три милиона динара на месечном нивоу је субвенција града јер те трасе нису рентабилне, речи су Јовановића.

Он подсећа да је „Аутосаобраћај“ у реструктурирању акционарско друштво са већинским државним капиталом, да им плате, иначе, не исплаћује град, као и да, уколико је повод за изненадни штрајк социјални програм, којим би било обухваћено око 200 радника од 480 запослених, ни одлука о томе, односно одобравање финансијских средстава, не зависи од локалне самоуправе.

Свакако, треба рећи да су држава и град Крагујевац у другој половини 2011. године и званично по-

стали већински власници „Аутосаобраћаја“. Из републичког буџета са 480 милиона динара повезан је стаж за 958 тадашњих и бивших радника за период од почетка 2006. до краја 2010. године. Тиме је, категоричан је Јовановић, избегнут банкрот. Тада је најава њена процена стања, социјални програм за прекобројне, као и трагање за стратешким партнером. Са 54 одсто акција некада највећег градског превозника располаже држава. Иако се град одрекао прихода од ренти, дуг је конвертован у власништво, па сада град располаже са

24,5 одсто акција ове фирме. Неспорно је, дакле, да је имовина фирме већински државна. На овај начин сматрало се да највећи проблеми овог акционарског друштва, које је приватизовано по старом закону још 2000. године (60 одсто акција је припало запосленима и пензионерима „АС“-а), а потом ушло у дубиозу, могу бити решени. Сматрало се да држава има рачу-

ВИШЕ РАСХОДОВАНИХ НЕГО НОВИХ АУТОБУСА

ИСТОРИЈА „АС“-А

Раст и пад великог превозника

Од 1946. године, када је основано под именом „Градско ауто-предузеће“, са једним старим аутобусом, три камиона и 27 радника, Крагујевац има своје превозничко предузеће. Те године аутобус је саобраћао на релацији Крагујевац-Београд једном дневно, полазио је у шест сати, враћао се у 18 часова, а до одређеног је путовао равно шест сати. За превоз путника у граду коришћени су камиони са клупама. Министарство саобраћаја крагујевачком предузећу 1948. године додељује још 32 камиона са клупама, а 1951. године припаја му секцију републичког ауто предузећа „Ласта“ из Београда. Од 1952. године предузеће мења име у „Ауто Ласта“, а име „Аутосаобраћај“ добија 10. октобра 1961. године.

Појављивање на међународним линијама везано је за повезивање са Пословним удружењем „Интертрансспорт“ из Љубљане, а 1965. године бележи се и најснажнији развој предузећа, јер је набављено 30 нових аутобуса, више теретних и такси возила, а интезивно се развија и градски саобраћај. Изузетан значај „Аутосаобраћаја“ је у развоју путничког саобраћаја у региону Параћина, Аранђеловца и Младеновца.

Одржан је међурегионални и републички саобраћај на 34 линије, а локални саобраћај на 68 линија. Те године у возном парку је 112 аутобуса, затим 121 теретно возило, а исте године формиран је у предузећу Сектор за туризам који је имао биро у Крагујевцу, Параћину, Аранђеловцу, Деспотовцу и Младеновцу. Годину дана касније формира се и Сектор за спољнотрговинске послове.

Прва велика криза захватила је предузеће у периоду од 1967. до 1969. године, када бележи за то време огроман губитак од милион динара. Тада се укида теретни саобраћај, а пут опоравка је нађен у путничком саобраћају. Гради се нова аутобуска станица, хала за ремонт возила, запошљава се нових 180 радника и гради зграда дирекције у Станову. Предузеће гради и аутобуске станице у околним местима Рачи, Баточини и Лапову.

Предузеће је 1976. године имало 155 савремених аутобуса, 347 дневних поласака у 157 путних праваца и превезло 22 милиона путника. Модернизује се и градски саобраћај, а те године уведе се и аутомати за куповину карата у аутобусима.

У наредним годинама бележи се даљи развој предузећа. Ратови, санкције и велике економске тешкоће у земљи нови су велики изазов за „Аутосаобраћај“. После година стагнације и великих тешкоћа, без значајног обнављања возног парка, излазак из кризе почео је са новим миленијумом. Набављена су нова возила по европским стандардима, а у годинама кризе сачувани најважнији ресурси, наведено је у историјату „Аутосаобраћаја“.

Период након 2000. године и суноврат некада успешног предузећа обележен је хапшењем више директора и руководилаца због сумње у финансијске малверзације. Већина имовине је под хипотеком, а обавезе далеко превазилазе вредност „АС“-а. Град, који уз државу и мале акционаре већ две године има удео у власништву овог превозничког предузећа, и даље са Министарством економије покушава да спречи суноврат и стечај.

” Зоран Јовановић: Ако се број људи сведе на око 300 радника, можда и мање, „Аутосаобраћај“ има шансу да дође до стратешког партнера. Изгубили су градски превоз, али ипак имају лепо тржиште, међуградске линије, месни саобраћај, приград. Дали смо им још једну прилику. Но, ако наставе са проблематичним понашањем сами ће угасити предузеће

ницу, припремајући „АС“ за нову продају.

Обећање социјалног програма

Ипак је „АС“ био велики превозник у седам општина региона. Део велике имовине предузећа је због лоших или невештих пословних потеза у претходном периоду под банкарским хипотекама, а члан Градског већа Зоран Јовановић опет враћа причу уназад. Септембра 2010. године због финансијских проблема у које је запао „Аутосаобраћај“ (због неплаћања лизинга одузето 20 аутобуса), градски превоз Крагујевца већином је поверен Јавном саобраћајном предузећу „Ласта“ из Београда.

„Аутосаобраћај“ је опстао у међумесном, приградском и општинском саобраћају, а имају и одређени број међународних линија, па се тог тренутка нагађало хоће ли „Ласта“ преузети комплетан „АС“ са преко 700 запослених. То је било нерешено.

Град је још једном помогао. Према договору са градском управом нови превозник је имао обавезу да преузме „АС“-ову Радну јединицу „Градски превоз“, што је и учињено, тако да и данас у „Ласта“ ради око 200 некадашњих возача и кондуктера „Аутосаобраћаја“.

Искрено, већ три године бије мо битку, али „АС“ лоше ради. Ми смо, као локална самоуправа, зашто не рећи, и као политичка партија, прогутали доста „горких пилула“. Примали смо критике због „Аутосаобраћаја“, а тако је и данас. Ипак, и даље покушавамо да издејствујемо тих отприлике стотину милиона динара за социјални програм. Чека се на Министарство економије и финансија, а решили бисмо проблем око 200 људи. Неки би отишли у пензију, јер свима је јасно да једино ако се број људи сведе на око 300 радника, можда и мање, „Аутосаобраћај“ има шансу да дође до стратешког партнера. Изгубили су градски превоз, али ипак имају лепо тржиште, међуградске линије, месни саобраћај, приград. Дали смо им још једну прилику. Но, ако наставе са проблематичним понашањем сами ће угасити предузеће. Могло се чути да се синдикали и руководство „АС“ а извињавају грађанима, али то ништа не значи, јер грађанима је потребан превоз, објашњава Јовановић.

Према његовим речима стање у приградском превозу се консолидовало оспособљавањем возила, али преломни датум за „Аутосаобраћај“ биће 1. септембар, када ђаци полазе у школу и завршава се сезона годишњих одмора.

До септембра, како је обећано, очекујемо да се разреши проблем социјалног програма. Свесни смо да се све ово време то пролонгира, јер, на жалост, у државном буџету нема новца, али уколико се процени да „Аутосаобраћај“ не може одговорити задатку, како су септембра 2010. године остали без градског превоза, овог пута остаће без приградских линија. Спремни смо да уведемо другог превозника или, свеједно, друге превознике и то привремено, да не буде застоја у превозу, до расписивања и окончања тендера за избор предузећа коме ће овај посао бити поверен, закључује Јовановић.

КАКО СЕ КОНТРОЛИШУ СУБВЕНЦИЈЕ ПОСЛОДАВЦИМА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

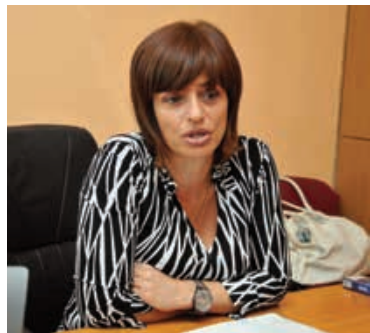
И да хоће, не могу да мувају

Било је случајева да послодавац да отказ раднику пре истека рока или да му не уплати самодоприне, али је тај број занемарљив, јер послодавци имају низ обавеза које морају да испуњавају, а које Национална служба запошљавања сваког месеца ревносно контролише

У општинама Шумадије прошле године је преко Националне службе за запошљавање за смањење незапослености потрошено близу 35 милиона динара. Кроз разне видове субвенција и помоћи, стално или привремено запослење пронашло је 237 људи, а највише кроз јавне радове. Изгледа да је све већа незапосленост натерала државу на озбиљне мере, па је из године у годину све већи број модела којима се послодавцима олакшава пријем нових радника. Ипак, покреће се питање какве услове они морају да испуне да би добили једнократну помоћ и како спречити злоупотребе.

Рача најнеразвијенија

Постоје примери где су запослени по истеку 24 месеца, колико је послодавац дужан да их задржи на послу, добијали отказ, а постоје и они којима нису плаћани доприноси или којима газде не желе да врате радну књижицу. У крагујевачкој филијали Националне службе за запошљавање објашњавају да таквих примера има, али да су прилично ретки, јер послодавци имају

низ обавеза које током уговорног периода морају да испуњавају, а које НСЗ сваког месеца контролише.

Послодавци су дужни да измирују обавезе по основу доприноса за обавезно социјално осигурање и да омогуће Националној служби праћење реализације уговорне обавезе. То значи да они сваког месеца морају да нам доставе доказе о испла-

тама и доприносима, а ми сарађујемо са ПИО фондом и Агенцијом за привредне регистре и лако можемо да утврдимо ако има неких неслагања. Ако послодавац не измирује своје обавезе, против њега се покреће тужба, а да ли ће по истеку обавезног периода да задржи радника или не, то је његова одлука, обја-

ЈЕДАН ОД РАНИЛИХ САЈМОВА ЗАПОШЉАВАЊА

Година	Одобрени програми		Реализација програма			
	Бр. програма	Бр. лица	Средства	Реализовано	Вансудски	Утужење
2008.	48	94	9.160.000	45 за 87 лица		3 за 7 лица
2009.	72	114	10.870.000	61 за 94 лица		11 за 20 лица
2010.	130	212	21.130.000	89 за 158 лица	2 за 2 лица	8 за 8 лица
2011.	174	278	50.900.000	162 за 265 лица	9 за 9 лица	3 за 4 лица
2012.	38	53	8.600.000	У току		
Укупно	462	751	100.660.000	357 за 604 лица	11 лица	25 за 39 лица

Стање предмета по годинама

шњава Јелена Зорнић, руководиоца групе за програме запошљавања.

Она додаје да чак 80 посто запослених остаје на радним местима по истеку уговора, па је тако у 2010. го-

Јелена Зорнић: Послодавци морају сваког месеца да нам доставе доказе о исплатама и доприносима, а ми сарађујемо са Фондом ПИО и Агенцијом за привредне регистре и лако можемо да утврдимо ако има неправилности

дини од 212 лица само шеснаест прекинуло радни однос по истеку 24 месеца и још 10 после шест месеци.

Висина субвенције зависи од развијености општине и броја запослених, па тако фирме на територији Крагујевца, као најразвијеније општине у Шумадији, добијају „само“ 100.000 динара за пријем новог радника. У ову категорију спада-

ју и Аранђеловац, Топола и Лапово, док се за отварање новог радног места у Книћу и Баточини добија 200.000 динара. Рача, која представља девастирано подручје, спада у трећу групу општина у којима се за новог радника исплаћује 300.000 динара.

Износи су за 50.000 динара већи ако се ради о запослењу лица са инвалидитетом. Субвенција се одобрава у једнократном износу послодавцима који запошљавају до 50, односно до 19 незапослених лица, ако је реч о особама са инвалидитетом. У зависности од програма разликују се и услови које послодавац мора да испуни.

Новац је увек сигуран

Неки општи услови су да успешно послује и да запошљава лице са евиденције Националне службе. Такође, мора да одржи број запослених у последња три месеца која предходе месецу када је поднео захтев, уколико се не ради о природном одливу, као што је остварење права на пензију или смрт запосленог. Мора редовно да измирује обавезе за социјално осигурање и да приликом пријаве поднесе захтев са бизнис планом. На основу тога се прави ранг листа и додељују субвенције, истиче наша саговорница.

Ипак, додаје, има и нерешених, који остварују приход од 50.000 динара, а поднесу захтев за пет радника. Јасно је да они не могу да испуне све обавезе и такав захтев се не разматра. Такође, Зорнићева објашњава да су приче о договору послодавца и радника, по коме по истеку уговорне обавезе послодавац отпусти запосленог који се пријави на биро, а послодавац поново за њега тражи субвенцију, немогуће. Наиме, послодавац не може за истог радника тражити олакшице у периоду од три године, а ако запослени сам од-

КОНКУРСИ 2013. ГОДИНЕ

Радна места о трошку државе

Поред отварања нових радних места, заинтересовани су ове године могли да се јаве на конкурс за јавне радове, самозапошљавање, програм стручне праксе или финансирање обуке кадрова.

Програм обуке на захтев послодавца подразумева учешће у финансирању обуке ради стицања знања и вештина потребних за обављање одређене делатности. НСЗ сноси трошкове обуке до 150.000 по полазнику, док се полазнику исплаћује новчана помоћ у износу од 5.800 динара. После успешно завршене обуке послодавац је обавезан да заснује радни однос на најмање шест месеци.

Програм „Стручна пракса“ је ове године заменио „Прву шансу“ и намењен је лицима која се први пут стручно оспособљавају за занимања за која су већ стекли одређена знања. Практика траје до шест месеци за приправнике са средњом стручном спремом (12.000 динара), девет месеци за оне са вишом (16.000) и 12 месеци за приправнике са високом стручном спремом (20.000).

Субвенције за самозапошљавање додељују се лицима за покретање нове делатности у износу од 160.000 динара.

Извођача јавних радова бира НСЗ на основу конкурса, а средства се користе за исплату зарада (23.000 – 26.000 у зависности од степена стручне спреме), 1.500 динара за трошкове доласка и одласка са рада и 50.000 динара за организовање обуке.

лучи да оде у току трајања уговора, фирма је дужна да у року од 30 дана запосли новог радника или да врати добијени новац.

Уколико неко прекрши одредбе уговора, прво настојимо да вансудским поравњањем врати новац, а ако то није могуће покреће се тужба. За сваки износ постоје средства обезбеђења у виду личних меница и жيرانата, а за велике износе потребна је и хипотека или гаранција банке. Ако власник фирме не може да исплати меницу, наплата се врши од жيرانата, тако да је новац увек сигуран, закључује Јелена Зорнић.

Виолеџа ГЛИШИЋ

ЕФЕКТИ УЛАГАЊА У ШУМАДИЈИ

За пет година запослена 751 особа

У циљу спровођења политике запошљавања у Шумадији је за пет година спроведено 462 програма и запослено 751 особа. За ове сврхе држава је потрошила преко сто милиона динара, а далеко највише уложено је у Крагујевца. Са 73 програма и преко 20 милиона динара у прошлој години, послодавци у Крагујевцу су потрошили више него све општине заједно. Занимљиво је да је од осталих општина једино Рача, која спада у најнеразвијеније општине, имала двоцифрени број програма, а да се најмање трошило у Лапову, само 420.000 динара.

Што се тиче реализације пројеката, она је врло висока, па су само у 11 случајева послодавци вансудским поравњањем вратили добијени новац, а против 25 је поднета тужба.

Општина	Самозапошљавање			Ново запошљавање			Јавни радови		
	Број програма	Број лица	Средства	Број програма	Број лица	Средства	Број програма	Број лица	Средства
Крагујевац	50	50	8.000.000	16	24	2.400.000	7	84	10.918.077
Аранђеловац	1	1	160.000	4	7	700.000	1	5	1.010.568
Топола	1	1	160.000	1	1	100.000	1	10	1.152.134
Баточина	1	1	160.000	4	4	800.000	1	9	1.000.592
Лапово	2	2	320.000	1	1	100.000			
Рача	4	4	640.000	8	13	3.900.000	1	9	1.000.592
Кнић	1	1	160.000	2	3	600.000	1	4	785.273
Укупно	60	60	9.760.000	36	53	8.920.000	12	121	15.867.239

Програми запошљавања по општинама за 2012. годину

МИЛАН ЈЕВТИЋ, ПРЕДСЕДНИК УНИЈЕ СИНДИКАТА ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА У КРАГУЈЕВЦУ

На распусту су иљубишћали КОН

Свако упражњено радно место у просвети унапред је попуњено. Ја бих био срећан када би долазили млади стручни људи, нажалост, долазе углавном мамини и татини синови. Само током овог лета објављено је на десетине конкурса у којима се траже наставници оних профила којих су школе пуне вишкова. Урађено је то током распуста, када пажња просветне јавности ослаби

Разговарала Јаворка Станојевић

Проблеми образовног система, који су још деvedесетих година прошлог века покренули таласе незадовољства просветних радника, у протеклом периоду нису разрешени. Због тога од 2008. године свака школска година почиње најавом штрајкова. Ове, због очекиване смене министра просвете, неће бити обуставе рада, али просветари не намеравају да одустану од борбе за бољи положај.

Горуће питање које овог септембра покушавају да реше је вишак запослених, међу којима би многи, због смањеног броја ђака, могли да се нађу на улици. Интересе већине запослених у крагујевачким основним и средњим школама покушава да заштити Унија синдиката просветних радника на чијем челу се од 2001. године налази професор историје Милан Јевтић. Овај прекаљени синдикалац, који обавља и функцију потпредседника УСПР Србије, сматра да просветне власти немају довољно слуха за питања која опертеђују образовање, свуда у Србији, па и у Крагујевцу.

Кажу да ће почетак ове школске године бити један од најтежих, јер се још увек не зна ко ће бити министар који би требало да

јавност на проблеме који нас чекају на почетку ове, како због погрешне политике Министарства просвете у такозваној сфери кадрова, тако и због последице објективних околности смањења броја деце. Поготову је проблематична генерација рођена 1999. године, која ове године уписује средњу школу. Довољно је рећи да је њих у Крагујевцу скоро 300 мање од просека осталих генерација, а читава Србија у односу на претходну генерацију бележи мањак од око 9.000 новоуписаних средњошколаца.

За мање од десет дана ђаци би требало да буду у клупама. У крагујевачким средњим биће десет одељења мање. Да ли су познати спискови на основу којих би требало да се зна колико просветних радника ће бити на листи технолошког вишка да би се извршила прерасподела наставника са мањим фондом часова?

Прерасподела се овде у Крагујевцу никада није радила, јер се сви конци вуку из центра моћи лоцираних у једној политичкој партији и њеним људима који годинама „ведре и облаче“ у крагујевачкој просвети. Сигуран сам да ће ове године бити више од 500 запослених у школама без пуног фонда часова. То значи да ће, пошто нас је у крагујевачкој Школској управи две и по хиљаде, једна петина прима-

дине показује да се на првој налазило 241, а на другој 221 просветни радник. Када саберете, добићете цифру од више од 460 људи који нису имали могућност да зараде пуну плату, јер нису имали коме да предају. Ко уме да рачуна лако ће приметити да је стварна бројка скоро десет пута већа од оне коју јавности презентује начелник Школске управе.

У ком распону се крећу плате просветних радника који немају пун фонд часова?

Као илустрацију могу да узем пример колегинице која у Белошевцу предаје физику. Ова жена која је завршила јако тежак факултет месечно зарађује 4.550 динара, јер има само два часа недељно и прима 10 одсто плате. Она је најдрастичнији пример, али има много сличних. Колегиница у Музичкој прима 12,5 хиљада, а скоро свака школа има по неког запосленог ко не успева да заради пуну плату која, у зависности од стажа и разредног старешинства, иде до 48, 49 хиљада динара. Најтрагичније је, међутим, што људима који имају мали број часова не иде ни радни стаж.

Упркос свему, синдикати тврде да се у крагујевачким школама стално запошљавају нови људи.

Довољно је погледати број конкурса који су изашли само током овог лета. Међу неколико десетина објављених има оних у којима се траже наставници математике, српског језика, хемије, енглеског језика, историје, географије, иако свих тих кадрова има на листама оних који не могу да испуне норму. Чак су тражени и наставници физичког, којих је на листама технолошких вишкова највише. Да би било јасније колико су нова запошљавања неоправдана треба рећи да у граду не постоји ни једна школа која је без запослених који не могу да испуне потребан број часова. Такође, одавно нема дефицитарних кадрова, јер је отварањем

ФИЛУМ-а решен мањак професора српског и енглеског језика, сада их има и више.

Одакле онда ови конкурси?

- Тренутно важи пропис по коме неко може бити запослен ако испуњава један једини услов, а то је задовољавање критеријума из правилиника о врсти стручне спреме. О томе одлучује искључиво директор који може да прими кога год хоће. Али, пошто су и директори на функције дошли захваљујући партијској подршци, њих контролишу они који су их поставили, па одлуке обично доносе под притиском. То практично значи да нове кадрове у крагујевачку просвету доводе директори школа и они који их контролишу, а најјача контрола долази из Школске управе. Ту, у тим ланцима корупције, треба тражити разлоге нових запошљавања.

Делегације ОББС-а и ОЕЦД-а које су испитивале интегритет нашег образовног система у претходним годинама утврдиле су да запошљавање нових кадрова представља огромна улазна врата корупције. Али, иако су европске делегације јасно указале шта треба мењати и са највишег места дато обећање да ће то бити учињено, последњим изменама закона област запошљавања није ни пипнута.

Како се расписује конкурс када нема упражњеног радног места?

Када се у некој школи, рецимо, због одла-

ска колеге у пензију, појави одређени број часова које није могуће расподелити на остале запослене, директор би, по закону, морао да тражи већ запосленог професора или наставника који у другој школи нема пун фонд часова. Ако то није могуће, или постоји притисак да се доведе нови човек, онда се распише конкурс за који је потреб-

Нове кадрове у крагујевачку просвету доводе директори школа и они који их контролишу, а најјача контрола долази из Школске управе. Ту, у тим ланцима корупције, треба тражити разлоге нових запошљавања

Јавна је тајна да запослење у државној служби, па и у школи, има своју цену. Ако мене питате да ли имам доказе за тако нешто, могу рећи да немам, јер то обично иде преко посредника који све заврши штитећи, како себе, тако и оне који су дали, односно примили новац.

Исправља грешке свог претходника?

Неће бити нимало лако, јер не постоји министар и они су горе од безглавени. Као сваки систем који је заснован на централизму где се све слива према једној особи, тако и целокупно Министарство просвете тренутно налази у некој врсти лера, или слободног хода. Што су ишли, ишли су и сада полако успоравају, чекајући нови почетни замајац.

Када коначно крене, шта је оно што најпре треба решавати?

Унија је крајем прошле школске године организовала серијал штрајкова којима је хтела да упозори

ти умањене плате. При том очекујем да ће број радника остати на постојећем нивоу или ће се чак још повећати.

Начелник Школске управе Радјко Дамјановић тврди да је пре три године било 300 наставника који су имали смањени фонд часова, да је тај број прво смањен на 90, а да је прошла година завршена са само 50 који не испуњавају норму.

То није истина. У Школској управи Крагујевац постоје две листе. Једна је са радницима који немају пун фонд часова, а другу чине наставници који су у тој години изгубили потребан број. Поглед на листе које су усвојене прошле го-

курси

Сигуран да ће ове године бити више од 500 запослених у школама без пуног фонда часова. То значи да ће, пошто нас је у Крагујевачкој Школској управи две и по хиљаде, једна петина примати умањене плате

на сагласност синдиката, а ако то није могуће, Школске управе. Постоји, такође и пракса да директори, уз оправдање да немају времена за конкурсну процедуру, узму некога са бироа. Биро, као случајно, пошале баш онога ко има подршку политичких центара моћи. Иако се тај радник узима као привремено решење до расписивања конкурса, односно до преузимања, законом није ограничено колико његово ангажовање може да траје, па он може тако да ради годинама. Зато гледају да остане што дуже, док га не упозна колектив, а онда кажу - добро је дете, ваљало би да остане. Када се конкурс најзад распише, он само озваничи статус. Тако, поред осталих кандидата који немају никакву шансу, извисе и колеге без довољног фонда часова.

Такође је уобичајено да када оде наставник који је због малог броја часова радио, рецимо, у три школе, све три распишу конкурс, или доведу радника са бироа.

Ја не могу да знам да ли се ти радници примају мимо потребе, али видим да је расписано доста конкурса за наставнике разредне наставе, а сигуран сам да ће међу њима опет бити технолошких вишкова. Случајно сам сазнао да колега у једној школи уопште није имао одељење, али да није распоређен у другу, него је као члан неког одбора примао пуну плату.

Нас највише иритира што су конкурси расписивани, или за време зимског, или за време летњег распуста, када пажња просветне јавности ослаби.

Рекли сте да пријем новог радника мора да одобри синдикат. Постоји ли у причи о непотребном запошљавању одговорности ваших представника?

Сагласност се најчешће добије притиском на председника синдиката тако што му се нађе нека слаба тачка. Ми смо овде у граду покушали да амортизујемо такве притиске и одлучили да ту одговорност пренесемо на председништво Градског одбора Уније. Међутим, постоји начин да се синдикат заобиђе, јер сагласност за расписивање конкурса може да да и Школска управа. Управо то је урађено у случају запошљавања професора у Политтехничкој школи које Унија намерава да оспори.

Да ли запошљава политика или новац?

Мислим, и једно и друго. Ако ме питате да ли имам доказе, наравно да није на мени да то докажем. На мени је, међутим, да заштитим радна места ових 500 колега и оних којих ће, из године у годину, бити све више, и да спречим да на њихова места дођу други који су ушли на мала врата.

Где треба тражити те везе?

На релацији директори школа - Школска управа. Некада је било довољно бити члан партије из које долази министар просвете. Једно време, тамо негде деведесетих година, чланска карта СПС је омогућавала запошљавање. Сад је то потребан, али не и довољан услов, јер је неопходна и јака веза која може да се купи или да потиче од утицајних људи који не морају нужно долазити из политичког миљеа.

Постоји прича да се знају тарифе за запошљавање у школама?

Јавна је тајна да запослење у државној служби, па и у школи, има своју цену. Ако мене питате да ли имам доказе за тако нешто, могу рећи да немам, јер то обично иде преко посредника који све заврши штитећи, како себе, тако и оне који су дали, односно примили новац. Онај ко се тако запослио то, наравно, неће рећи, али Унија има оправдану сумњу да се то догађа. Знаш да ће ме сада прозвати зашто не идем у полицију, или тужилаштво, али су то ствари које нису опипљиве, које лебде у ваздуху. Такође је јавна тајна ко у Крагујевцу запошљава, али пошто немам доказ, ја то не могу да тврдим. Али сам сигуран да Крагујевчани који траже посао у просвети или имају децу коју треба запослити знају на која врата треба куцати и шта треба понети као „препоручу“.

Ви се упорно залажете да сви запослени сачувају своја радна места. Друга страна медаље да су на евиденцији Националне службе запошљавања, међу факултетским образованима, најбројнија они са дипломом професорских занимања. Како млади да се запосле?

Они се сигурно неће запослити у систему у коме влада корупција, у коме се запошљавају само они који имају везу и у коме сам закон гура корупцију, или се макар неће запослити већи део њих. Какав је њихов интерес да се проглашавају вишкови када је свако упражњено радно место унапред попуњено. Ја бих био срећан када би заиста долазили млади стручни људи, али, на жалост, долазе углавном мамини и татини синови.

Како сада да подмладимо кадар, да дамо шансу и једнима и другима?

Сваке године неко одлази у пензију, у Србији је то око две и по хиљаде. Наш предлог је да се једна половина упражњених места попуњава младима, а друга технолошким вишковима. Међутим, с обзиром на момка који ће постати министар финансија и жељу наше Владе да успостави однос са ММФ-ом, прилично сам песимиста, зато што мислим да ће се ићи на даљи продужетак радног века. То је један од услова ММФ-а и то може да буде много већи проблем него што се мисли. А што се тиче подмлађивања не може се истовремено ићи и у рационализацију и у подмлађивање, јер те две ствари не иду једна са другом.

Ове године ступају на снагу измене закона по коме просветни радници који испуне бар један услов морају да оду у пензију. Колико упражњених радних места би могло да буде у Крагујевцу и како мислите да ће бити попуњена?

Немам тачан податак, али сам сигуран да у свакој школи има понеки колега који ће отићи. Значи да ће бити бар педесетак места само

Као илустрацију могу да узмем пример

колегинице која у Белошевцу предаје физику. Ова жена која је завршила јако тежак факултет месечно зарађује 4.550 динара, јер има само два часа недељно и прима 10 одсто

плате. Наше искуство, наине, говори да, иако сваке године директори направе листе вишкова, начелник, пошто са њих евентуално узме неког свог пулена, остале „рупе“ попуњава по свом нахођењу. То је истина, а онај коме треба доказ може да оде у било коју школу и да пита - да ли имате листу технолошких вишкова? Ја сам сигуран да ће му рећи да немају, зато што знају да она ничему не служи.

Имајући у виду све речено, да ли ваши ђаци расту са сазнањем да је знање које стичу у школи мање потребно од политичке припадности, новца, везе...?

На жалост, тако је, јер ова порука коју наше друштво свакодневно шаље преко медија допире до свести наших ученика. Како године пролазе они су све зрелији и тачно знају у ком друштву одрастају и схватају да постоји и пречица до знања. Ту поруку смо, на нашу жалост, или срамоту, ми послали.

ГРАДСКА УПРАВА ЗА ПОСЛОВЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ И ОПШТЕ УПРАВЕ, СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ИМОВИНУ, СЛУЖБА ЗА СТАМБЕНЕ ПОСЛОВЕ на основу тачке 13. Одлуке Градског већа града Крагујевца о расписивању Огласа за давање у закуп пословних просторија бр: 361-164/13-В од дана 19.08.2013. године, члана 8. ст.1. Одлуке о давању пословног простора у закуп („Сл. лист града Крагујевца“ бр.15/10; бр.10/11 и бр. 14/11) и Одлуке о општем размештају делатности и условима за њихово обављање на територији града Крагујевца („Сл. лист града Крагујевца“, бр. 34/09 – пречишћен текст; бр.15/10 и бр. 29/10), доноси:

РЕШЕЊЕ

Расписује се оглас за давање у закуп пословног простора у Крагујевцу у улици Краља Александра Првог Карађорђевића бр. 41

Даје се у закуп путем јавног надметања:

1. Пословни простор у улици Краља Александра Првог Карађорђевића бр.41 који се налази у екстра зони, укупне површине 14 м².

У пословном простору може се обављати правна, административна, књиговодствена, угоститељска, агенцијска, услужна и трговинска делатност.

2. Почетна цена за лицитацију закупнине износи:

- 15 евра по 1м² за пословни простор означен тачком 1.

Цена је приказана у нето износу, с тим што лицитациони корак износи 1 евро по 1м², све у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу Народне банке РС на дан јавног надметања.

3. Пословни простор означен тачком 1. даје се у закуп у виђеном стању на период од 3 (три) године. Разгледање пословног простора обавиће се дана 26.08.2013. године од 9 до 14 часова. Сва заинтересована лица могу се јавити Секретаријату за имовину, Служба за стамбене послове у ул. Бранка Радичевића бр.11, канцеларија бр. 18 или на тел. 034/506-125.

4. Јавно надметање одржаће се дана: 30.08.2013. године са почетком у 10:00 часова за пословну просторију означену тачком 1. у згради Секретаријата за имовину, у ул. Бранка Радичевића бр.11, на другом спрату, канцеларија бр.18.

5. Учесници јавног надметања могу бити сва физичка и правна лица која су код надлежног органа регистрована за обављање пословне делатности која се може обављати у пословној просторији која се даје у закуп.

6. Уколико у поступку лицитације пословног простора означеног тачком 1. учествују и лица која су правоснажном судском Одлуком рехабилитована и којима су поништене све правне последице осуде или њихови наследници, имају првенство у случају када са другим учесницима лицитације излицитирају идентичан износ.

7. Учесници јавног надметања обавезни су да најкасније 24 часа пре часа који је одређен за почетак јавног надметања на рачун број: 840-742142843-86, позив на број 97 32-531-70960 назив рачуна: "Приход од закупа непокретности града Крагујевца", уплате на име депозита и то:

- 15 евра по 1м² за пословни простор означен тачком 1.

све у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу Народне банке РС на дан уплате.

8. Учесници јавног надметања обавезни су да најкасније 24 часа пре часа који је одређен за почетак јавног надметања на рачун број: 840-742142843-86, позив на број 97 32-531-70960 назив рачуна: "Приход од закупа непокретности града Крагујевца" уплате "средства обезбеђења" у висини три месечне закупнине утврђене по почетној лицитационој цени из тачке 2. овог Решења. Уплата се врши у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу Народне банке РС на дан уплате.

Неблаговремена уплата депозита и средстава обезбеђења, као и недолазак на јавно надметање сматрају се одустанком од истог.

9. Учесници јавног надметања обавезни су да доставе рачун и назив банке на који се средства уплаћена на име депозита, односно средстава обезбеђења, могу вратити оним учесницима који не излицитирају пословни простор.

10. Учесницима јавног надметања који излицитирају пословни простор враћа се само депозит, а средства обезбеђења остају на рачуну закуподавца до истека Уговора о закупу када се враћају закупцу.

11. На јавном надметању не могу учествовати чланови Комисије из тачке 14. овог Решења, њихови заменици, крвни сродници у правој линији без обзира на степен сродства а у побочној линији закључно са другим степеном сродства, бивши закупци који нису измирили своја дуговања за закуп према Граду, односно дуговања за комуналне услуге.

12. Образац пријаве за учешће на јавном надметању сви заинтересовани могу преузети на шалтеру Секретаријата за имовину у ул. Бранка Радичевића бр. 11 у Крагујевцу.

13. Најповољнији понуђач дужан је да приликом закључења Уговора о закупу плати закупнину унапред за период од шест месеци.

14. Јавно надметање спроводи Комисија за спровођење поступка давања у закуп пословних просторија, образована Решењем Градског већа града Крагујевца бр: 112 – 885/13 – В од 11.04.2013. године.

15. Пословни простор даје се у закуп учеснику лицитације који понуди највиши износ закупнине.

16. По завршеном јавном надметању, Комисија јавно утврђује који је од учесника понудио највишу цену.

17. Комисија је обавезна да одмах по окончању поступка јавног надметања изрази Одлуку о избору најповољнијег понуђача и исту уручи учесницима јавног надметања и достави је Градском већу.

18. Ближе информације о јавном надметању могу се добити у Секретаријату за имовину, Служба за стамбене послове, улица Бранка Радичевића бр.11., ИИ спрат, канцеларија бр.18. или на тел: 034/506-125.

ДРАГАН РАЈИЧИЋ, АУТОР ЧИЈИ СУ ТЕКСТОВИ ИЗАЗИВАЛИ И СМЕХ И ГНЕВ

Шта ће нам сатиричари, стварност је карикатура по себи

Разговарао Мирослав Јовановић

У прошлом броју ових новина Драган Рајичић је текстом с прецизним насловом „Збогом” обзнао двоструки опроштај од читалаца и од сатиричара. Учинио је то на другој страни „Крагујевачких”, где је од њеног зачетка била стална ауторска рубрика с истим називом „Друга страна”. Рекао је да му је доста писања, јер „сатира овде нема више никаквог смисла” и да одлази у пастире да чува овце.

Рајичић је, као што је у свему што је до сад писао, у опроштајној колумни био савршено јасан, па никакав накнадни разговор ради „неких разјашњења” није ни потребан. Потребан је, међутим, због једног људског поздрава са њим, зато што нису само ове новине остале без изванредног писца с онаквим жаокама, већ ће и српска сатира бити и те како сиромашнија за аутора из „прве лиге” овог књижевно-новинарског жанра. Питајте свакога ко се иоле разуме у домаћу савремену сатиру и добићете одговор: Драган Рајичић је дуже од две деценије био у њеном самом врху.

Прихватио је понуду за овај разговор, наравно у свом препознатљивом стилу.

Сада сам мање бунтован, а гневани више него икад, само без енергије и наде. Нешто као мобилни без батерије, али за разлику од мобилног, ја своју батерију више немам чиме да напуним. Зато се уморан и празан искључујем из свега, спреман једино да се одметнем у чобане

Ми сатиричари дефинитивно нисмо дорасли овој генерацији политичара, јер оно што они раде у реалном животу и на јавној сцени, ми нисмо у стању ни да замислимо, чак и уз помоћ своје имагинације, каже аутор који је пуне две деценије био у самом врху савремене српске сатири, али је са осећајем пораза решио да од својих зашиљених оловака направи тор за овце

Имам две „напомене” за почетак. Прва је, пошто мене више нема, молим те да о мени пишеш као да сам умро - дакле, све најбоље.

Договорено, мада те до данас никада нисам ни покопавао ни са’рањивао. Шта је друга „напомена”?

Мислим да би веселије било да ме из ових новина испраћају трубачи него главни уредник, али сад - шта је ту је. Тешим се, додуше, чињеницом да смо данас сви постали помало „труба Драгачева”, тако да неће бити чудно ако ускоро овај чувени сабор почне да се одржава не само у Гучи, већ у свакој честитој српској кући.

Од последње до прве стране

Сваком почетнику у редакцији саветовао сам да како зна избегне два најглупља новинарска питања: „Како сте почели?” и „Који су вам планови за будућност?”

Је л’ ме то навлачиш да ти и ја дам глупе одговоре?

Не, него је за сатиричара глупост највећа инспирација.

Капирам. Моје писање по новинама почело је заиста давно, чим сам се опунолетио, а колумна коју сам управо напустио настала је пре више од двадесет година. Ти си дошао у кафану „Казабланка”, та-

не смо некада седели, право из Београда, из „Политикине” штампарије, и донео тазе примерке „Светлости”. Показао си ми како је пласиран мој текст који сам ти понудио и рекао: „Ево те на трећој страни, тако ће се звати рубрика коју ћеш писати и ту ћеш остати докле год будеш могао да издржиш”.

Чини ми се да сам још рекао - или док не ухапсе тебе, мене или обојицу?

То сам с предумислајем прећутао. Видиш како ови данас пу-

ну и тако затворим круг, јер су, заправо, моји први радови били објављени у рубрици „Узгреднице”, која је у старој „Светлости”, на великом формату, ишла на последњој страни.

У ствари, тебе је открио Аца Крња, као што је Минимакс открио Лепу Брену. Је ли тако било?

Баш ти хвала на поређењу, мада мислим да смо се ми другачије откривали и - покривали. Јесте, Аца Димитријевић Крња тада је припремао и уређивао поменути

рубрику и видео је да имам нешто дара за сатиру. Сад не знам да ли на томе треба да му будем захваљан или да га проклињем. Мислим, да ме он није позвао и да ја нисам ушао у ту причу, данас би можда већ имао фарму оваца за којом толико чезнем.

Гнев - без енергије и наде

Твоје главно сатирично оружје било је афоризам, а муниција бунтовништво.

Тада сам био релативно млад, може бити и зелен, али гневани бунтован и пун енергије и наде да ће, када скинемо Милошевића, и наши животи доћи у неку нормалу. Нисам ни слутио да ће једног ујасно великог гада заменити гомила мањих, али ипак гадова, који нам до дана данашњег неће дозволити да се искобеламо из кречане у коју су нас увалили.

Значи ли то да си се ти предао и помирио да живиш у тој кречани?

Данас, двадесетак година касније, ја сам зрео, зрео за отпад, мање сам бунтован, а гневани више него икад, само сад без енергије и наде. Нешто као мобилни без батерије, али за разлику од мобилног, ја своју батерију више немам чиме да напуним. Зато се уморан и празан искључујем из свега, спреман сад да се једино одметнем у чобане.

Мислиш ли да си за то квалификован?

Савладаћу и то градиво, него постоји један други проблем: недостају ми ливада и овце, али се то, рачунам, да решити. Већа је потешкоћа што, имајући

не апсане својим противницима, а они су директни потомци људи који су били главни ликови мојих колумни - друга Слобе и војводе Воје. Нисам сигуран да су моја дела, не сабрана већ кривична, за њих још застарела.

Значи, као и многе добре ствари, и ова твоја зачала се у кафани. Шта је било после?

Нисам био лењ и у ауторској рубрици „Трећа страна” задржао сам се следећих хиљаду и кусур бројева. Најпре у „Светлости”, па у „Независној Светлости”, па опет у „Светлости”, када се вратила на своје изворно име и, на крају, у овим новинама, с тим што сам у „Крагујевачким” догурао до друге стране. Ако ме ове новине надживе, не искључујем ту могућност да се у њима пробијем и на насловну стра-

у виду докле су сви честити Срби доведени, не знам да ли ћу овце успети да сачувам од тога да их сам не поједем пре него што почну да се репродукују.

Ризикујеш ли тако да из позиције вечитог критичара власти и сам постанеш владар. Имаћеш стадо које ће моћи да блеји када је гладно, а све ће одлуке бити у твојим рукама?

Трудићу се да не постанем то. Пошто сам на својој кожи осетио како су од нас направили овце, а од народа стадо, гледаћу да моје овце живе у демократском поретку. Ја ћу бити њихов суверен, али попут краља

САРАЂИВАЛИ ДВАДЕСЕТ И КУСУР ГОДИНА: УРЕДНИК МИРОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ И САТИРИЧАР ДРАГАН РАЈИЧИЋ

ПРЕГРШТ НАГРАДА ЗА САТИРУ

Нека виде овце каквог домаћина имају

Драган Рајичић је један од најнаграђиванијих савремених српских сатиричара.

Јеси ли негде евидентирао све награде које си добио?

Нисам, али најзначајније памтим. Добио сам много награда, а добио бих и више да ме нису „забрањили”. На пример, ја сам једини двоструки добитник утледне награде „Вуко Безаревић” за сатиричну причу, а претпрошле године, иако је мој рад једногласно проглашен за најбољи, кад су отворили шифру рекли су: „Е, па не може он више”.

Поменућу још „Домановићеву награду”, награду „Драгиша Кашиковић”, „Кочићеву сатирично перо”, та-

кође два пута, двоструки сам победник Фестивала хумора и сатири у Крушевцу „Златна каџига”, двоструки победник шабачке „Чивијаде”. Најдража ми је, ипак, повеља коју сам добио од нашег најстаријег листа у дијаспори, реч је о „Слободи” из Чикага. У повељи дословце пише да ми се додељује „за допринос слободи мисли српског народа”.

Хоће ли ти сва та признања бити лепа успомена на велики део живота посвећен сатири или ћеш и њих гурнути у заборав?

Ако успем да запатим овце, чини ми се логичним да све те дипломе, награде и повеље окачим у тор и шталу где ће оне боравити. Нека виде каквог домаћина имају, па ако нешто разумеју, можда ми дају и које јагње више?

ФОТОГРАФИЈА: ИВАН ТАНИЋ

у уставној монархији, а њима ћу препустити да саме бирају свог овно предводника, једног или више њих, како већ одлуче. Препустићу им сву извршну и судску власт. Мој ће посао бити само да их заступам - на пијаци, вашарима или у кланици. Свака случајност са садашњом Србијом може бити искључиво случајна.

Разумем да је бацање оловке у ђубретару твој лични чин. Да ли је била угрожена твоја тзв. слобода стваралаштва?

За све ове године, на то сам посебно поносан, имао сам апсолутну слободу да пишем у складу са својим даром, памећу и савешћу и то сам чинио док нисам схватио да сам достигао све лимите и да овде сатира увелико губи свој смисао.

Ко је обесмишљава?

Они који овако брину о нама, и држави и народу, успели су чак и сатиру да упропасте и обезвреде. Како? Тако што су једни о другима почели да говоре највулгарније гадости, узгред то су највеће истине које им излазе из уста, а задатак сатиричара је да, због литерарне форме којом се изражава, бираним речима говори то што су они сами

„ Бавити се поново Дачићем или Вучићем, са већ легализованим ставом да они са собом од јуче немају ништа заједничко, за мене је превише мучно. Да су клекали на колена и тако провели пар година молећи за опроштај за све страхоте које су нам својевремено нанели, можда бих њихов преображај и сам прихватио

„ Сви су истрчали своју деоницу на власти, али их ноге нису заболеле, већ би још да нас врте у круг. Тако су, нажалост, завртели и нас сатиричаре, па смо почели да се понављамо и да рециклирамо сопствене мисли

о себи много боље рекли - фекалним вокабуларом.

Да ли то значи да су политичари претекли сатиричаре?

Ми сатиричари дефинитивно нисмо дорасли овој генерацији политичара, и из власти и из опозиције, која нас већ годинама вуче за нос. Јер оно што они раде у реалном животу и на јавној сцени, ми ни уз помоћ своје имагинације нисмо у стању ни да замислимо. Наша стварност је већ годинама карикатура сама по себи и то два копла изнад онога што смо ми у стању да искаркирамо у својим причама, афоризмима и карикатурама. Све је обесмишљено до бола и претворено у једно велико ријалити ђубре. Зато изгледа да ми осим Великог брата и немамо ближе родбине, па овако гладни, голубоси и дезоријентисани бдимо над њим и уживо и у репризним терминима.

„ Ово данас опасно смрди

Нису, ипак, сви заблесли у „ћораву ТВ кутију” и ријалитије, и ти си имао оданих читалаца који су те помно пратили и хвалили. Зажалиће и они што те више нема као сатиричара.

Бројим себи у успех и то што ми је годинама полазило за руком да, упркос огромним потешкоћама на личном плану, радећи све и свашта за бедне цркавице, у својој колумни, одржим неопходну дозу хумора коју сатира подразумева. Чак и онда када је било најтеже, успео сам да насмејем своје читаоце, чије муке, додуше, можда нису биле мање од мојих.

Како си то успео?

Ни сам не знам, али можда ће то доктори да открију приликом обдукције.

Говорио си да ниси тражио инспирацију за сатиру, већ је она налазила тебе. Како то да те сада нису „нашли” Дачић, Динкић и остали „црвено-црни”?

Бавити се две деценије касније поново једним Дачићем или једним Вучићем, а са већ легализованим ставом да то нису они исти људи и да они са собом од јуче немају ништа заједничко, за мене је постало превише мучно. Да су по-

менути клекали на колена и тако провели пар година молећи за опроштај за све страхоте које су нам својевремено нанели, њихов преображај и сам бих прихватио као легитиман чин. Овако, ствар опасно смрди. Јесте да нам можда баш они доносе сада и неку правду с познатим хапшењима, али, какве ироније, зар нису управо они измакли свакој врсти правде, чак и оној лустративној.

Тако, значи, ти видиш да је круг затворен?

Сви су истрчали своју деоницу на власти, али их ноге нису заболеле, већ би још да нас врте у круг. Тако су, нажалост, завртели и нас сатиричаре, који смо такође почели да се понављамо и да рециклирамо сопствене мисли. И као дугогодишњи уредник сатирике, раније у „Светлости”, сада у овим новинама закључио сам да је она драстично пала и да је у дубокој несразмери са „резултатима” које власт остварује.

А да ли је и сатирична бранша мало остарила и занемоћала?

Да, сатиром у писаним медијима баве се још увек углавном исти аутори који су најбоље плодове свога рада убрали још под Милошевићем. Његово политичко лудило је, нема шта, било екстраинспиративно и у том смислу он је последњи политичар коме смо се одужили како доликује.

„ Ђинђић је био последња нада

Искрено, да ли те је понекад хватао страх због онога што си написао?

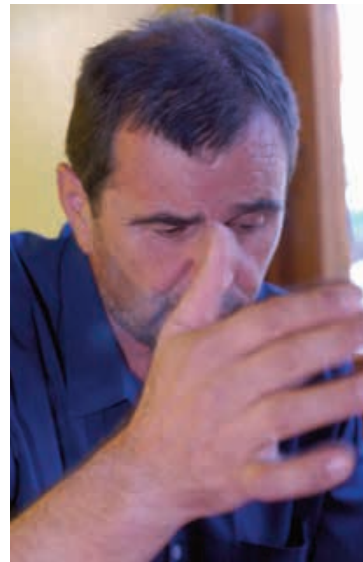
Сатиричар без храбрости није сатиричар. Једини страх који сам ја имао био је од тога да нешто нехотице не прећутим. У Милошеви-

ПЕТ КЊИГА У ЛИЧНОЈ АРХИВИ

Спалити - са све аутором

Сатиричне приче и афоризме „спаковао” си и у неколико књига. Хоће ли те оне надживети?

Објавио сам пет књига и оне су сад у мојој архиви као лично сведочанство о времену које нам је појело животе - пре него што смо их и осетили. Већ сам, међутим, почео озбиљно да сумњам у сврху њиховог постојања, јер ако генерације које долазе буду нормалне, а узму у руке те моје књиге, сигуран сам да неће моћи ништа да разумеју. С друге стране, ако ја некад дођем у искушење да њиховим поновним читањем обновим сећање на Милошевића, Коштуницу, Тадића, Николића, Вучића, Дачића итд, онда их, вала, треба спалити са све аутором.

ређењу са свима осталима, давао најмање простора за критику, али далеко од тога да је био безгрешан. Ја сам, по дефиницији сатирике да је она увек наспрам власти, морао и њиме да се бавим. Понекад сам то чинио баш невољно, а са ове дистанце више бих волео да га никад нисам узимао у уста, јер кад су на то његово готово дошли и они који су ликовали због убиства, постало је савршено јасно да је са Ђинђићем отишла и последња нада да се овде живот може нормализовати.

Има ли шансе да се и из чобаније јавно огласиш, да напишеш нешто пасторално или да као специјални извештач из стада јавиш како су овце и овнови предводници?

До даљњег не, с тим што оставам резерву у познатом српском стилу „никад не реци никад”.

„ Много текстова је било на ивици жилета, било је и реаговања, али никад нисам зарадио ни апс ни батине. Потом је демократија отишла толико далеко да о властодршцима комотно можеш да пишеш шта хоћеш, а да притом ништа не фали ни њима ни нама

Његово време сатира је имала и функцију просветљења, разбијања неких табуа, а зарад тога заиста сам био спреман на све конеквенце. Много текстова било је на ивици жилета, било је реаговања на њих и тада и касније, али нисам зарадио ни апс, нити добио батине. Потом је демократија отишла толико далеко да о властодршцима можеш комотно да пишеш шта год хоћеш, а да притом ништа не фали ни њима ни нама. Оно најгоре о њима, понављам, ионако више не долази од нас, већ од њих самих.

Можеш ли међу политичарима да издвојиш бар једног који те је инспиративно мање „налазио”?

Најтеже ми је било док је Зоран Ђинђић био премијер. Он је, у по-

У сваком случају ако се нешто промени у „нашој лепој” или у твојој глави, свеједно, странице ових новина увек ће ти бити отворене.

Хвала.

Постоји само једно „али” поводом претходне понуде.

Које?

Новинаре штампе који се клоне прављења петпарачких и булеварских листића, слутим, чека пут сличан твојем - у чобанију. Шта је чип за улазак на твоју ливаду?

Пошто се надам да ћу ширити стадо, евентуални будући компанион ваљало би да унесе доброг приплодног овна. То би била капитална инвестиција.

На крају, како да се растанемо, бар за сада?

Желим да се захвалим и овим новинама и оним претходним, некадашњој нашој „Светлости”, нека јој је лака земља, на шанси и простору који ми је дат уз помоћ свог малог сатиричног дара кажем то што сам имао и желео. Ако сам нешто пропустио, извињавам се, није било намерно. Поносан сам што сам био део тима који је и у оном најмрачнијем времену Милошевићевог лудила, можда и једини на овим просторима, ширио светлост. Захвалан сам и теби што ми ниси стопирао ниједан текст, иако сам сигуран да се ниси баш са свима слагао. Уосталом, да си то урадио, растали бисмо се много раније. Овако се растајемо тек сада, вероватно заувек, и нека нам је даље обожити Бог у помоћи. Неко рече да га још има.

НЕХУМАНОСТ ПРЕМА ЖИВОТИЊАМА

Ко је отровао маце

Рано изјутра 10. августа, Радослава Калановића Калета, љубитеља мачака, шокирао је приказ који је видео испред свог стана, у ходнику и дворишту зграде Николе Пашића 37/1.

- Када сам отворио врата стана видео сам да леже укочени моји дворишни љубимци, три одрасле мачке и два мачета, а једног нигде нема. Милићан, Данило, Сивко, Црнко и комшијски мачор имали су белу пену на устима. Толико сам се узбудио да нисам могао да говорим, попио сам два „бенсендина“ и отишао да пријавим овај злочин у полицију. Рекли су ми да ће истражити и да мртве животиње бацим у контејнер. Ја сам познат као „мачкар“, поред ових дворишних имам и кућне љубимце. За мог мачка Ђолета дао бих живот, узбу-

ђено је у нашој редакцији причао Калановић, питајући нас коме би још могао да се жали.

Он се сада каје што није послушао сина и однео их у азил за животиње, али каже да „није имао срца“ да то учини, а сада га душа боли због несреће која се десила мацама из дворишта. Сумња да их је отровао један комшија који их је и раније шутирао, а око пола један те ноћи виђена је и нека особа која си-лази у подрум, уз неуобичајене звуке за то доба.

Шокантни приказ уинутих, склупчаних, испружених у трави, сакривених у грању у борби за живот, а потом и мачића бачених у контејнер, потресао је и друге станаре ове и околних зграда.

М. И.

КАЛЕТОВ ЉУБИМАЦ БОЛЕ ЖИВИ У СТАНУ

ОТРОВАНЕ МАЧКЕ ИСПРЕД ЗГРАДЕ У НИКОЛА ПАШИЋА

УЧЕСНИЦИ ОРИГАМИ РАДИОНИЦЕ

ИНКЛУЗИВНЕ РАДИОНИЦЕ

Креативност без ограничења

У оквиру пројекта „Креативност без граница“ удружење пара и квадри плегичара „Шумадија“ и удружења грађана „Викторија“, које је одобрило је и финансира Министарство рада и социјалне политике, одржавају се четири радионице: оригами ЗД, израда бижутерије и привезака, луткица и декубажа. Радионице су инклузивног типа, трају девет месеци и држе се два пута недељно. За пројекта је обезбеђено скоро пола милиона и за сада има двадесет полазника.

Намера је да се особе са инвалидитетом удруже са својим пријатељима и обезбеде егзистенцију како чланова тако и пријатеља. Крајњи циљ пројекта је да неко од заинтересованих научи ове технике и покрене сопствени мали бизнис. Предмети који се израђују на радионицама су кративни, лепо и имају тржишну вредност. Посебно је интересантна оригами ЗД, источњачка техника, где се од малих папирића праве троглићи различитих боја, а од њих се састављају фигуре или ликови из цртаних филмова, рекао нам је Милан Грбовић, носилац пројекта.

М. И.

Никола Радошевић, саобраћајни полицајац, почео је да се бави производњом гербера пре више од једне деценије, а од два и по ара, на колико се простирао први пластеник у дворишту његове породичне куће у Крагујевцу, ова уносна производња проширена је на имању у Цветојевцу у новом пластенику од преко 1.700 квадрата, где се гаји 12.000 садница. Посао је проширио када се уортачио са Владаном Костићем, власником пекаре „Вега“

Ело Цветојевац удаљено је десетак километара од Крагујевца, а његови житељи, којих има нешто мање од хиљаду, баве се, углавном, пољопривредом. Из башти, пластеника и стакленика на крагујевачку пијаву свакодневно стиже свеже воће и поврће, а од пре три године овде је никао и највећи пластеник за узгајање гербера

ПЛАЋАЊЕ СТРУЈЕ „ПО НОВОМ“

Чекање се (не)исплати

Нови рачуни за потрошену електричну енергију у јулу, које треба платити такође новом предузећу „ЕПС Снабдевање“, направили су потпуну збрку и изазвали нервозу потрошача. Пошто не могу да се плате на шалтерима комуналних предузећа, а у банци или пошти плаћа се и провизија,

ревностни грађани већ три-четири дана, по јаким сунцу, сатима чекају у реду на једином наплатном месту електродистрибуције - у Улици Николе Пашића. Најупорнији стигну на ред, а они којима се чекање смучи ипак оду до поште - у нови ред, истина нешто краћи, али и „скупљи“.

ПОЛИЦИЈА

Силили друга да промени исказ

Због постојања основане сумње да су се насилнички понашали и спречавали и ометали доказивање крагујевачка криминалистичка полиција одредила је меру задржавања до 48 сати двадесетпетогодишњацима Марку Ј., Николи П. и Божидару Б., сви из Крагујевца. Постојећи основни сумње да су њих тројица силом и претњом утицала на Ивана П. (20) из Крагујевца да промени исказ пред судом за кривично дело разбојништво у којем је Иван П. заједно са пријављеним Марком Ј. учествовао у децембру 2012. године.

Након истека мере задржавања, Марко Ј., Никола П. и Божидар Б., ће уз кривичну пријаву, бити спроведени истражном судији Основног суда.

Ухваћени виновници туча

Крагујевачка полиција идентификовала је виновнике туча, које су се, 11. и 14. августа, после поноћи, догодиле у Улици Лоле Рибара у Крагујевцу.

Због постојања основа сумње да су се насилнички понашали слободу су лишени и, уз кривичну пријаву, истражном судији Основног суда у Крагујевцу спроведени Стефан Ц. (25) и Лазар С. (23), обојица из Крагујевца. Њих двојица су, 11. августа, око пола два ноћу, ушли у кафић „Акваријум“ и тукли тројицу гостију, наневши им лаке телесне повреде. Истражни судија одредио им је притвор.

Слободе је лишен и у суд приведен и Крагујевчанин Владимир И., такође због сумње да је извршио кривично дело насилничко понашање. Сумња се да је он, са још две особе, за којима полиција интензивно трага, 14. августа, око пола три ноћу, испред хотела „Зеленгора“ физички напао суграђанина. Они су га ударали песницама и ногама у главу и нанели му лаке телесне повреде.

Индијска конопља у Брзану

У оквиру акције коју последњих дана интензивно спроводи на подручју Шумадије, крагујевачка полиција је у атару села Брзан код Баточине, на више локација, пронашла заседе индијске конопље. Процена је да је откривено око 200 килограма ове биљке. Ради се на идентификовању особа које су узгајале индијску конопљу, а акција полиције ће се наставити, како би се пронашли и други заседе ове биљке.

у Шумадији, чији су власници Никола Радошевић и Владан Костић из Крагујевца. Нарочито је занимљиво што ни један од њих није имао никакве везе са узгајањем цвећа, а понајмање гербера, о чему сведочи чињеница да је Никола саобраћајни полицајац, а Владан власник пекаре „Вега“.

Никола је у овом случају преузео већи део обавеза, иако је и даље запослен у Саобраћајној полицији. Он је већ имао искуства у гајењу цвећа, али не у овим размерама. Иначе, у пластеник који сада поседују уложено је око 300.000 евра, али како је потражња за герберима велика, предстоји проширење за које је потребно бар још 100.000 евра. Држава им до сада ни на који начин није помогла, нити их подстакла да се баве овим послом, иако су запослили пет радника, а могло би да их буде бар двоструко више.

■ Ништа без заједничког улагања

Никола је почео да се бави овим послом пре више од једне деценије. У првој години после рата 1999. решио је да другаром направи стакленик у Шумарицама за производњу каранфила. Баш када су завршили посао око изградње стакленика десило се да им је супруга заједничког пријатеља, док су седели на некој слави, рекла да су погрешили што су се одлучили за каранфиле, јер то више нико не купује. Препоручила им је да почну да гаје гербере, пошто је потражња за овим цвећем велика, а нико у Шумадији га не производи. У том тренутку Нико-

ГЕРБЕРИ ИЗ ЦВЕТОЈЕВЦА

Саобраћајац и пекар – успешни цвећари

НИКОЛА РАДОШЕВИЋ ПОНОСАН НА СВОЈЕ ГЕРБЕРЕ

дишња биљка, али да најбоље приносе даје до три године. Цена једне саднице зависи од добављача и квалитета биљке и може се купити за један и по до пет евра. Проблем је, међутим, што у Србији нема произвођача садница, па расад, углавном, стиже из Мађарске која је после Холандије, Турске и Италије највећи произвођач у Европи. У ужој Србији нико се, тренутно, не бави производњом гербера. Ова производња заступљена је у Војводини, а наши људи су овај посао углавном научили од својих рођака и пријатеља из Мађарске.

У цветојевачком пластенику запослено је пет радника, чувара, а редовно их обилазе и два агронома. Заједничким снагама успели су да остваре замисао, а да при томе од

ла није имао појма шта су гербери и како изгледају, али је решио да послуша савет. Она им је помогла да успоставе контакт са човеком из Суботице који се већ бавио узгајањем и који им је до детаља објаснио све тајне овог посла.

Уследило је даље учење и усавршавање, а после неког времена Никола је дошао на идеју да би све то требало проширити. Иако је производња данас добила велике размере, Никола у дворишту своје куће у Крагујевцу још увек има

старе куће на имању, јер текуће одржавање одвлачи највећи део новца, па никако да остало стигне на ред.

Николина прича о начину на који се гаји ова врста цвећа и свему што прати производњу више је него занимљива. Оно што нас је заинтересовало на самом уласку на имање била је велика гомила коштица, за које нам је наш саговорник објаснио да су то коштице вишања и да служе као енергент за грејање пластеника. То што нам се учинило као велика гомила само је трећина потребне количине, а набавља их у хладњачама по цени која је знатно порасла претходних година, због повећане потражње. Тако сада уместо два или три динара, килограм коштица

ГЕРБЕРИ ИЗ ЦВЕТОЈЕВЦА ИДУ У ЦЕЛУ СРБИЈУ

државе нису имали никакву помоћ. Узели су два кредита под врло неповољним условима, али највећи део су инвестирали сопственим парам.

– Велики је проблем у томе што нико нема слуша за ово што радимо. Истина, за мене је ово нешто највеће, иако можда у оквиру наше државе то није тако, али да је било бар мало неке помоћи сигурно бис-

Просто речено, компјутер полива и храни биљке, отвара и затвара кров и штити саднице од ветра, кише, града, велике врућине и хладноће. Све је овде испрограмирано, па температура зими не сме да падне испод 13 степени, а лети треба да буде што хладније. Најбоље је када би било до 25 степени, али је то немогуће по овим врућинама. Важно је, каже наш саговорник, да је свежије него напољу.

Током ових година откада се бави герберима Никола је научио готово све о овој биљци. У томе су му много помогли савети цвећара из Војводине, али и научна литература из ове области. Оно што је прво научио је да је гербер вишего-

НОВА ТЕХНИКА ГАЈЕЊЕ ГЕРБЕРА

Уместо земље кокосова влакна

Само добро упућени знају шта значи хидропонски начин гајења биљака, који се примењује у овом пластенику. Наш домаћин објашњава да је то иновативна техника гајења „без тла“. Тренутни светски лидер у хидропонском гајењу биљака је Холандија, док је код нас ово тек у повоју. У Србији се тек они одважни упуштају у такав начин производње. Постоје различити начини таквог гајења биљака, а уместо земље у саксијама Николиног пластеника су кокосова влакна. Много их је тешко набавити и мало људи зна да то уопште постоји, па их Никола купује у Београду и Новом Саду, где стижу из Индије и Шри Ланке.

Већ наредне године Никола би требало да промени комплетан засад који улази у четврту годину, за шта ће му требати најмање 40.000 евра. Нада се да ће набавити расад по повољнијој цени. Занимљиво је да се гербер не производи нити из семена, ни из луковике, него се расад добија лабораторијским путем. Прави се меристема из које се производи расад, па добијена биљка нема никакве сличности са данашњим гербером који води порекло из јужне Африке и није већи од маслачка.

гаја ово цвеће. Не крије да је потребно много рада и улагања, али се и исплати. Када би држава бар мало помогла, не поклонила, него омогућила повољне кредите са грејс периодом од рецимо годину

СТАРИ ПОДРУМ САДА СЛУЖИ КАО СКЛАДИШТЕ ЦВЕЋА

мо све ово одавно проширили. У том случају, ја бих морао да поред ових пет радника запослим још толико, што још увек не могу. Не знам каква је политика ове наше државе, јер сам ја тотално аполитичан, и не занимају ме дешавања на том плану, али је то можда моја грешка, признаје Никола.

Сви гербери који се уберу у овом пластенику одмах се продају. Да их има још три четири пута више и то би се продало. Купују их људи који се баве велепродајом цвећа, а Никола је сигуран да су у крагујевачким цвећарама сви гербери из његовог пластеника. И не само у Крагујевцу, већ одлазе и у Јагодину, Смедерво, Пожаревац, Крушевац, Чачак.

Од овог посла може лепо да се живи, тврди Никола, а његова породица и данас све своје потребе задовољава захваљујући пластенику на два и по ара где уз-

дана и нижим каматама, онда би производња била проширена за кратко време.

– Доста ствари је урађено. Рецимо, грејање је у потпуности обезбеђено, па би нови пластеник требало само да се повеже, тако да у односу на све што је до сада уложено недостаје још отприлике трећина средстава, око 100.000 евра. Са тим новцем могао би да се прошири пластеник за трећину и да се гербери уместо на 1.700 гаје на 2.400 квадратних метара. Тада би могло да се узгаја око 30.000 биљака, објашњава Никола.

Само велики рад, труд и улагање сигурна су формула за успех, поручио је наш домаћин са пољопривредног газдинства које још увек нема назив. Вероватно ће бити названо „Грин хаус“ што се може превести као пластеник.

Гордана БОЖИЋ

ТРИ ВЕЗАНА ПЛАСТЕНИКА НА 17 АРИ

два пластеника на два и по ара површине, где ради његова породица. Пошто је за већу производњу требало много новца, Никола је своје планове предочио свом пријатељу Владану Костићу, који је пристао да се уортаче и заједнички уложе новац у тај посао. Без њега свега овога не би било, признаје Никола. Заједничким снагама успели су да остваре своје замисли, а да при томе од државе нису имали никакву помоћ. Узели су два кредита под врло неповољним условима, а највећим делом својим новцем купили су имање од једног и по хектара у Цветојевцу, на коме су подигли пластеник на 1.800 квадратних метара и саградили помоћни објект, где су смештени котлови за грејање, уређаји за пречишћавање воде. Планирано је да се опреме и просторије за складиштење и паковање цвећа. За сада се за ову намену користи подрум

КОШТИЦЕ ОД ВИШАЊА ЗА ЗАГРЕВАЊЕ ПЛАСТЕНИКА

кошта од осам до десет у зависности од квалитета и добављача. Оно што је, такође, занимљиво су резервоари за пречишћавање воде, којом се имање снабдева са артеског бунара. Вода има велику количину натријума штетног за биљке, па су уређаји за пречишћавање неопходни.

■ Компјутер за све

Следећа станица у овом новинарском походу био је пластеник који нас је оставио без даха. У тренутку када је Никола широм отворио врата појавили су се цветови разних боја и величина. У саксијама има око 12.000 садница, објаснио је наш домаћин, а читава производња је аутоматизована.

ТАДИЋ У ПОСЕТИ

Нова власт, стари проблеми

Током прошлогодишње кампање тада актуелни председник и кандидат на председничким изборима Борис Тадић посетио је и пластеник Николе Радошевића у Цветојевцу. Уз оцену да је потпуно фасциниран оном што је видео у пластенику породице Радошевић, Тадић је рекао да и друге породице у Србији треба да имају храбрости да почну породичне послове и обезбеде егзистенцију за своју будућност и нараштаје које долазе, а држава ће стимулисати такве послове.

Ово последње није се догодило, ни у време власти демократа, а ни сада, откако су напредњаци преузели

КРАГУЈЕВЧАНИ ПОНОВО У „ТРЦИ ПРЕЖИВЉАВАЊА”

Да авантура прерасте у оцшанак

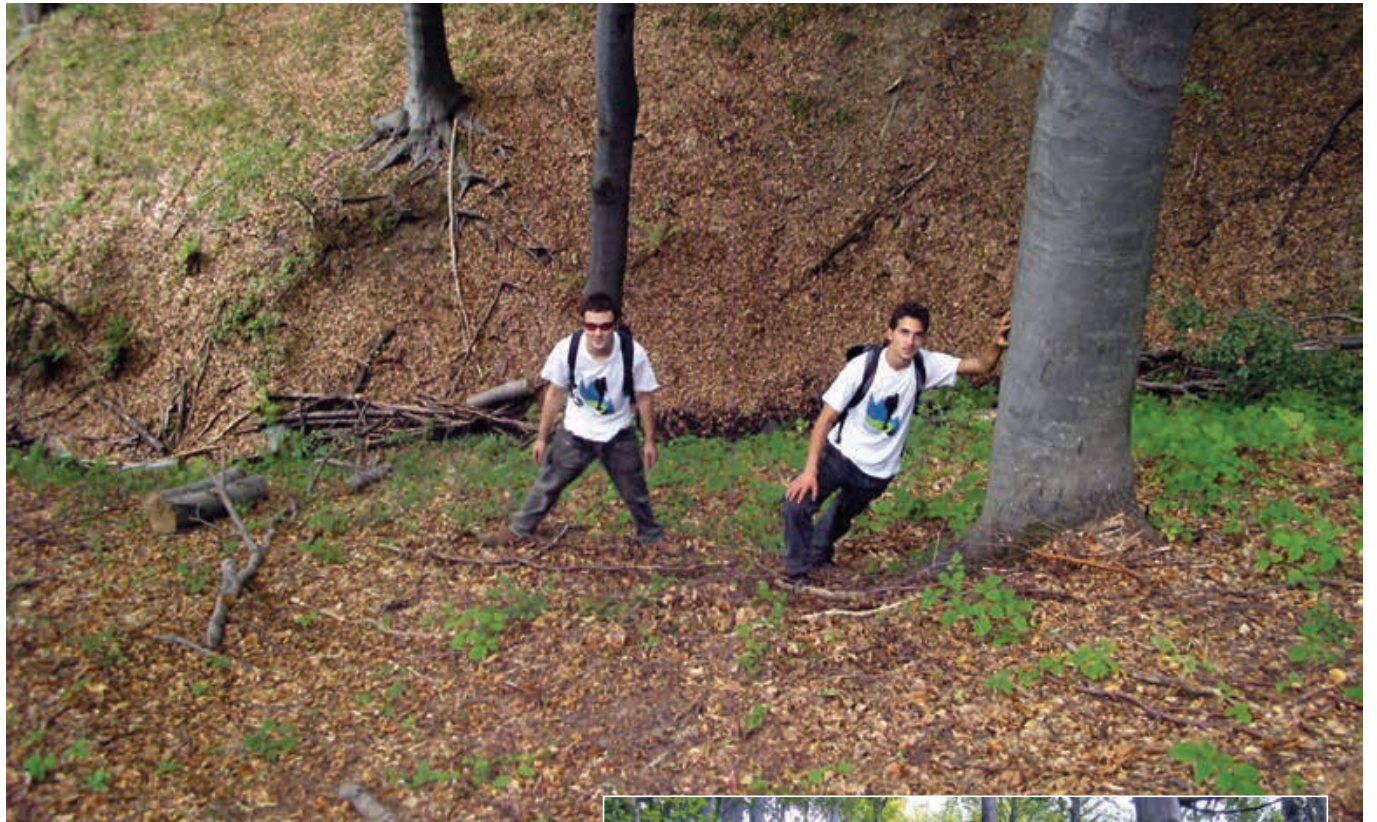
Крагујевчани Немања Благојевић и браћа Никола и Андреја Костић, који су прошле године тријумфовали у „Трци преживљавања” у категорији „Авантура” спремају се на јесен за тежу и изазовнију категорију – „Опстанак”. Док врше кондиционе припреме по теренима Доње Сабанте, сматрају да их само квалитетнија, професионална опрема дели од победе и у новом изазову

Мотив преживљавања у Србији данас (можда и одувек) и није нека непознаница и ретко ко од нас се, на жалост, није огледао у тој дисциплини. Ипак, крагујевачка тројка, у саставу Немања Благојевић и браћа Никола и Андреја Костић, успела је то и званично, победивши прошле године у правој, организованој „Трци преживљавања” по врлетима Крупњске општине.

Но, то није задовољило њихове апетите, јер су тријумфовали у лакшој, у ствари краћој верзији трке под називом „Авантура”, па се сада увелико припремају за тежу и дужу верзију, окарактерисану као „Опстанак”. Е, а, да би „опстали” и не са-

мо то већ и победили, како сами истичу, неопходна им је професионална опрема, пре свега обућа и одећа којом располаже њихова конкуренција.

Овогодишња трка преживљавања одржаће се 5. и 6. октобра, на за сада још увек непознатој локацији. У општинама је читава Србија, а релација трке се саопштава непосредно пред њен почетак – како би се спречило да се потенцијални учесници упознају са тереном и унапред припреме.

ПО БЕСПУЋИМА СТАЗЕ „ТРКЕ ПРЕЖИВЉАВАЊА”

природу, али и стекли сва знања о преживљавању у њој. Учествовали смо на небројено много извиђачких такмичења, тако да нам је ово био само још један изазов и логично искуство, тврде Немања Благојевић (26) и Никола Костић (25), не заборављајући да помену и инструкторе које су им искуство сналажења у природи и „улили”, крагујевачке извиђачке легенде Милоша Тодоровића Попа и Љубишу Радловића Љубу.

За учешће у трци посебно их је инспирисала релација на Голији, од насеља Рудно до Јанковог камена, од 64 километра, коју су у друштву своје другарице, такође извиђачице Нине Зечевић, савладали по страховитом плуску за само два дана.

Немања је студент завршне године фармације у Београду, Никола ради у „Застави оружје” и годинама се бави фолклором (што је битно за издржљивост ногу), док је његов три године млађи брат Андреја (иначе, капитан екипе) студент ФИН-а и пасионирани ловац, што није занемарљива делатност приликом прелазења великих пространа и исхране која зависи од сопственог умећа и сналажљивости. Такође се баве и печуркарством, у оквиру Гљиварског друштва „Шумадија”, што им је пуно помогло на терену.

За учешће у „Трци преживљавања” нису се двоумили ни секунде. – Немања ме је позвао и рекао ми је да постоји таква трка, а ја сам му само одговорио: идемо, прича Никола.

До Крупња и назад имали су помоћ у виду превоза од својих ортака Александра Бабића и Александра Арсића, али су на стази, који су прешли за дан, ноћ и још пола дана били препуштени сами себи.

■ Куд плови „свињски брод”

У кампу, на излетишту Змајевац у околини Крупња, појавило се шездесетак екипа из Србије, Босне и Херцеговине, Републике Српске, Црне Горе и Македоније. Такмичење је завршило само петнаестак.

– Што се тиче самих учесника, ту нема никаквих правила. Пријављују се људи оба пола и свих узраста. Сви они који сматрају да трку могу да издрже и заврше. Махом су то падбранци, извиђачи, чланови Горске службе спасавања, триатлонци, војници специјалци – оријентирци, планинари, алпинисти... Људи којима није фрка да пређу педесетак километара пешке за један дан, објашњавају Немања и Никола.

По њиховим речима, иако су сматрали да су спремни, барем што се опреме тиче, на лицу места су увидели да нису, јер је њихова јака и бројна конкуренција махом имала професионалну опрему „Мек Кинли”,

пре свега обућу од само пар стотина грама у „којој летиш к’о газела” (док су наши момци били у војничким чизмама и гојзерицама), јакне које су тање од мајица, панталоне које су са изолацијом и у ко-

ПОБЕДНИЦИ „АВАНТУРЕ” – НИКОЛА И АНДРЕЈА КОСТИЋ И НЕМАЊА БЛАГОЈЕВИЋ НА СТАРТУ ТРКЕ

СТРОГА ПРАВИЛА

Скоро све забрањено

Сваки члан екипе на стазу може понети нож чија дужина сечива не прелази 20 центиметара. Компас и фотоапарат дозвољени су један по тиму, с тим што је фотоапарат неопходан и због фотографисања пронађених биљака и животиња који се бодују. Свака екипа има и мапу терена (коју обезбеђује организатор), пиштаљку која се користи у случају да се изгубите или одустајете од трке и мобилни телефон (без ци-пи-еса) из истог разлога. Екипа добија и једно кресиво за паљење ватре.

Не сме се понети било каква храна, а вода је дозвољена на старту трке, само пола литра по човеку. Није дозвољено носити дуван, упаљаче, шибице, било какве папириће, па чак ни прибор за личну хигијену и чак ни улошке, што је посебно незгодно за женске такмичаре.

Одустајање једног члана тима значи дисквалификацију читаве екипе.

КУПИНА СЕ БОДУЈЕ, АЛИ И ХРАНИ

ИНСЕКТИ СУ ЧИСТИ ПРОТЕИНИ

ПЕЧУРКА ИХ ЈЕ ОДРЖАЛА, ЊОЈЗИ ХВАЛА

јима се не зноји, астро фолије које мењају вреће за спавање и шаторе...

Вече пре поласка на стазу сви учесници су упознати са правилима трке и сутрадан пре поласка на стазу прошли су карантин.

- Карантин је, у ствари, претрес, да се провери да нешто нисте прошверцовали од недозвољених ствари. Било је оних који су то покушавали, али је нама то било глупо, јер који је онда разлог да се пријавите за трку, кажу наши саговорници.

Крагујевачка тројка, амбициозна каква већ јесте, пријавила се за тежу и дужу опцију „Опстанак“, али им се због опреме није дало да је доврше до краја, па су победили у петнаестак километра крајој „Авантура“.

- Километража је релативна на терену, у шуми и по планини, јер вас свака грешка у оријентацији кошта додатних пар километара. Већ на почетку имали смо задатак који нас је водио до прве контролне тачке, а који је требало растумачити. Помогло нам је богато извиђачко искуство јер је порука гласила: „Куд плови овај брод, па још свињски?“ и ми смо после петнаест минута детаљног пручавања мапе уочили врх на оближњој планини који се зове Свињски брод. Неке екипе су „пале“ на старту, погрешно

ВАТРА СЕ ПАЛИ ИСКЉУЧИВО КРЕСИВОМ

протумачивши упуста и отишле у потпуно другом правцу. Спасиоци су их купили на обали Дрине, причају Немања и Никола.

Време их је служило, а током трке хранили су се печуркама, дивљим јабукама, кромпирима који су преостали на њивама после вађења, купинама, глогињама и шипурком, који је пресудан, јер даје доста енергије.

Сваку јестиву биљку и животињу на трци неопходно је документовати фотографијом, што доноси додатне бодове, као и паљење ватре кресивом, подизање коначишта у шуми (е, кад' се нема астро фолија), а организатори себи додељују и дискреционо право да доделе и додатне бодове за посебну креативност и домишљатост, која нашим такмичарима очигледно није мањкала.

На срећу, није мањкала ни вода које је на пређеном терену било довољно.

■ Нека се спреме Уги и Моцо

- На стазу је дозвољено понети само пола литра воде по човеку. Ми смо сви попили најмање десет пута више, али је стаза била богата изворима, за разлику од претходне тр-

ке на Златибору на којем је, како су нам учесници причали, највећи проблем био недостатак воде, кажу они.

Кажу да су са стазе најбрже „отпали“ крупни такмичари, на први поглед најснажнији учесници, попут падобранаца, због чије је исцрпљености морала да интервенише Хитна помоћ.

Ипак, када су стигли на шесту контролну тачку, на којој се и деле категорије „Авантура“ и „Опстанак“, због жуљева на ногама, изазваних неадекватном обућом, и

црпљености, због неадекватне одеће и опреме, определили су да ту заврше трку.

- За завршетак верзије „Опстанка“ потребно нам је било да одрадимо још две контролне тачке, али смо ми у том тренутку проценили да би у нашем стању то било превише ризично. Такође, сами организатори су нам предочили да је интервенисање Хитне помоћи на том делу терена немогуће. Вратили смо се у камп и сазнали да смо због постигнутог времена и сакупљених бодова победили у „Авантури“, причају наши саговорници.

Неостатак адекватне обуће највише се огледао за време брзинске етапе, где је висинска разлика између две контролне тачке била 400 метара. Та деоница је почињала у долини потока, а завршавала се на Мачковом камену. Људи са „Мек Кинли“ ципелама су буквално „летели“ уз планину, док су се они намучили у војничким чизмама и гозерицама. Жуљевци су им прокрварили, признају, не без жаљења, додајући да је фер што су у категорији „Опстанка“ тријумфовали Београђани Игор Вуковић Уги и Ненад Мојсиловић Моцо, триатлонац и професионални војник оријентирац.

Али, шта је било, било је - следе нови изазови. Уги и Моцо нека се спреме, јер агилни Крагујевчани Благојевић и браћа Костић планирају не само да ове године, уз адекватну опрему и бољу припрему, заврше „Опстанак“ до краја већ и да у њему победе.

По том питању су веома оптимистични. За сада су већ обавили кондиционе припреме на Голији, а сада вежбају на теренима код Доње Сабанте, где су покушали да организују „реплику“ трке преживљавања. Није искључено и да им се прикључите као четврти члан екипе (конкурс је отворен) ако сте у стању да „претекнете“ њихову аудицију.

Зоран МИШИЋ

КАД НЕМА АСТРО ФОЛИЈЕ ДОБРО ЈЕ ИМПРОВИЗОВАНО КОНАЧИШТЕ, А БОДУЈЕ СЕ И КРЕАТИВНОСТ

ЈАВНО СТАМБЕНО
ПРЕДУЗЕЋЕ
«КРАГУЈЕВАЦ»
ОБ ЈАВЉУЈЕ

О Г Л А С

О ДАВАЊУ У ЗАКУП СТАНОВА на одређено време до 3 године

- Јосифа Шнерсона бр.2, површина 30,70 м²

Почетна месечна цена за станове износи 274,00 дин/м².

Закупац сноси и трошкове осигурања.

Понуде се достављају у затвореној коверти са назнаком «Понуда за закуп стана» и то искључиво препорученом поштом на адресу ЈСП «Крагујевац», Николе Пашића бр.2.

Понуда треба да садржи:

- име и презиме,
- адресу,
- број телефона за контакт,
- податак о занимању, делатност,
- висина закупнине по м²
- број закупнина које се нуде унапред.

Физичко лице које се јавља на оглас за стан доставља писмену изјаву и доказ да не поседује стан на подручју града Крагујевца.

Изабрани понуђач је дужан да пре закључивања уговора о закупу уплати закупнину за број месеци који је навео у понуди, а најмање за два месеца унапред.

Станови који се оглашавају користе закупци и биће усељиви по њиховом исељењу.

Рок за подношење пријава је 8 дана од дана објављивања.

ЈАВНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ
«КРАГУЈЕВАЦ»
ОБЈАВЉУЈЕ

О Г Л А С

О ДАВАЊУ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА на одређено време до 3 године

- Николе Пашића бр. 12, приземље, површина 13,57 м² - цена по м² износи 887,00 дин.

- У цену није урачунат ПДВ.

Закупац сноси и трошкове осигурања и ПДВ-а.

Понуде се достављају у затвореној коверти са назнаком «Понуда за закуп пословног простора» и то искључиво поштом на адресу ЈСП «Крагујевац», Николе Пашића бр. 2.

Понуда треба да садржи:

- име и презиме односно назив фирме,
- адресу,
- број телефона за контакт,
- податак о занимању, делатност,
- висина закупнине по м²
- број закупнина које се нуде унапред.

Изабрани понуђач је дужан да пре закључивања уговора о закупу уплати закупнину за број месеци који је навео у понуди, а најмање за два месеца унапред.

Пословни простор који се оглашава користе закупци и биће усељиви по њиховом исељењу.

Рок за подношење пријава је 8 дана од дана објављивања.

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа
за послове опште управе
и лок. самоуправе
Факс: (034) 332-067

ЈАВНИ ПОЗИВ

За полагање испита о познавању града Крагујевца и прописа у области ауто такси превоза путника (лицима која врше, или ће вршити делатност ауто такси превоза)

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе-Секретаријат за комуналне послове и надзор-оделење за саобраћај, позива на полагање испита лица која врше, или ће вршити делатност такси превоза на територији Крагујевца.

Испит се организује на основу Правилника о програму и начину полагања испита за обављање делатности ауто такси превоза, а одржаће се у **уторак 27. августа 2013. године у 15.30 сати у сали 105 Скупштине града.**

Кандидати који полажу испит морају да испуњавају следеће услове:

- Да поседују возачку дозволу "Б" категорије најмање 3 године
- Да поседују лекарско уверење за професионалне возаче.

Кандидат треба са собом да понесе личну карту на увид.

На основу положеног испита, Град издаје сертификат о познавању града Крагујевца, познавању прописа из области ауто такси превоза путника и прописа који регулишу безбедност саобраћаја на путевима, као и превоз у друмском саобраћају.

Сертификат ће се убудуће користити у поступку добијања легитимације такси возача, у складу са Одлуком о ауто такси превозу путника на територији града Крагујевца.

За додатне информације обратити се на телефон (034) 306 155.

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе - Секретаријат за комуналне послове и надзор Одељење за саобраћај

САША ПИЛИПОВИЋ, ГЛУМАЦ И ЕСПЕРАНТИСТА

Пут око Европе за 40 дана

Захваљујући познавању универзалног језика есперанта крагујевачки глумац Саша Пилиповић обишао је овога лета Пољску, Исланд и Италију. У међувремену стигао је и до Русије са Кустурицом и Пуле са породицом. У плану његових будућих есперантских путовања су Аргентина, Америка и Француска

Крагујевачки глумац Саша Пилиповић поседује за нашу средину јединствено знање универзалног светског језика – есперанта. Уз помоћ тог језика и своје професије Пилиповић је пропутовао „пола света“, али је овога лета у свом пребукираном глумачком распореду успео да за четрдесетак дана обигра читаву Европу глумећи што на есперанту, што на српском у Пољској, Исланду, Русији, Италији...

Све је почело још 9. јула када је Пилиповић отишао на пробе новог комада у пољски град Бјалско Бјале

САША ПИЛИПОВИЋ У РЕЈКЈАВИКУ

СВОЈОМ ГЛУМОМ ОТОПИО ГЛЕЧЕРЕ

СРЕДОЗЕМЉЕ ЈЕ ЗАКОН – ПИЛИПОВИЋ ИСПРЕД ЗАМКА У КАСТЕЛАРУ И СА ПОРОДИЦОМ И КОЛЕГОМ ХАНДЗЛИКОМ У САН РЕМУ

Сва срећа те је његов одлазак на Исланд, односно трошкове пута покрило републичко Министарство културе и информисања.

Иначе, лети је температура на Исланду од 12 до 14 степени, а за време одржавања конгреса есперантиста било је десетак степени више, што је незапамћено, износи наш глумац своје опсервације о општем глобалном загревању.

Већ сутрадан по повратку са Исланда (види оквир) Пилиповић

је отпутовао за Русију где је исто глумио, али овога пута на матерњем језику.

Медитеранео је закон

По повратку са обала Црног мора есперанто путовања одвела су га на Средоземно, овога пута у Италију, у околину Сан Рема.

У месту Кастелару, пет километара од славног Сан Рема, одржава се њихов национални, 80. конгрес италијанских есперантиста. Били смо смештени у предивном замку, по којем је место и добило име, прича Пилиповић који је својим колегама из Италије и њиховим гостима приуштио дупли програм.

На италијанском конгресу који се одржавао од 4. до 10. августа учествовало је 400 есперантиста из 20 земаља. Пилиповић је, поново, био једини представник Србије. Своју нову есперанто представу „Не остављај ме самог“ извео је два пута, али је одиграо и свој „стари“ комад „Галилеј“ који је своју есперанто премијеру имао још 2007. године у Јокохама.

Медитеран и средоземље су у ово доба најлепши на свету. Искористили смо прилику да обиђемо и чувени Сан Ремо. Италијани су све изузетно професионално организовали са пуно уметничких зби-

ФАСЦИНИРАН ИСЛАНДСКОМ ПРИРОДОМ ОД ГЕЈЗИРА ДО ВОДОПАДА

код свог старог познаника и колеге, глумца Јержија Хандзлика. Хандзлик, са којим је Пилиповић и раније сарађивао на есперанто драмско-сценским пројектима, аутор је текста „Не остављај ме самог“.

Реч је, као што је у поднаслову текста и појашњено, о „Удружењу остављених мушкараца“, мушкој варијанти познатог комада „Ширли Валентајн“. Реч је о јединственој монодрами у којој учествују два глумца, објашњава Пилиповић овај пројекат у којем он тумачи улогу човека којег је оставила жена, а Хандзлик све остале ликове који „искрсну“ из његовог сећања.

Представа, која је копродукција крагујевачке „Шелтер сцене“ и пољског позоришта „Зелена банана“, своју премијеру је имала на Исланду.

Ладно, али стандард

Од 21. до 28. јула боравили смо у Рејкјавику на Исланду на 98. Светском конгресу есперантиста. Представу смо извели у конгресној дворани „Харфа“ која је прошле године проглашена за најлепшу у Европи, каже Пилиповић који је међу хиљаду учесника из шездесетак земаља био једини представник Србије.

Сем Хандзлика и њега једини драмски пројекат на светском конгресу имали су есперантисти из Чешке. На крајњем северу Европе

највећи утисак на Пилиповића оставила је невероватна природа.

Исланд је егзотична земља, другачија од свега што сам имао прилике да видим. Природа је тамо фасцинантна. Ишао сам на

излетничку туру звану „Златни круг“ на којој су нам показали набујале реке од глечера који се топе, водопаде, термалне изворе. Незаборавно је и разгледање гејзира које земља избацује читавих тридесет метара у висину на тачно три минута. Прво се чује како земља „грува“ и „кува“ и онда шикне гејзир у небо, прича Пилиповић.

На Исланду је срео пуно људи са ових наших простора, махом из Хрватске који су ожењени Исландљацима и раде по кафићима.

На Исланд су стигли када је плата била и по пет хиљада евра, а сада је због кризе дупло мања. Они све умеју да наплате, да „продају“ турстима лаву и топлу воду, улазнице за музеј пениса или кравата. Све је јако скупо. Пиво је на најјефтинијим местима шест-седам евра, а улазнице за музеје су петнаестак, рапортира Пилиповић о ситуацији „ладно, али стандард“.

СА КУСТОМ У РУСИЈИ

Тамо је време стало

Да не глуми само на есперанту већ и на матерњем језику, Саша Пилиповић је доказао и овога лета. Са ансамблом Кустуричине рок опере „Време Цигана“ гостовао је крајем јула и почетком августа у Русији.

Реч је о великом рок-панк фестивалу који се одржава у сеоцету Анапи на обали Црног мора у Кубанској регији. Кубан је познат по својој козачкој традицији а организатори су осмислили симпатични слоган који гласи „Кубана либре“. Наша опера је 1. августа отворила фестивал на којем је било преко 300.000 гледалаца и учествовале познате групе попут „Продиција“. Представу смо играли на отвореном пред 10.000 гледалаца. И Кустурица је заиграо у њој и добио овације руске публике, прича Пилиповић.

Но, сем спектакла у којем је учествовао није га се дојмила „матушка Русија“. Читава манифестација неодољиво подсећа на неки наш сеоски вашар и то не сада, него некада. Тамо као да је време стало, као да сте неким времепловом пренесени у седамдесете године и то у нашој провинцији. Пошто је фестивал на обали Црног мора на сваком кораку можете да се фотографисте са орловима, крокодилима, мајмунима, змијама, камилама... И данас се тамо возе

НА „КУБАНА ЛИБРЕ“ ФЕСТИВАЛУ СА КОЛЕГОМ ИВАНОМ ЈЕВТОВИЋЕМ

искључиво „ладе“ и то не старе, преноси утиске он.

Иначе, Пилиповић је уз свог колегу глумца Милића Јовановића у ансамблу Кустуричине опере још од њене премијере у Србији 2010. године. Са њом су већ гостовали у Републици Српској, Шпанији...

У међувремену крагујевачка глумачка екипа „Времена Цигана“ појачана је за Александра Милојевића Лију, Чедомира Штајна, Ненада Вулевића, балерину Јовану Тодоровић... У читавом тиму, рачунајући и техничко особље у овом тренутку је око четрдесетак Крагујевчана, наравно уз звезду представе Горицу Поповић.

вања и дешавања, стручних предавања од којих се истакло Американца Хамфрија Томкина, некадашњег председника есперанто организације о Шекспиру, прича Пилиповић.

Сем Ханзлика у Италији су му друштво правили и супруга Ана, која помаже у „Галилеју“ као техничко вођство представе, и син Коста, па су повратак из Италије искористили да предахну у Пули једну недељу.

Али, то, барем што се есперанта тиче није све. Прошлог викенда Саша Пилиповић је по оном златном есперантском правилу „свуда поћи кући доћи“ учествовао и на 6. конгресу есперантиста Србије који је одржан у Нишу. У тамошњем Луткарском позоришту извео је „Галилеја“, којег је после представе у Јапану, Вијетнаму, Чешкој, Словачкој, Ирској и Италији имала прилика да погледа и домаћа – есперанто публика.

На конгресу је учествовало седамдесет делегата, а овом приликом Пилиповић је био једини представник Крагујевца. Тема нишког конгреса био је живот Константина Великог а централно предавање одржао је Холанђанин, есперантиста који живи и ради у Београду.

Ко зна куда ће даљег нашег суграђанина Пилиповића његово познавање есперанта и глумачки дар одвести, али за сада сасвим озбиљно планира учешће наредне године на 99. Светском конгресу у Аргентини, гостовање у Америци, као и представу на јубиларном, стотом скупку светских есперантиста 2015. године у Француској.

Зоран МИШИЋ

УКРАТКО

Промоција и афирмација

„Ремонт”, независна уметничка асоцијација, расписала је конкурс за излагање у галерији „Ремонт”, у Београду, за 2014. годину. Програмски концепт ове галерије базира се на промоцији и афирмацији иновативних уметничких пракси које конзистентно промишљају медије уметничког изражавања, одражавајући софицистирани однос према позицији и улози уметника и уметности у савременом тренутку.

Конкурс је отворен за самосталне изложбе (шест термина), ауторске изложбе (два термина) и једнодневне презентације.

На конкурс могу да учествују сви заинтересовани, а жири ће узети у разматрање само пројекте који до сада нису били реализовани. Рок за пријављивање је до 15. септембра.

Микро фестивал

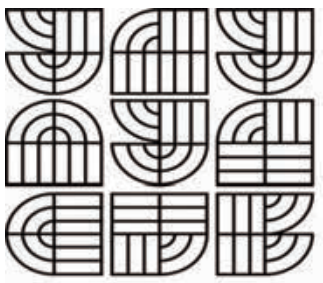
Ново издање „Микро фестивала” ауторског филма биће одржано почетком октобра, а ове године у фокусу је град, односно његове промене и новине, уметност у градском простору и могућност да се он учини бољим местом за живот.

Фестивал ће бити одржан у „Уличној галерији” у Београду. Иако је ове године инспирација град, у трци за „Микрополис” награду наћи ће се сви пријављени кратки филмови без обзира на садржај. Рок за слање радова је 1. септембар.

Прихватљиво трајање кратког филма је до 15 минута, а максималан број радова које је могуће пријавити је три филма по аутору. Не постоје ограничења у односу на садржај и теме филмова, као и земље порекла аутора.

Филмови који нису на српском или енглеском, морају имати превод (на један од та два језика).

Филмове је могуће послати на адресу: Марија Родић, Деспота Стефана 27/6, 11000 Београд, са назнаком „За Микро ФАФ”.

УЛУПУДС

Програми
ЗА 2014.

Уметнички савет УЛУПУДС-а расписао је конкурс за програме, самосталне, ауторске и колективне изложбе у 2014. години, а пријаве се примају од 2. до 6. септембра. Конкурише се за неколико области: за програме (концепције, идеје, замисли) којима ће УЛУПУДС конкурсати за средства, за самосталне, колективне и ауторске изложбе у галерији „Сингидунум” и „Малој галерији” у Београду, и за тему или слоган 46. Мајске изложбе.

Уметници који аплицирају морају да буду чланови УЛУПУДС-а и морају да имају измирену чланарину. Сајт УЛУПУДС-а је www.ulupuds.org.rs.

СТЕНД АП У ДОМУ ОМЛАДИНЕ

Иван и Мариана

Шта је заједничко синхронизацији цртаћа и хашком Трибуналу? Каква је веза између победника на Математичкој олимпијади и ражњева од прохрома? Може ли се српска народна песма препевати на енглески, крагујевачка публика знаће од глумца и стендап омичара Мариане Аранђеловић и Ивана Томића

На самом крају лета, у петак, 6. септембра, Дом омладине припремио је атрактиван и модеран програм, који носе двоје младих, рођених Крагујевчана, који су се својим наступима већ потврдили турнејом у земљи и региону. У летњој башти Дома наступилиће Мариана Аранђеловић и Иван Томић, глумци и стендап комичари.

Стендап комедија је атрактивна сценска форма која доживљава брз развој код нас и у региону. И то потпуно заслужено. Између лаке забаве и луцидних увида у живот, свет, стање у држави, стендап комедија представља идеалну летњу културну активност за широк спектар публике. Зачета од гласа обесправљених, који су тражили начин да се подсмехну бахатости и моћи, данас је стендап комедија славље здравог разума и

ПЛАКАТ ЗА СТЕНД АП КОМЕДИЈУ МАРИАНЕ АРАНЂЕЛОВИЋ И ИВАНА ТОМИЋА

безазленог смеха. Њена посебност је у томе што је материјал, односно текст који извођачи кажују, написан од стране њих самих. Такође и сам наступ је осмишљен од стране извођача, тако да је стендап комичар уједно и писац, и редитељ, и глумац, што че-сто даје аутентичан наступ.

Мариана Аранђеловић је дипломирана глумица са великим искуством у позоришту, филму, радију и телевизији. Стендап комедијом се бави годину и по дана, а њене теме

су инспирисане ТВ емисијама, посебно риалити програмима, али и модом и мушко-женским односима. Једна је од најбољих стендап комичарки у региону, што је потврђено на њеним многобројним наступима у Београду, по Србији, Словенији са звањем – „Stand up No 1”.

Иван Томић се глумом бави од 1994. године. У позоришту, на радију, филму и телевизији остварио је велики број улога. Као човек који стално тражи нове изазове, било је природно да се опроба у стендап комедији.

Од пре две године наступа са „Чића Томићевом колибом” у Београду, по Србији, Словенији, Швајцарској, Енглеској и Хрватској.

Шта је заједничко синхронизацији цртаћа и хашком Трибуналу? Каква је веза између победника на Математичкој олимпијади и ражњева од прохрома? Може ли се српска народна песма препевати на енглески и треба ли деца испод дванаест година да користе марихуану? На сва ова занимљива питања одговара познати европски глумац, стендап комичар и звезда многобројних ТВ реклама – Иван Томић у свом стендап наступу „Чича Томићева колиба”

Програм почиње у 21 час, а карте се могу набавити по цени од 300 динара.

М. Ч.

„ЧУДО ПО ЈОАКИМУ”

ПОЧИЊЕ ПОЗОРИШНА
СЕЗОНАОбележавање
два
века

Књажевско-српски театар обележиће свечано два века од првог извођења Јоакимове „Крешталнице” у суботу, 24. августа. Тога дана у позоришној галерији „Јоаким” биће отворена изложба фотографија под називом „Јоаким на сцени Књажевско-српског театра” са избором слика из представе рађених по Вујићевим текстовима у крагујевачком позоришту, концертном гудача и беседом о Вујићевом стваралаштву, играњем фрагмената из представе „Чудо по Јоакиму” рађеној по делу Радослава Дорића. Графичко решење знака јубилеја израдиће Горан Димић, познати крагујевачки ликовни уметник који већ годинама живи и ради у Будимпешти.

У част Јоакима Вујића и његовог јубилеја од два века на Великој сцени Театра биће изведена представа „Ноћ у кафани Титаник” по делу Иве Андрића у драматизацији и режији Небојше Брадића. За овај комад сценографију је урадио Миливоје Штуловић, костиме Јелена Јањатовић, кореографија Вера Обрадовић, а музику Драгослав Танасковић. У представи играју Милош Крстовић, Мирко Бабић, Миодраг Пејковић, Исидора Рајковић, Милић Јовановић, Никола Милојевић, Јасмина Димитријевић, Марина Перић Стојановић, Драган Стокић... Иначе, дан раније, у петак, 23. августа, ансамбл Књажевско-српског театра гостоваће овом драмом у Аранђеловцу на смотри „Мермер и звуци”.

СЕДАМ ДАНА НА РЕПЕРТОАРУ

Премијера филма *One Direction*

Премијера филма о дечацима који су постали један од најслушанијих бендова икада, „One direction: This is us 3D” је заказана за следећу недељу у биоскопу „Синеплекс”.

„One Direction” су први пут виђени у британском ријалитију „X factor” 2010. године у којем се сваки од певача представио посебно. На предлог жирија, Лиам Пејн, Најал Хоран, Зејн Малик, Хари Стајлс и Луј Томлинсон су формирали групу, која је такмичење завршила на трећем месту. По окончању такмичења, група је потписала уговор са Сајмоном Кауелом, који је тренутно њихов менаџер.

Филм „One direction: This is us 3D” је документарни филм о музичкој сензацији данашњице који

ЛИАМ ПЕЈН, НАЈАЛ ХОРАН, ЗЕЈН МАЛИК, ХАРИ СТАЈЛС И ЛУЈ ТОМЛИНСОН

ће на редовном репертоару биоскопа „Синеплекс” бити само недељу дана. Карте за премијеру овог

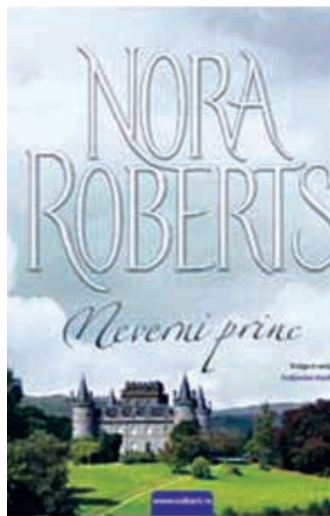
филма већ се налазе у продаји, а више информација можете наћи на сајту www.cineplexx.rs.

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО” НАГРАЂУЈЕ

Прича са срећним крајем

Два најбржа читаоца „Крагујевачких” биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштва”. Потребно је да у петак, 23. августа, позовете 034 333 116, после 10 часова и добићете роман „Неверни принц”, Норе Робертс. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан”, која се налази у Тржном центру „Плаза”.

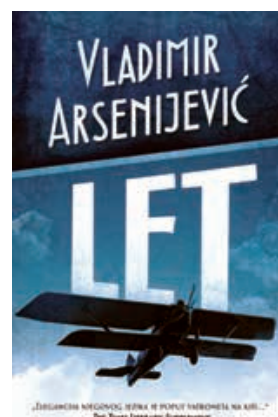
Овај роман Норе Робертс у „Вулкан издаваштву” укратко описује као „краљевске интриге и неочекивану љубав у медитеранском рају”. То је ванвременска прича са срећним крајем у бајкама о краљевској породици Кордине.

Када су жене у питању, принц Бенет је увек уживао у изазову. Због тога, након што је упознао тиху и прелепу леди Хану Ротчајлд, очаравајући плејбој не може да се смири све док не пробије опну њене уздржаности. Љубав је за Бенета одувек била игра, али са овом неухватљивом, тајанственом женом открива да је улог његово срце и одлучује да игра на карту вечности.

Нора Робертс најпродаванија је списатељица љубавних романа на топ листици „Њујорк тајмса”, у историји са више од 150 објављених наслова. Сваке минуте продају се 23 њене књиге, а тренутно је 280 милиона примерака у штампи.

Ово је прича о страсти, о магији и љубави. Ненадмашна мајсторица романсе ни овај пут неће разочарати своје читатеље.

„ЛАГУНА” НАГРАЂУЈЕ

Путовање у
прошлост

Издавачка кућа „Лагуна” објавила је нови роман једног од најважнијих српских писаца, Владимира Арсенијевића, „Лет”. Арсенијевић је и најмлађи добитник у историји НИН-ове награде за свој први роман „У потбалубљу”. У роману „Лет”, Арсенијевић је написао ретко искрену и елегантну причу о браку младих људи, пројету идеалима епохе са мноштвом занимљивих ликова и историјских личности.

Два читаоца „Крагујевачких”, добиће ову књигу, а потребно је да у петак, 23. августа, позовете 333 116, после 11 часова ујутру. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Делфи” у пешачкој зони.

Дирљива прича о Павлу Андрејевићу, младом ваздухопловном поручнику војске Краљевине Југославије, који крајем тридесетих година, на релацији Петровград-Нови Сад-Сарајево-Мостар-Београд, упознаје не само специфичан дух доба него и многе великане књижевности или филма, као и зачетнике стрипа и фотографије тог времена.

Један наизглед сасвим обичан авијатичарски лет, непосредно пред Други светски рат, заувек ће променити не само Павлов живот, већ и судбину његове жене и будућност читаве породице Андрејевић. Трагични августовски дан 1937. године затвориће круг између живота и смрти, симбол његовог кафкијанског односа са оцем који такође умире, и постати велика новинска вест у Југославији која се спрема за велики ратни окршај.

Нови роман Владимира Арсенијевића „Лет” је узбудљива приповест о љубави у доба аероплана уједно и јединствени „лет” у прошлост, књига која ће вас повести на путовање које ћете памтити.

ШУМАДИЈСКЕ
ПРИЧЕ

Владимир Јаџић

Манастир

КАД смо вежбали, пред пут у Каиро, на Зеленгори, капетан Јанковић, карати-ста, с киселим изразом на лицу саопштио нам је да смо једини специјалци на свету који курс пливања нећемо проћи, јер у планини нема воде за тренинг. Типична српска обука: пола прескочиш, пола не стигнеш. Ипак сам морао загазити у воду, уздајући се да ће ме дно ушчувати и одржати горе, на површини, где је пловила, као засебно обло тело, месечином обасјана глава. Она је повремено зарањала у воду, а повремено се појављивала на површини. Хватао сам се шевара, трстика и шаше који су плутали и били непоуздани - каткад би ме одржали на површини, каткад се пода мном повијали и вукли ме према тамноплавој нестижици.

Одржавајући се на води, савладах кратки курс пливања - борећи се да не потонем, ма шући и рукама и ногама, али водећи рачуна да не плућкам и да невољно не гутам воду, јер ми се то чинило и страшнији од повременог зарањања и израњања - као да те вода, ушла у грло, потапа изнутра. Морао сам да газим према дубини пучине и кријем се у шевару, јер ниједан чамац од оних који су ми били приметни није прилазио плићак - они су пловили средином језера, час се ближећи, час се удаљавајући, док су рибари у њима извлачили мреже. Мреже би изненада оживеле кад би се у њима закопрцала ухваћена риба. Тада се чинило да се рибарске руке издужују и да их прекрива крљушт.

На обали сам остао без ватреног оружја. Од машинке у води никакве користи. Није било користи ни раније: ниједном је нисам употребио, два-три пута сам безуспешно нанишано дивокоче које су ми умичале с нишана - али сам је редно чистио и припремао за дејство. Сада, у води, постала би мртав терет. Стога сам је закопао на обали, као да је зарад среће жртвујем воденим божанствима. Ако не успедам да пребродим језеро, вратићу се на обалу и откопати је, употребљиву, брижљиво замотану кошуљом. Остане ли тамо закопана, боље ће јој бити на сувом него да од тешке металне алатке постане бестежински предмет који ће на дну служити као станиште алги, шкољки и ракова.

Закопао сам и енглески сат добијен у Каиру (уручили су ми га као да уручују орден, мада ми није био потребан, јер сам доба дана процењивао према положају сунца на небу).

И таман кад помислих да сам учинио све што је требало, изненада ме жигну: заборавио сам да на обали оставим кутију енглеских шибица, сада овлажених и неупотребљивих: да њих није било, не би било ни ватре, морао бих у планини пресно месо јести. Хтео сам неколико бар да сачувам за успомену кад се вратим кући, али од тога ништа. Од оружја имао сам само још нож, али сам се уздао да ће и он бити довољан, ако се неки од чамаца неопрезно приближи шевару у којем сам начинио заседу.

ДЕЧАК који се удаљио од осталих рибара учинио је то, мора бити. зато што му се мрежа заплела о језерско шибице. Сигурно, и због неискуства: вешт рибар никада себи не би допустио почетничко заплитање мреже. Дечак мора да прође школу као и сваки новак, а свака је школа скупа, погодово ратна. Можда је рано остао без оца, рибари су га повели са собом, али то не значи да ће пазити на њега више него што се мора: изашао је на језеро, па нека се сада бори и сналази како уме и зна. Нико му овде није ни отац, ни мајка. Речено му је, сигурно, сто пута: не прилази опасним местима као што су шеварје или стеновити рубови обале.

Језеро је пуно непознатих бића. Дубље је него што ико претпоставља, дубље од многих мора. Нико не зна шта се по његовом недодирном дну вуче, шта живи тамо, у недодирним дубинама. Виђали су већ многи, неки чак и фотографисали биће змијуљаве

главе и слоновског тела које је не само цепао рибарске мреже, него и многе рибаре са чамца обарало и бацало их у језеро - да их више никада не нађу. Виђали су лепе младе девојке голих груди чије се тело затварало у крљушт и завршавало рибљим репом. Оне су тако умеле певати да би омамиле сваког, па и најискуснијег чамцију - да залута у њихово царство и више се никада не врати овом свету.

Нека буде на виделу, у групи, јер га, иначе, нико до јутра сигурно неће тражити ако се загуби. Потраге за изгубљенима на води почињу тек кад изгреје сунце и ноћ сврши своја злочинства. Најчешће се никада и не заврше успехом. И не само то - језеро не избацује тела која му припадну: оно их воли, чува, раствара, храни своје рибе, које потом хране своје рибаре. Језеро, на свој начин, излази у сусрет утопљеним душама, али не зна како друкчије да искаже своју љубав, осим да утопи и не врати тело које му се, овако или онако, поверило; језеро је чуварно, љубоморно на свој рибни иметак; језеро хоће поверљивог разговора; језеро је чудесно - ако се у њему огледнеш спазитићеш самог себе који те гледа из дубине, дубље од саме воде. И то је најопасније - нешто те мами да скочиш и стопиш се на месечини са својим правим ликом.

Када сам као нека велика риба изронио из шевара, кад сам се наглим скоком укрцао у чамац, дечак се није ни померио. Он сигурно није слутио да сам морао да заронио пола метра више од своје праве висине, како бих се ослонио о језерско шљунковито тле и отиснуо увис. Није га приковао страх, приковала га је дечачка радозналост: учинило му се да из воде, мрака и трава израња чудовиште. Можда је напустио да му понуди неколико уловљених риба, како би се чудовиште вратило у воду и готово се разочарао кад је схватио да је у чамац, који се опасно нагнуо, ускочио човек. Тај човек му је, мора бити, деловао опасно - све док нисам ставио прст на усне - давши му знак да ћути. А онда сам му помогао да извади крајчаки мреже који се заплео о обалску трстику.

Сада смо обојица ћутали, ишчекујући шта ће се даље десити, јер ниједан од нас није знао шта тачно да предузме или каже. Дечак је, ваљда, схватао да је оно најгоре већ прошло: да сам му хтео наудити, већ бих то учинио, задавио бих га голим шакама, јер сам био дупло већи од њега, или бих га мучки ударио ножем. Али, није се десило ни једно, ни друго. Тада су рибари почели да дозивају дечака. Говорили су на исквареном српском, на језику којим говоре јужни Срби. Звали су дечака, јер се његов чамац са њиховог осмотришта није видео. Дадох дечаку знак да им договори и дечак се одазва. Дечак је одмах схватио шта треба да каже. Рекао је да је откочио мрежу у шевару и да ће, ево, одмах кренути за њима, не морају да га чекају.

Ја легах наузрак у чамац, испод дечакових ногу, међу љијаве, влажне и поскочљиве рибе које су се праћале у мрежи и шамарале ме репинама по лицу. Дечак исплови из шевара и показа се осталим чамцијама који су гледали према њему, заклањујући очи од исувише сјајне месечине.

"Свети Наум" - рекох, дршћући од изненадне језе и хладноће коју у води нисам осећао. Сада ми је све длачице најезио ноћни маестрал.

Дечак кимну главом и завесла.

БРАТСТВО се није обрадовало изненадном госту. Нису волели ни што сам се појавио у друштву: о дечаку са супротне обале знали су понешто, али магловито и не до краја. Нису знали може ли му се веровати, хоће ли или не одати онога кога је довезао. Ја сам био у јадном стању: промочен

од главе до пете, одрпан, разуме се гладан и жедан - требало ме је и напојити, нахранити, обући.

Ко сам? То нико није могао са сигурношћу да утврди, а можда ни ја сам. Да, говорио сам на српском, испричао сам магловиту причу о невероватном путу који сам превалио преко Галиције, синоћ и преко Охридског језера, да бих стигао у манастир у којем је пре толико година столовао Николај Велимировић. Саслушаше ме на брзу руку. Још док је била ноћ и док сам спавао у манастирској згради, почеше да већају шта ће учинити.

Гост је, без сумње, био православац, познавао је, како сам вели, владика Николаја, помињао је оснивање Богомољачког покрета у манастиру Драча 1922, на којем је, како каже, и сам био присутан, јер је родом из тог шумадијског села, али нико, ипак, није могао до краја да повеже ту причу са иоле сувислим одговором на питање: шта ћу ја ту, где ми није место? И како мисли одавде, поред бугарских крволака, да се докопа Србије? - питао је игуман Пајсије. - Зар не зна шта су починили у Јабланици пре двадесетак година? На сваком су кораку, а кад осете мршу острвљенији су од Немаца. И још ако помисле да је некакав српски комита...

Прво наклоњено место могло би да му буде црква светог Димитрија, задужбина Марка Краљевића, у Сушици, а потом - тек Пчиња - рече замислило калуђер Филимон. - Био је то старац пепељаве ћошкасте браде с црвеним образима који су говорили да се није устезао манастирског вина.

- Али, до Пчиње и Куманова, тако ми Бога, неће се наносити главе. Проћи непримећено сигурно не може. Нису то Швабе по градовима да седе, то су јајаре и кокошари који се свуда врзмају као безглаве муве. Њушкају, шушкају и бушкају - не би ли нешто здипили. А кад га ухвати, браћо, ми смо следећи на реду - Бугари ће се осветити и нама.

Сада је рекао оно што су сви мислили, а нико се није усуђивао да каже. Мора бити да је попио мало више, не би се овако излануо. Игуман се љутну на толику отвореност, заусти нешто да му приговори, али није знао шта.

- С друге стране - рече Филимон - ако се докопа Скадра, можда ће успети у науму да се врати кући, у Шумадију. Али, мора да се врати натраг и настави даље преко планина. Ви знате да постоји пут.

- Увек постоји пут - рече игуман који више није могао да трпи Филимоново брбљање. - На том путу можда неће срести људе, али...

И он заћута. Планине су места на којима се отвара земља и где се светови знају помешати. Каква све бића настајују таква места зна једино Бог. Никома се није милило ни што је гост дошао, ни што ће морати - ако му је животно мио, да се врати одакле је дошао. Поготово нико није био спреман да ми то одмах саопшти.

Одлучише да ме одену, да ми поставе богату софру, дају прво уточиште, али да ми ставе до знања да не могу остати дуже од дан-два и да ћу морати да се пробијам кроз арбанашке планине, све до Скадра.

О одржаном састанку код игумана, о томе шта се тамо говорило и шта је одлучено, су-традан ми, за доручком који се састојао од кајгана с преврелим сиром, саопшти стари Филимон. Старац ми је био наклоњен, као уосталом и цело братство, али су се плашили бугарске казнене експедиције. Схватао сам то и сам: док год сам овде, на манастир се може обрушити немилост нових владара Маћедоније.

То ми није сметало да се дивим положају манастира на стени, изнад језера. Увече, седећи на клупици поред манастирског тек обраног винограда на којем је још увек нешто остављено сласног грожда, Филимон ми је говорио о Николају Велимировићу. Био је доста старији од Николаја и причао је о њему помало свисока. Овде је, вели, на језеру, од академског гиздавца постао народни мистик. Баца, вели, поглед низ ове стрме литице, зар не видиш да се манастир наслонио на празнину и стоји придржан ваздухом?

Са обале над водом јавља се осећај да одавде почиње други свет. И тај је осећај снажнији од стварности коју си оставио за собом, иза леђа. То је оно што те чека. Донео ми је пред спавање Велимировићеву књигу „Мољитве на језеру“ коју му је Николај и потписао за успомену. И читао сам, пред сан и пред велики пут: „Сувише Те има, Господе, дисање може, зато Те људи не виде... Не ишчекуј долазак смрти. Јер, гле, смрт је већ дошла и не избија из тебе. Зуби њени су непрекидно у твојој месу... Свет вас гони, јер ви имате мир, а он нема... Љубав ме чини Богом, а тебе, Боже, човеком“.

ИЗАШАО сам преко ноћи из манастирског дворишта и одшетао до падине ослоњене на стари каменит зид, испод којег се беласоа пут. Тамо, на путу, било је окућеног света. Мора да је у календару црвено слово, па се народ сакупио. Девојке су шетале у групама, младићи их меркали, стојећи са стране. А позидале, седећи на клупама застртим чергама, певала је група старијих људи:

*Жали, Заре, да жалимо
како ће се развојимо:
иш од мене, ја од тебе:
ја ће идем на далеку.
Ја ће идем на далеку, на далеку,
бело Врање,
ће се ишцем у комиће, у комиће,
млад комиће.*

*Па ће узмем кралску сабљу,
и ишћо кралско све оружје,
иа ће идем чак у Пчињу, чак
у Пчињу Прешев-Казу.
Па ће ирећем Вардар-воду,
Вардар-воду баи толему:
ће се ишћам с ишја Турци,
ишја Турци Арнаушчи!*

Певајте, дивни старци - замало не изустих. А над главом - распрскаваху се звезде. И ја се сетих тек прочитаног: „Певачи, није главна ваша песма, но Господ који слуша“.

КРАГУЈЕВАЦ 1916. ГОДИНЕ – ПРВА ГОДИНА ОКУПАЦИЈЕ

Сурова аустро-угарска управа градом

Пише: Љубодраг Поповић, архивски саветник у пензији из Београда

З а Крагујевац у Првом светском рату можемо рећи да је, заједно са својим округом, страдао исто као што су страдала и друга места у Србији која су била окупирана од стране Немачке и Аустро-Угарске војске. Иначе, званично је окупиран 19. октобра 1915. године, тога дана у седам часова ујутру у град су ушле немачке трупе.

Као и свака окупациона војска, и ова је чим је ушла почела са насиљем и пљачком, нарочито настајем на приватну имовину. Најтежа пљачка учињена је у фабрици познатог индустријалца из Крагујевца Светозара Стефановића. По неким подацима, она је била опљачкана у вредности од преко 500.000 динара. Почетна пљачка трајала је у Крагујевцу читавих 15 дана, а Немцима су у овом послу сарадници биле аустро-угарске трупе, које су такође ушле у град истог дана, само у подне.

У граду је била успостављена немачка управа. Њено присуство се одмах осетило када је интернирано 800 грађана свих стајежа.

Међутим, ова управа је била релативно кратког трајања у односу на цео окупациони период, свега неколико месеци. На место ње дошла је аустро-угарска управа, која је остала све време окупације.

Тачан датум предаје власти између њих нисмо успели у досадашњим истраживањима да утврдимо. Из постојећих докумената могло се утврдити само да аустро-угарска управа постоји и у мају 1916. године. У дугом окупационом периоду који је предстојао заведен је један до тада по злу незапамћени режим. Он се манифестовао на низ начина, од којих су најстрашнији били стрељање или вешање, без обзира на узраст, доба старости и пол.

■ Стрељања и вешања

Аустро-Угарску управу чинили су Окружна команда, са седиштем у Крагујевцу, и среске команде са седиштем у ранијим среским местима. По њима, за разлику од ранијих назива, дата су нова имена. Тако је, на пример, Гужански срез назван Слепак.

Општинске власти нису дилане у свом саставу, мада је и ту било одређених промена, али су морале служити окупатору. Градом је управљао посебан војни заповедник.

Судећи по чиновима официра који су се налазили на челу Окружне команде, Крагујевцу је у прво време била посвећена посебна пажња. Тако се, на пример, у фебруару и марту 1916. године на њеном челу налазио генерал-лајтнат Франц фон Трошке. Крајем марта на тој дужности је пуковник Кречаревић, вероватно један од оних који су служили цара, а кога је у априлу заменио пуковник Александар Колесар.

Преки војни суд одмах је показао своје застрашујуће лице изрицањем најстрожих пресуда. Тако је 16. фебруара 1916. године осуђен на вешање Крагујевчанин Риста Симоновић због поседовања оружја – ручне гранате. Већ 26. фебруара иста судбина је задесила Мирка Стефановића из Крагујевца, због "поседа српске пушке са метковима". Крајем марта за

теже дело, "због пуцања на аустроугарске војнике", Сретен Раденковић из Доње Сабанте био је осуђен на смрт стрељањем.

Овакве осуде наставиле су се и у јесен исте године. Тако је у октобру један Крагујевчанин, због "поседовања оружја, муниционих предмета и распршљивих ствари", био осуђен на казну смрти вешањем.

■ Немачки називи улица

Полако али темељито, у периоду који је наилазио уређивана и утврђивана је власт окупатора. Ево како је то чињено редом.

1. У граду је 7. априла постављен Војни полицијски комесаријат. Управа града је преко овог Комесаријата била подчињена окружном заповедништву. За полицијског комесара био је постављен жандармеријски натпоручник Велти. Службене просторије овог комесаријата биле су, како је у саопштењу наведено, "у окружној згради, приземље десно".

2. Одлуком од 26. априла град је подељен на четири дела и то:

а) подручје града десно од Лепенице;
б) подручје града од улице за Краљево, лево од Лепенице до градског парка и до краја "Бизмарк штресе";

в) подручје града између "Бизмарк штресе" и "Галвите штресе";

г) подручје града између градског парка и "Галвите штресе", лево од Лепенице.

Овде је интересантно напоменути да су, како видимо, неке од улица у граду одмах добила нова имена. Иначе, у споразуму немачких и аустро-угарских власти било је одлучено да у току маја улице Крагујевца добију нова имена, а куће нове бројеве.

3. Од 1. маја у граду је уведено летње радно време. У том периоду радње су морале бити отворене до осам часова увече, а гостионице, послатичарнице и њима сличне радње до девет часова и 30 минута увече.

4. Крагујевац је у првој половини 1916. године претрпео и једну револуционарну промену одлуком аустро-угарске управе Србије да се од маја 1916. године време рачуна по Грегоријанском календару. До краја те године морао се у званичним документима поред сваког новог датума у загради ставити и дан старог календара.

Увођењем овог календара остало је непоменуто законом признато право верским заједницама да могу послатовати по новом календару, уколико то желе.

5. У граду је био одређен и званични градски лекар. То је била др

ГЛАВНА УЛИЦА У КРАГУЈЕВЦУ 1916. ГОДИНЕ

Даринка Крстић, а њена замена је био др Димитрије Антић. У јесен је у граду била дозвољена и приватна стоматолошка пракса са лекарима који су дошли из Аустрије.

6. У мају 1916. године стигла је помоћ за становништво Србије у износу од 5.000 круна, а од те суме целом Крагујевачком округу припало је 400 круна.

7. Крајем маја дата је и дефиниција "тиска" – штампе, шта је под њом окупатор подразумевао. Одредба је била и однос према књизи. Свака књига штампана ћирилицом била је одузимана, било да се налазила у књијари или библиотеци. Исто тако се поступало и са књигама на другим језицима: италијанском, француском и енглеском. Забрањена је била њихова продаја за целу земљу. Сви књијари морали су да одстране ове књиге јер се нису смеље ни излагати ни продавати.

8. Кад спомињемо календар, интересантно је поменути неколико битних детаља и чињеница које се односе на оне који су наставили да користе стари јулијански календар – црква и свештеници.

а) Наредбом од 12. априла одобрена је дечја свечаност - Врбица. Њом су била одобрена још два празника: Велики петак, 20. и Ускрс, 22. априла.

б) Наредбом од 6. јуна именовани су нови свештеници на упражњена свештеничка места у појединим срезovima Крагујевачког округа.

в) Наредбом од 14. јуна забрањено је свештеницима склапање малолетних бракова ако је девојка млађа од 15, а мушкарац од 17 година.

г) Убрзо после тога, 22. јуна, објављен је "пропис радње свештеничке", односно шта све смеју обављати и на који начин.

9. Крагујевачки биоскоп, отворен 1913. године, променио је име у „добротворни кино“ и чисти добротворним установама. Како би га цивилно становништво лакше посећивало било је прописано да ће се представе давати у "раније време".

■ Брашно – 12 кила „по глави“

10. Решењем Окружне команде од 20. августа постављена је цивилна Општинска управа и Општински суд и тога дана су почели да раде. Састав Управе био је следећи: председник – М. Драгутиновић, потпредседник – Петар Николић, чланови – Мих. А. Благојевић и Свет. М. Стајић, а тајник (секретар) – Мих. Вуксановић.

Целокупна управа и сав њен рад били су под непосредним надзором варошког заповедника, који је о свему извештаван и без чијега је знања и одобрења рад Општинске управе био неважећи. Варошки заповедник од 6. јула био је, како је назначено, Ернест Бардаш, капетан у пензији.

Извештај о свом раду до 31. децембра 1916. године Управа је објавила у посебно штампаној публикацији, дајући је на увид јавности. У њој је, између осталог, било наведено:

а) У погледу набавке животних намирница за грађанство постигнут је врло велики успех у ценама. Пшенично брашно продавано је по цени од 0,60 круна за килограм, с тим да при крају године буде 0,80 круна, а пројино брашно 0,40 круна.

б) Како је наилазила зима, купусом је било снабдевено целокупно грађанство, а остало поврће сама варош је набављала непосредно од баштована. Шећер и со су дељени под најстрожим контролом. Треба поменути да је према одредбама наредбе од 26. маја месечно следовање шећера по глави износило 200 грама. Наредбом од 22. јула месечно следовање шећера за варошане

– грађане повишено је на 500 грама, а за сељаке је било одређено 160 грама.

Што се тиче брашна, градском становништву било је прописано да припада 12 килограма по глави месечно. Иначе, оно се смело млити само тромесечно и то 36 килограма по глави становника.

Управа се хвалила да су сви послови у варошким продавницама у најбољем реду, а продаја робе вршена је чим је у продавнице стизала. За снабдевање становништва биле су издате посебне књижице, које су гласиле на домаћина куће са уписаним бројем чланова домаћинства. Свака књижица је гласила само на одређену продавницу у којој се могла роба набавити. По ономе што је било одштампано у књижици види се да се на основу ње могло набавити кукурузно и пшенично брашно, шећер, со, маст, кромпир, пасуљ, лук и гас. Та подела била је предвиђена за сваки месец, али у три декаде.

11. Из Службеног листа Окружне команде од 4. августа 1916. године сазнајемо да је било предвиђено да од 1. септембра почну са радом све основне школе у Крагујевцу, а такође и у Аранђеловцу, Копљарима, Тополи, Белосавцима, Блазнави, Страргарима, Рачи, Лапову, Наталинцима, Саранову, Чумићу, Маршићу, Десимировцу, Слепаку и Книћу.

12. Наредбом од 25. октобра било је одређено да сваки понедељак, среда и петак за цивиле буду дани без меса, а уторак и субота су били одређени као дани без масти. Ове мере су подразумевале да свака касапница, гостионица и приватна кућа не смеју продавати или употребљавати месо, изузев живине – перади, а на дане без масти употребљавати маст за припремавање ма којег јела. Прекршај ове наредбе кажњавао се великом глобом у износу од 2.000 круна.

13) Из Службеног листа од 14. новембра дознаје се да је "Сваки власник куће за наступајући зимски период, када су људи највише у кућама задржавају, уколико то није урађено, куће бојадисати (омалати). Покућство (мебл) дрвено цеђем или содом и врелом водом опрати. Рубље се мора добро искувати и опрати. Одела, покриваче, кожне и крзнене ствари очистити од вашака". Ове мере биле су логичне, ако се зна да су претходне две ратне године заразне болести харале и однеле велики број људских живота.

ВЕШАЊЕ СРБА ТОКОМ АУСТРО-УГАРСKE ОКУПАЦИЈЕ

САТИРА

Савремена позитивна претња: окачим те на сајт!

Ивко МИХАЛЛОВИЋ

Ми смо велика сиротиња. Не знамо колико немамо!

Слободан СИМИЋ

Почетник

Борко Драговић, млади кандидат за посланика из редова једне опозиционе странке, решио је да у изборној кампањи примени нове, савремене методе комуникације са бирачима.

У варошицу Јасеницу дошао је сопственим возилом средње класе, старим десетак година. Међу окупљене мештане на изборном скупу изашао је без обезбеђења.

У разговору с људима представио се, рекавши да је завршио факултет као један од најбољих студената и да је недавно постао доктор техничких наука.

- Моја плата у научном институту је тек мало већа од просечне у нашој земљи. Са женом и две кћерке живим у закупуеном стану од 45 квадратних метара. Уштеђевине немамо, а немамо ни било какве некретности – похвалио се кандидат.

Људи су га слушали и при томе су жмиркали, поцупкивали и згледали се.

- Дошло је време да у политику уђу поштени и скромни људи. Дакле, немам шта да кријем, ни у својој прошлости, ни у имовини. Нисам био политички активан у време недемократске власти, нисам сарађивао са тајном полицијом, нисам никада био учесник неке афере, а нисам ни повезан са тајкунима и криминалцима... – наводио је Борко своје врлине.

■ Измишљени непријатељ се осилио. Шаље нам ултиматуме!

■ У дијалогу са Светом није било компромиса. Ми смо само ћутали.

■ У Народној кухињи служимо духовну храну. То је једина коју имамо.

Милан Р. СИМИЋ

■ Свака част генијалцима, али треба разумети и нас глупе!

Радмило МИЋКОВИЋ

Онда је „прешао на ствар“:
- Следеће недеље биће одржани избори. Желим да постанем

Уклањамо све препреке на путу ка Европској унији: Косово, Војводину, Санџак...

Александар ЧОТРИЋ

посланик и да се борим за побољшање вашег статуса. Борићу се да обезбедим нове инвестиције у вашем месту, како би помогао развој варошице.

Залагаћу се за то да се не исплати красти и да се закони морају поштовати – одлучним гласом је саопштио млади политичар.

Пошто је одбио да оде у кафану у центру села на понуђени вечеру, посланички кандидат је сео у аутомобил и одвезао се даље.

Тек када су се уверили да је политичар замакао за кривину, варошани су постали причљивији.

- 'Де ће он нама да помогне, кад нема ни стан?! – казао је бркајлија Живан, пошто је испио гутљај пива из флаше.

- Ја му ништа не верујем – зарвртео је главом Никола, власник продавнице. – Па он, буразеру мој, долази међу нас у неком распаднутом ауту.

- А тек оно што рече да није повезан са тајну полицију. Па как' може неки да се бави с политиком, а нема њ'ову подршку? – питао се гласно шеф откупне станице.

Када су идуће седмице одржани избори и пребројани гласови, кандидат владајуће партије добио је у Јасеници више од осамдесет посто гласова.

А Борко Драговић добио је тек понеки глас. И то од оних који нису били на његовом представљању.

Александар ЧОТРИЋ

ВИЦОТЕКА

На самрти

Стари Јеврејин на самрти, питање часа када ће да издахне. Око њега се окупили сви најближи укућани.

- Жено, Саро, јеси ли ту - једва прозбори самртник?

- Ту сам, мужу мој драги - одговори му она.

- Ароне, сине, јеси ли и ти ту?

- Јесам, оче мој – узврати му син.

- А ти, Давиде, сине...

- И ја сам крај тебе, оче – огласи се Давид.

- Па, ко је онда у радњи, мајку вам нерадничку.

Код доктора

Долази цига код доктора и доктор га пита:

- Реци, циге, који те проблем мучи.

- Госн докторе, имам сина који ништа не једе – кобасице, јаја, сланину, сир, колаче, чоколаду...

- Па, зашто баш ништа - пита га доктор.

- Па, нема се, госн докторе.

- Је л', Мујо, какве су жене тамо у Француској?

- Е, Фато, тамо ти постоје две врсте жена, једнима је име Мони, а другима Моника.

- У чему је разлика међу њима – пита га Фата?

- Гледај 'вако, Мони имају мале рибице, а Монике велике.

- А где би, Мујо, ја ту била?

- Ти би, Фато, била хармоника.

Долазак на свет

Пита учитељица ђаке знају ли како су дошли на свет. Јави се први и каже:

- Мене је донела рода.

Јави се други ученик:

- Учитељице, мени су рекли да ме је послала тетка.

На крају, диже руку мали цига.

- Ја сам, учитељице, из сиромашне породице и нас је морао тата сам да прави.

Јака ватра

Нови рецепт за босански лонац:

У напола напуњен лонац хладном водом стави се босанска глава и преко ње два камена. Кува се на јакој ватри, док камен не омекша. Онда два камена извадиш из лонца и наставиш са кувањем још најмање тридесет минута.

Жеље

Уловили Македонац, Шиптар и Србин златну рибицу и она им каже да ће им испунити по једну жељу, ако је после пуста. Први жељу изрази Македонац:

- Ја хоћу да моја земља буде слободна и без Шиптара. Жеља му одмах би испуњена.

Онда се јави Шиптар:

- Ја хоћу да Косово буде слободно, без Срба и да око Косова направим зид који нико не може да прескочи.

Рибица и њему испуни жељу.

Онда на ред дође Србин:

- Је ли, рибице, пропушта ли тај зид воду?

- Не - одговори рибица!

- Онда пуни!

Горан Миленковић

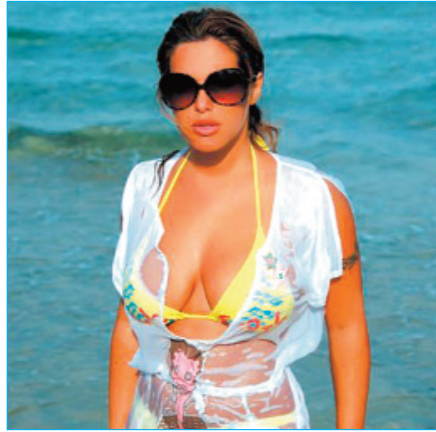

ИВАН МРКИЋ, министар спољних послова:

- Не можемо некога ко се опробао у некој другој струци из ведра неба поставити за амбасадора, а да пре тога ни депешу није прочитао. Замислите да ја на музичкој академији будем проглашен за главног диригента.

СЕКА АЛЕКСИЋ, певачица:
- Сунчала сам се у топлесу на базену у свом дворишту, када су два фоторепортера покушала да ме сликају. Пошто је све под видео надзором - ухваћени су, ја сам их позвала на пиће и дозволила да ме сликају. Били су одушевљени. Онда је мој супруг Вељко рекао: „Никад више топлес“.

ДРАГАН МАРКОВИЋ ПАЛМА, председник Скупштине града Јагодина:

- У мојој кући живи нас дванаесторо: моја мајка, моја супруга, два сина, две снаје, петоро унучади и ја. То је зато што хоћу да Србија буде једна породица.

СНЕЖАНА БАБИЋ СНЕКИ, певачица:
- И после 25 година каријере певам свуда где ме зову, на свадбама, трговима, различитим манифестацијама. Ја сам бренд и уопште није важно где ћу наступити.

МИРКО ПОЛЕДИЋ, председник Синдиката професионалних фудбалера:

- Од 180 српских играча у Јелен супер лиги и Првој лиги Србије, 150 се изјаснило да би радије играли у Албанији него у Србији.

ГОЦА ТРЖАН, певачица:
- Најлуђа ствар коју сам урадила је што сам остала у овом послу, а најлуђе што ћу тек да урадим јесте - да се поново удам.

ДАНИЈЕЛА ВРАНИЋ, певачица:
- Све везе су ми биле кратке и страствене. У мом животу појављивале су се особе које су ми узбуркале осећања, али ја сам тип који се не да лако укротити.

МИЋА ЈОВАНОВИЋ, власник Универзитета „Мега-тренд“:

- Био бих подједнако добар министар просвете као и Жарко Обрадовић.

Пешачка зона: једина преживела канта за отпатке

Графит на Дому омладине

Садница и цвећак за сигурност бицикала

Трговина и хладовина - амбијент испод надвожњака

Нови рецепт за сушење тепиха - само лети

Мали огласи

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Студенти свих виших и високих школа и факултета (септембар). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

AGENCIJA ZA VOĐENJE POSLOVNIH KNJIGA
mani
За правна лица и предузетнике
brzo
tačno
profesionalno
telefoni:
(034) 334 805
(064) 680 36 42
Karadordeva 17 lokal 17

**MARKETING
Kragujevacke**
telefoni 333-111
333-116
marketing@kragujevacke.rs

Дана 24. августа, на Варошком гробљу, даваћемо полугодишњи помен

Верослави Протић

Позивамо родбину и пријатеље да тог дана, у 11 сати, положимо цвеће и сетимо се наше Вере.

Њена ћерка Нина

ТУЖНО СЕЋАЊЕ
26.8.1997 – 26.8.2013.

**Несторовић
Десанка**

Мама, године су прошле, сећање и туга остају заувек.

Јасминка

СЕЋАЊЕ

**Милица
Величковић**
29.8.2011 – 29.8.2013.

Вољена мајко, време пролази. а бол остаје.

Твоја Ирена

Мрвић Мирчета
24.8.2008 – 24.8.2013.

Прошло је пет година откако ниси са нама, драги тата. Време пролази, ми те све више волимо. Поносни смо што смо имали оца какав си ти.

Твоја деца: Марина, Катарина и Душан и твој унук Мирчета

Дана 24. августа 2013. године навршава се девет година од преране смрти нашег јединог сина. Тога дана, у 11 сати, на Бозман гробљу, даваћемо парастос.

Ивица Пауновић

Ики, нека те наше мисли заувек грле, сузе пољубе, и увек наша љубав чува од заборава.

Воле те твоји
Мајка и Тата

Дана 24. августа 2013. године навршава се две године од смрти наше вољене

Наталије Јанићијевић

С љубављу, поносом и поштовањем чувамо успомену на тебе.

Твоје ћерке Снежана и Јелена
са породицама

Нашој драгој и милој

Верици Миловановић

1959 – 2010.

Даваћемо трогодишњи помен на гробљу Бозман у четвртак, 22. августа, у 11 часова.

Ожалошћени: супруг Драгутин,
ћерке Јелена и Невена, отац Радоје, мајка
Вемка и сестра Гроздана

Наша драга

Анка Бугарин

рођена Карић

1932-2013.

преминула је 15. 08. 2013. Сахрана је обављена 17. 08. 2013. на Варошком гробљу у Крагујевцу, у присуству породице и најближе родбине и пријатеља.

Ожалошћени супруг Коста,
сестра Радмила, сестрићи Душан и Стеван
са породицама

Нашој вољеној и никад прежаљеној

Златковић Емини

Даваћемо десетогодишњи помен, у недељу, 25. августа 2013. године, у 11 сати, на Варошком гробљу у Крагујевцу. Позивамо родбину, пријатеље, другове и другарице да присуствују овом тужном помену.

МИНА

Прошло је десет година, сећање, туга и бескрајна љубав остају заувек.

Увек са тобом твоји најмилији

СКАНДИНАВКА

194	ИМЕ ПИСЦА ДРЖИТА	МИРИШ-ЉАВА СРЕДСТВА	ПЕВАЧИЦА СА СЛИКЕ				
ПРОЛЕЊНИ МЕСЕЦ							
ДУТОРЕПИ ШАРЕНИ ПАПАГАЈИ							
ВРСТА КРАГНЕ							
НАЗИВ							
ЕНГЛЕСКИ ШАХИСТА ЦОНАТАН							
	ТАНГАЛ СРЕДСТВО ЗА ПОВИШ. ЛУЧЕЊА ЖУЧИ						
СЛУШАНА ПЕСМА		ВЕО. КОПРЕНА	ПРЕДАК (ЛАТ.)		4. И 1. ВОКАЛ	БАШТЕНСКА БИЉКА	ЖЕНА КОЈА ЧИНИ ОСВЕТУ
ОДМАЗДА ОСВЕТА (ИЗРАЗ)							
ЛИТАР		ГРАД У БРАЗИЛУ	НАША ФOLK ПЕВАЧИЦА				
ПОЈАЧАНИ МОТОР АУТОМОБИЛА				ПАВЛЕ ВУЈИСИЋ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА БОСНУ			
ВРСТА ЗМИЈЕ, СМУК				КАМЕРУН. ФУДБАЛЕР ЖАН МЛАДЕ СРНЕ			
РАЗУДАНОСТ						НЕПЕР ОНИ КОЈИ СВИРАЈУ ПО НОТАМА	
ФИЛМСКИ РЕДИТЕЉ КОСТА							
	КРАТКИ ОГРТАЧИ ВРЕДНОСТ НА ПОВЧАНИЦАМА						
НИКНУТИ				НАВИГАЦ. ОСМАТРАЧКИ ЦЕНТАР (СКР.)	ЈЕДНАКА		
ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА		ВОДЕНИ ОТОК У ТЕЛУ	ЊАКАТИ				
ИТАЛИЈАНСКИ ФУДБАЛЕР ЕНЦО						ОДВИШЕ, ПРЕВИШЕ	
ДРУГЕ, ОСТАЛЕ				ОРГАНИЗАМ	НАДЕВ ЗА ТОРТУ		
НАШЕ ЖЕНСКО ИМЕ				ИНДУСТР. ДУВАНА БОГ МАТЕР СВЕТА ПО СЛОВЕН.			
ОБАР. АВАРИИ				ЈЕДИНИЦЕ СИСТЕМА ВЕЗЕ (СКР.)	ГРЧКО СЛОВО		
ПИСЦИ. КЊИЖЕВНИЦИ							
РАНИЈИ ЗВЕЗДИНИ ФУДБАЛЕР ЈОВАН							

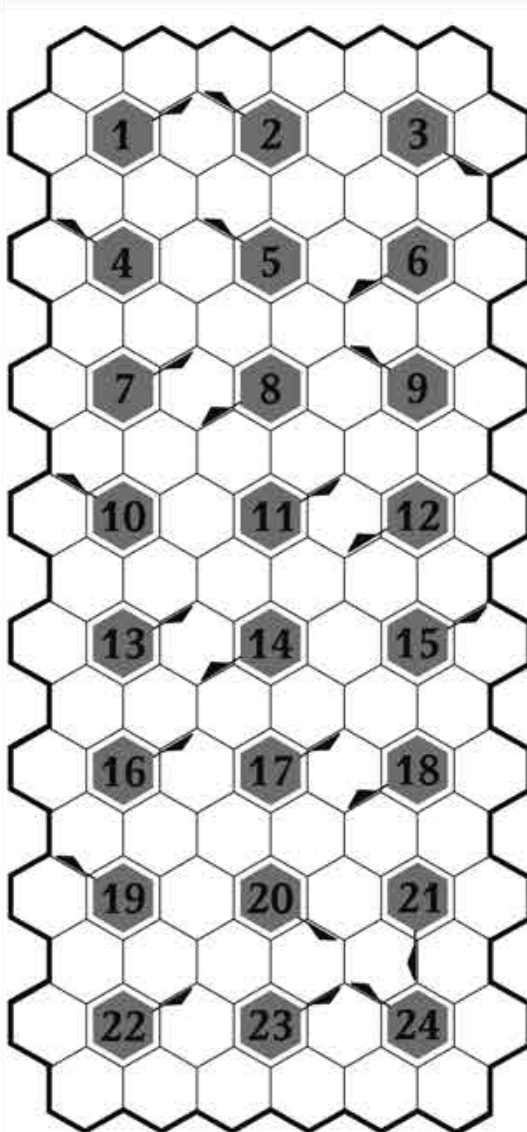
БЕЛА УКРШТЕНИЦА

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							

ВОДОРАВНО: 1. Надимак навијача Партизана (0), 2. Роптање - Символ сумпора (1), 3. Град у Немачкој - Иницијали атлетичара Корице (3), 4. Радник који штрика (0), 5. Језеро у Северној Америци - Гомила, хрпа (1), 6. Ранији бразилски фудбалер (1), 7. Упркос свему - Наш предлог (1), 8. Тачка (енг.) - Серија, ред (1), 9. Коначно схватити (0), 10. Аустријски државник, Волфганг - Југ (озн.) (1), 11. Школарка (0).

УСПРАВНО: 1. Чинити неоправдани грех (израз) (0), 2. Чувени виолончелиста, Мстислав (0), 3. Подвргнути се хируршком захвату (0), 4. Име певачице Тејлор - Тони Кертис (иниц.) - Име глумца Ејкројда (2), 5. Коњ у епским песмама - Превлака на Малаки - Име раније гимнаст. Ким (2), 6. Ризма (скр.) - Поверено добро (лат.) - Кулон (озн.) (2), 7. Варница - Највећи и најмногољуднији континент (1).

САЂЕ

1. Планета Сунчевог система, 2. Ударац у тенису, 3. Име глумца Свејзија, 4. Веџица за ципеле, 5. Француски сликар Огист, 6. Мука, труд (мн.), 7. Разочараност, огорчење, 8. Део плуга, 9. Друго име Нове Гвинеје, 10. Гласник, 11. Ранији шахиста Борис, 12. Милионски град у Вијетнаму, 13. Наша глумица Нада, 14. Мала шапа, 15. Град у Италији, 16. Месарска секирица, 17. Онај који проси девојку, 18. Саобраћај, трансфер, 19. Народ из Татарске, 20. Старо, времешно, 21. Хајка, потрага, 22. Мешавина два или више метала, 23. Књижевник Роберт, 24. Француски научник Блез.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ ●●○○

				6	4
4				1	6
			1	5	8
	3		4		2
	4	8		9	
9					
	6	9	3		
	7				
9	5		7	1	6

НИВО ТЕЖИНЕ ●●●○

				5		2
			7			
	7	3	6	9	8	1
9		1		6		
6	3	7		8		2
			4			3
			1		4	
6						
3	9			4		7

НИВО ТЕЖИНЕ ●●●●

				4	9	2
		3	2			1
1				4	3	
	3	1	4	7		
		5	7	6		
					9	
	9					
				6	7	
5		6	8			4

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: шид, ало, тил, е, а, лир, ав, рав, анастаси, балканац, шканата, спирала, парасоли, набијач, ро, ећ, ск, овој, дао, мич, тот, аћимовић, н, тено, у, скок у даљ, ел, осице, рест, тињ, океаниде.

МОЗАИЧКА УКРШТЕНИЦА: прецизна механика, луна парк, макарон, екар, стоматолози, молари, ви, опа, ат, ева, епсилон, зака, ногар, т, ок, кив, м, идејно решење, роа, тс, адан, рус, арн, отка, знак, тумач, сводник, ланероси, тодор веселиновић.

СУДОКУ: а) 869-142-537, 342-785-619, 175-396-248, 786-214-953, 523-869-471, 914-573-862, 657-938-124, 291-457-386, 438-621-795. б) 356-148-972, 419-732-865, 287-569-314, 938-275-641, 642-913-587, 175-486-239, 821-357-496, 564-891-723, 793-624-158.

CityVision

MESTO OGLAŠAVANJA USPEŠNIH!
LED EKRAN U CENTRU GRADA

NOVA ERA
SPOJAJNIJE OGLAŠAVANJA

Bilbordi kakve ste oduvek želeli!

TOP LOKACIJA:
STROGI CENTAR KRAGUJEVCA
Najprometnija raskrsnica i početak pešačke zone

POZOVITE 302-852 i uz nagradni kod: "kgnovine" dobićete 10% popusta za reklamu

Roda Megamarket Kragujevac
Save Kovačevića 48a

info telefon: 0800 000 500; www.roda.rs

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ од 22. до 28. августа

Четвртак 22. август	Петак 23. август	Субота 24. август	Недеља 25. август	Понедељак 26. август	Уторак 27. август	Среда 28. август
<p>ХРОНИКА</p> <p>22.00 Хроника 2</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм р. 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 Жене ван закона р. 11.00 Преваранти р. 12.00 Вести 12.05 Кухињница 12.35 Кућица у цвећу р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Комунални сервис р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Вино и виноградарство р. 16.00 Вести 16.05 <i>Серија</i> р. 17.00 Мозаик 18.00 Жене ван закона 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм р. 20.00 Од тренутка до тренутка 20.40 Музички програм 21.00 <i>Серија</i> 22.00 Хроника 2 22.30 Преваранти 23.30 Атлас 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>	<p>МОЈА ШУМАДИЈА</p> <p>17.00 Моја Шумадија</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм р. 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 Жене ван закона р. 11.00 Преваранти р. 12.00 Вести 12.05 Кухињница 12.35 АБС шоу 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Од тренутка до тренутка р. 14.30 Музички програм 15.00 Цртани филм р. 15.30 Атлас р. 16.00 Вести 16.05 <i>Серија</i> р. 17.00 Моја Шумадија 18.00 Жене ван закона 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Акција 20.30 Нокаут 21.00 <i>Серија</i> 22.00 Хроника 2 22.30 Преваранти 23.30 Мегафон Music 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>	<p>POSEIDON ADVENTURE</p> <p>23.00 Посејдонова авантура 1. део</p> <p>08.45 Најава програма 09.00 Вести 09.05 Цртани филм 10.00 Megafon Music р. 11.00 Документарни програм р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг р. 13.00 Кућица у цвећу 13.30 Fashion files</p> <p>14.00 Shopping avantura 15.00 Документарни програм 16.00 Вести 16.05 <i>Убити вољу</i> 1. део 18.00 Акција р. 18.30 Нокаут р.</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Лек из природе 20.30 Илузиониста 21.00 Концерт 21.50 Хит дана 22.00 Хроника 2 22.30 АБС шоу 23.00 Посејдонова авантура 1. део 00.00 Вести 01.00 Хит дана</p>	<p>СТАКЛЕНО ЗВОНО</p> <p>20.00 Стаклено звоно</p> <p>09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Најсмешније животиње р. 10.00 Документарни програм 11.00 Кућица у цвећу 11.30 Лек из природе р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг 13.00 Агродневник 13.30 Кућица у цвећу</p> <p>14.00 <i>Филм</i> 16.00 Вести 16.05 <i>Убити вољу</i> 2. део 18.00 Документарни програм 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Стаклено звоно 20.30 Најсмешније животиње 21.00 Концерт 21.50 Хит дана 22.00 Хроника 2 22.30 Цркве брвнаре 23.00 Посејдонова авантура 2. део 00.00 Вести 01.00 Хит дана</p>	<p>Јутарњи програм</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Жене ван закона р. 11.00 Преваранти р. 12.00 Вести 12.05 Кухињница 12.35 Стаклено звоно р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Shopping avantura р. 15.00 Г.Е.Т. Report 16.00 Вести 16.05 <i>Серија</i> р. 17.00 Мозаик 18.00 Жене ван закона 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Спортски програм: Фудбал 22.00 Хроника 2 22.30 Преваранти 23:30 Нокаут р. 00.00 Вести 00:35 Хит дана</p>	<p>МОЗАИК</p> <p>17.00 Мозаик</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Жене ван закона р. 11.00 Преваранти р. 12.00 Вести 12.05 Кухињница 12.35 Агродневник р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Спортски програм: Фудбал р. 16.00 Вести 16.05 Г.Е.Т. Report р. 17.00 Мозаик 18.00 Жене ван закона 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Здравље је лек 20.30 Суграђани 21.00 <i>Серија</i> 22.00 Хроника 2 22.30 Преваранти 23.30 Документарни програм р. 00.00 Вести 00:05 Наставак документарног програма 00:30 Хит дана</p>	<p>КОМУНАЛНИ СЕРВИС</p> <p>20.00 Комунални сервис</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 Жене ван закона р. 11.00 Преваранти р. 12.00 Вести 12.05 Кухињница 12.35 Цркве брвнаре р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Здравље је лек р. 14.30 Суграђани р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Fashion files р. 16.00 Вести 16.05 <i>Серија</i> р. 17.00 Мозаик 18.00 Жене ван закона 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Комунални сервис 21.00 <i>Серија</i> 22.00 Хроника 2 22.30 Преваранти 23.30 Вино и виноградарство 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>

■ филм □ *серија*

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

ГОЛ ЗА ПОТПУНУ РАДОСТ

ФУДБАЛ

РАДНИЧКИ 1923 - НАПРЕДАК 2:1

Једва, ал' победисмо

КРАГУЈЕВАЦ - Стадион: „Чика Дача“. Гледалаца: 3.000. Судија: Новица Анђеловски (Качарево). Помоћници: Милан Михајловић и Мирољуб Пејковић (Београд). Сврелци: Андрић у 64. и Белић у 90. минути (из једанаестерца) за Раднички 1923, а Миросављевић у 31. минути за Напредак. Жути картиони: Недовић, Белић (Раднички 1923), Н. Милошевић, Јаничић, Бојић, Б. Милошевић, Делетић (Напредак).

РАДНИЧКИ 1923: Чанчаревић, Павловић (ог 46. С. Пејровић), Фејса, Тинтор, Ошашевић, И. Пејровић, Недовић (ог 75. Пејронијевић), Марић, Белић, Кнежевић, Малинић (ог 62. Андрић).

НАПРЕДАК: Крзнарић, Цвешковић, Веселиновић, Б. Милошевић, Јаничић, Абрахам, Гаврић (ог 78. Н. Милошевић), Рејан (ог 87. Делетић), Миросављевић, Бојић, Димитров (ог 63. Трујић).

СТАРА изрека каже да се „победи у зубе не гледа“, и потпуно је у складу са издањем „црвених“ на кућној премијери против Напредака. Дакле, бодове су наши фудбалери узели - 2:1, што је и те како важно, али игром нису одушевили. Ни то није небитно, али некако се чини да је лакше поправити игру, него у финишу првенствене трке надокнађивати бодовни заостатак. Макар је тако показала лањска сезона.

А све се десило - „из двојке у кеца“. Наиме, повратник у најјачи ранг, после покушаја домаћих, од којих је најизгледнији био већ у 2. минуту, када Тинтору одбрањен ударац главом, озбиљно је припретио у 26. минуту преко Ненада Миросављевића, који је након корнера покушао да савлада голмана Чанчаревића. Иако им тад није пошло за ногом да поведу, само пет минута касније јесте. Искусни Миросављевић, потпуно неометан, са ивице шеснаестерца, после додавања из слободног ударца, довео је свој тим у вођство прецизним ударцем - 0:1.

Прилика за изједначење, прва права после налета Фејсе у 35. минуту, указала се у 41. Из корнера је лопта стигла до Малинића, али он ни са четири метра није успео да погоди оквир противничког гола.

Боље издање у наставку, Крагујевчани ипак доводи до егала. У 64. минуту, резервиста Костан Андрић одлично је утрчао у празан простор и

СУПЕР ЛИГА СРБИЈЕ					
2. КОЛО: Раднички 1923 - Напредак 2:1, Црвена звезда - Јагодина 2:1, Доњи Срем - Јавор 1:1, Вождовац - Војводина 1:1, Спартак - ОФК Београд 1:0, Раднички (Н) - Партизан 0:0, Нови Пазар - Рад 1:0, Чукарички - Слобода 1:0.					
Чукарички	2	2	0	0	2:0 6
Јавор	2	1	1	0	5:3 4
Раднички (Н)	2	1	1	0	2:0 4
Партизан	2	1	1	0	4:3 4
Спартак	2	1	1	0	2:1 4
Напредак	2	1	0	1	3:2 3
Нови Пазар	2	1	0	1	4:4 3
ОФК Београд	2	1	0	1	1:1 3
Црвена звезда	2	1	0	1	4:5 3
Раднички 1923	2	1	0	1	2:3 3
Војводина	2	0	2	0	1:1 2
Доњи Срем	2	0	2	0	1:1 2
Вождовац	2	0	1	1	1:2 1
Слобода	2	0	1	1	1:2 1
Рад	2	0	0	2	0:2 0
Јагодина	2	0	0	2	1:4 0

3. КОЛО: Партизан - Раднички 1923, Слобода - Нови Пазар, Рад - Раднички (Н), ОФК Београд - Чукарички, Војводина - Спартак, Јавор - Вождовац, Јагодина - Доњи Срем, Напредак - Црвена звезда.

на асистенцију Белића, практично у првом контакту са лоптом, успео иста да утера у мрежу ривала - 1:1. Пре тога два пута су гости запретили, а једном је Малинић био за „педаљ“ краћи у намери да један центаршут спроведе у гол.

Потоњи напор да се некако стигне до победе пред домаћом публиком, где су у насртајима предњачили Белић и Кнежевић, „црвенима“ се исплатило у самом финишу сусрета. Наиме, у 90. минуту дефанзивац Напредака, Никола Милошевић, оборио је у шеснаестерцу Белића, који је затим узео лопту и са беле тачке донео велику радост свом тиму и навијачима.

Ипак, ово је тек почетак, „коло“ се наставља. Колико тренутно стварно можемо, показале се већ у суботу, када гостујемо владајућем шампиону, екипи београдског Партизана.

Иванчевић је још сусрети са Напредаком био пресрећан преокрећом у другом полувермену.

Мислим да су пресудиле њавремене измене, које су уродиле њодом. Свраховали јесмо, али ми је драго што се њоказало да и играчи са клупе заврећују њажњу и моћу да донесу преокрећу. Захвалио бих се и њублици, која нам је здужио њомола да добијемо ушакмицу.

Ова њобеда врло је бићна за нас из разлоја што су момци њоказали да имају карактер и да ушакмицу коју њубе својим залагањем моћу да преокрену у своју корист. Остaje нам да овакве њре њонављамо што чешиће, ња и њрошћу Партизана у суботу - рекао је њренер „црвених“ на конференцији за медије.

ШАХ

Екипно у Шумарицама

ПРВЕНСТВО Србије у мушкој и женској конкуренцији за 2013. годину, одржаће се од 24. августа до 3. септембра у Крагујевцу, тачније Хотелу „Шумарице“. Играће се по Бергеровом систему, 11 кола, без слободног дана, а сваки тим наступа на шест табли, са правом на четири резерве.

Међу 12 састава у борби за титулу, као и последње три сезоне, наћи ће се и два крагујевачка - Водовод и Раднички. Наравно, амбициознији Водовод имаће значајнију улогу, можда се чак умеша у борбу за сам врх, док су „црвени“ скромнији, кол'ко да се избори опстанак.

Углавном, ривали су познати - Новосадски ШК ДДОР, Ласта (Београд), Ниш, Свети Николај (Ваљево), Спартак (Суботица), Металац (Горњи Милановац), Југовић (Каћ), Јасеница (Смедеревска Паланка), Делфин (Београд) и Словен (Рума) - а како ће ко проћи остаје да се испрати, најбоље на лицу места.

В. У. К.

БИЦИКЛИЗАМ

Марић четврти у Зеници

МЕЂУНАРОДНА трка „Трофеј Зеница“, донела је бициклисти Радничког Дејану Марићу пласман на четврту позицију.

У питању је била брдска трка, вожена на релацији Зеница-Сметови, где су учешће узела 22 клуба из бивших југословенских република, те Белгије.

В. У. К.

СТРЕЉАШТВО

Најмлађи у Ђуприји

ОВОГ викенда, по календару Стрелачког савеза Србије, на програму су регионална првенства Србије у гађању серијском малокалибарском пушком.

Тако ће најмлађи крагујевачки стрелци, по троје у мушкој и женској конкуренцији, наступити у недељу у Ђуприји, где ће пуцати у дисциплинама три пута 10 метака и 30 лежећи.

С. М. С.

(Ж) ЛАСК ЦРВЕНА ЗВЕЗДА - ТРИЈУМФ 6:0

Црвено-беле немилосрдне

ФУДБАЛЕРКЕ крагујевачког Тријумфа поражене су у другом колу Супер лиге Србије у Београду од ЛАСК Црвене звезде убедљивим резултатом 6:0.

„Црвено-беле“ су искористиле предност домаћег терена, али и веће искуство, док су Крагујевчанке, упркос резултату, у појединим деловима утакмице показале да могу да се носе и са јачим клубовима у овом рангу такмичења.

Наредно, треће коло Супер лиге на програму је 31. августа, због обавеза репрезентације Србије која се припрема пред квалификације за првенство Света у Канади 2015. Године. Тада ће Тријумф угостити екипу Јагодине.

С. М. С.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

Срећан број - 13

ШОН Ембри, селектор репрезентације Србије у америчком фудбалу, објавио је списак од 59 играча на које рачуна за завршне припреме пред Европско првенство „Б“ групе. И, међу њима је чак 13 чланова крагујевачких Дивљих Вепрова.

Дакле, на тренинг кампу од 17. до 24. августа на Ади Циганлији, биће и: Иван Радојичић, Дарко Цветковић, Ђорђе Петровић (дефанзивни бекови), Милорад Новаковић, Владимир Раденовић (дефанзивни линијаш), Предраг Шћекић, Александар Јовановић, Милан Марјановић (лајнбекери), Милош Ракоњац (офанзивни линијаш), Михаило Новаковић (ранинбек), Никола Симовић, Филип Недељковић (рисивери) и Срђан Ружић (кикер).

За Италију се креће 29. августа, а на отварању Европског првенства „орлови“ ће се састати са Данском, два дана касније. У нашој групи налази се још и селекција Чешке, а најбољи од ове тројке, 7. септембра, састаће се са победником групе у којој се налазе домаћин, Велика Британија и Шпанија.

В. У. К.

ОДБОЈКА

И Немања - out

ПОСЛЕ Чедића, табор одбојкаша „црвених“ напустио је и средњи блокер Немања Радовић.

Такав расплет не представља

превелико изненађење, јер је од клуба, који муку мучи са финансијама, још на крају прошле сезоне добио дозволу да промени средину. Било је само питање куда ће, а избор је пао на грчки Кафисијас.

В. У. К.

ИНТЕРВЈУ: БОЈАН ДИМИТРИЈЕВИЋ

Будућност одбо

Овај спорт је изузетно атрактиван и привлачи све више људи да се баве њим. Жеља ми је да од Крагујевца направим центар, као и базу за припреме репрезентативних селекција - каже селектор Србије

Разговарао Милутин Марковић

Борба за „место под сунцем“, и то све тежа и тежа, једна је од главних карактеристика модерног времена. Спорт, наравно, као саставни део друштва, не може без тога. Времена се мењају, а Крагујевчани се сећају оних када су у граду неприкосновени били фудбал и бокс, затим су се за своје место „изборили“ кошарка, карате, па одбојка. Дакле, места је све мање.

У свету то иде доста брже, те се једна од новијих „занимација“ астронумски пробала у врх интересовања. Атрактивна по месту одигравања, динамичности, па и изгледу такмичара, одбојка на песку је недавно ушла у породицу олимпијских спортова, као и у поделу „спортског новчаног колача“. У Србији, нарочито у Крагујевцу, она тек „промакла главу“. Овештала средина никако није спремна да лако прихвати новине, а они код којих је новац нису баш за превелике ризике.

Ипак, корак по корак ствари се мењају. Некако скромно и неопажено прошла је вест да је наш град добио државног селектора свих репрезентативних селекција у одбојци на песку.

Бивши играчи бич волеја, у пролеће, састају се и разговарају о наредној сезони. Људи су препознали сав мој труд, па ми је Вања Грбић, председник за одбојку на песку у ОСС, понудио то место.

Олимпијски комитет Србије схватио је да овај спорт има будућност, покренуо озбиљнију акцију самим слањем наших екипа на Медитеранске игре, па је постављање једног човека на чело струке логичан потез - каже Крагујевчанин Бојан Димитријевић, бив-

ши играч Радничког, а сада селектор свих српских репрезентативних селекција у одбојци на песку.

Ваш посао је...

Практично, поверено ми је селектовање екипа свих узраста и оба пола, а уз то сам и тренер, мада имамо људе задужене за сваки тим посебно.

У овом спорту ситуација је специфична. Имамо старосну поделу на годишта 16, 18, 20, 22, 23, наравно и сениорско.

Како сте се уопште нашли у овом спорту?

Играо сам индор одбојку, али ме је, почетком деведесетих, заинтересовала ова варијанта. Били смо пионери у нашој земљи, а о сећај је био сасвим другачији. Највише ме је привукла чињеница да играм само са још једним играчем, значи веома интересантна промена.

Играли смо турнире по нашој тадашњој земљи, било их је мало по Хрватској и БиХ. Обавезе у стандардној одбојци биле су препрека за озбиљније бављење „песком“, али после неких неспоразума у свом клубу, пребацио сам се „за стално“. Резултати су, ваљда, видљиви.

Који су досадашњи успеси српских селекција под вашим „патронатом“?

Наш највећи успех, до мог доласка, било је шесто место у Европи новосадског пара, чистих професионалаца, Басте и Тешића. Од када сам постављен освојили смо такође шесту позицију на Медитеранским играма у Турској, а интересантно је да смо победничком домаћем тиму једино ми узели сет. Девојке до 22 године су постале шампионке и вицешампионке Балкана у Скопљу, иначе

ВАТЕРПОЛО**Васовић
- директор**

ЈУГОСЛАВ Васовић, дојучерашњи играч Црвене звезде, постављен је за новог директора Ватерполо клуба Раднички.

Прослављени српски ватерполиста у репрезентацији је наступао само на Олимпијским играма у Сиднеју, 2000. године, освојивши бронзу. Ипак, остао је упамћен по сјајним сезонама у Црвеној звезди, Будви, Бечеју и Партизану, као и Грчкој, Италији, Русији и Саудијској Арабији.

В. У. К.

КОШАРКА**МЕЂУ КОШАРКАШЕ РАДНИЧКОГ МИЦ ПО МИЦ****Стижу појачања**

ПРВА значајнија вест прошле недеље у Кошаркашком клубу Раднички, била је да је у Крагујевац допутовао амерички бек-шутер Ди Џеј Сили. Раније договорени трансфер тако се потврдио, а за њим су у екипу "упали" и Душан Млађан, Андреја Стефановић и Милош Јанковић. За сада.

И док је за 24-годишњег Силија већ објављено да је у претходној сезони наступао за универзитет Кал Стејт Фулerton, просечно бележивши 18 поена (укупна реализација 47 одсто, бацања 80 процена, за три поена 41 одсто), четири асистенције и четири скока, за 33 минута колико је по утакмици проводио на паркету, остала тројица су прилична непознаница овдашњој јавности. Посебно Душан Млађан, дојучерашњи бек швај-

царског Лугана и репрезентативац те земље.

Најкраће, има 27 година, а може подједнако добро да игра на позицијама 1, 2 и 3. У минуле четири године, као члан Лугана, у 33 минута проведена на паркету, по утакмици је просечно бележио 20 поена, 3,6 скокова и 2,1 асистенцију. Раније је наступао је за мање познате италијанске екипе.

даља у млађим категоријама Србије, Јанковић је био члан јуниорске репрезентације у баскету 3x3, која је у финалу Светског првенства у Шпанији поразила САД са 21:20.

Прошле сезоне у Другој лиги Србије одиграо је 25 утакмица, просечно проводећи на терену 32 минута, уз 16 поена, 11,4 скока и индекс успешности од 21,2.

АМЕРИКАНАЦ У - КРАГУЈЕВЦУ

Андреја Стефановић је Крагујевчанин, јуниор "црвених". Овај 18-годишњи плејмејкер у прошлој сезони играо је у Јуниорској лиги Србије за Раднички и бележио просечно 11,5 поена, 2,5 скока и 2,6 асистенција по утакмици, што га је препоручило за потписивање четворогодишњег уговора.

Последњи у низу, али не и најмање битан, јесте још један млади играч, доскорашњи центар чачанске Младости, Милош Јанковић. Годињу је старији од Андреје, а прошао је наше млађе репрезентативне селекције и ове године учествовао на Европском првенству за играче до 20 година, као и на Светском шампионату у узрасту до 19, на ком се Србија окитила сребром. Поред још неколико ме-

Наравно, нова имена у тиму "црвених" ваља оекивати све док се адекватно не попуни цео roster. Акцент је, како је и најављено због смањења трошкова, стављен на младе играче, али је сигурно да ће се појавити и још ко од искуснијих, како би будућа целина добро функционисала и на терену.

В. У. К.

Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

ФУТСАЛ**НОВО ПРИЗНАЊЕ ЕКОНОМЦУ****Професор Дугалић
на челу српског
футсала**

НА седници комисије за Мали фудбал ФС Србије, једногласно је за председника, у наредном четворогодишњем мандату, изабран професор Верољуб Дугалић, иначе председник КМФ Економац.

Међу неколико циљева које је презентирао професор Дугалић, најзначајнији су дуготрајан систем такмичења (најмање пет година), проширење базе играча путем укључивања младих играча у такмичења, формирање млађих селекција, како клупских тако и репрезентативних, усклађивање пропозиција такмичења ФСС са пропозици-

**ПРИПРЕМЕ
УВЕЛИКО ТЕКУ****Први сусрет
30. августа**

ПЛАН припремних утакмица пред нову сезону КК Раднички је доста обиман и броји од 11 до 14 дуела. Креће први контролним сусретом заказаним за 30. августа, са румунским Темишваром, а завршава гостовањем у Подгорици, где ће, 28. септембра, домаћин бити Будућност.

Између се ређају дуели у Чачку, па нови ривал из Румуније, Асесофт, са ким ће састати на Златибору, а онда је, 5. септембра, на програму дуел са Пинар Каршијаком из Турске у Београду. За викенд, 7. и 8. септембра, планирано је учешће на турниру у Новом Саду, где ће, поред домаћина Мериђане, учесник бити и Солнок, АБА лигаш из Мађарске.

Са прваком државе и региона, Партизаном, игра се 11. септембра у Београду, а два дана касније креће пут Лакташа, у којима ће се, 14. и 15. септембра, учествовати на Игокеином турниру. Уз ова два учесника последњег фајнал-фора АБА лиге, познато је да ће наступити и словеначка Крка.

Последњи турнир планиран је за 21. и 22. септембар, у Охриду, а ривали ће бити македонски МЗТ и Лукоил из Бугарске.

Постоје још три термина резервисана за представљање у хали "Језеро", а оквирни датуми су 3, 17. и 23. септембар. Имена противника који ће гостовати биће објављени накнадно.

В. У. К.

јке - у песку

вих 25 екипа. То показује успех на Медитеранским играма.

А како до врха?

- Потребно је много талента, а тога макар имамо, рада и услова за тренинг. Инфраструктура је наш највећи проблем. Терени су на отвореном, па практично можемо да се спремамо само четири месеца. Остатак године је превелика пауза за озбиљан резултат.

Зато смо направили програм са нашим пријатељима из федерација Бразила, Америке, Данске, Норвешке и Италије, како би смо им били гости по месец дана током тог периода у њиховим халама. Имамо доста да учимо, и то морамо од најбољих.

Какво је место нашег града у српском бич волеју?

- На терену у Великом Парку, у нашем клубу "Крагујевац", једином у држави, окупио сам парове до 18 година. Посветио сам се њима, па ће, надам се, за неку годину играти значајну улогу на турнирима.

Треба искористити прилику што овај град има селектора који може доста да покаже и од кога се може доста научити.

Три године Крагујевац је био домаћин једног од турнира за национални шампионат, ове је изгубио домаћинство.

- Мислим да смо на губитку, јер смо остали без изузетне атракције која није пуно коштала. Ту је био и "обавезни" гост, Вања Грбић, са великим утицајем у овом спорту. Био је чак у плану "Опен мастерс", веома јак турнир, но сада је све отпало. Остало је да организујем трећи по реду "Гигин меморијал", а овога пута ће се појавити и сви репрезентативци.

Желим да дам допринос среди ни у којој живим и радим као први савезни селектор из овог града уопште. То се за сада не препознаје због погрешног односа према спорту. Намеравам да овај терен осветлим, како би се колико-толико избегле велике врућине, а крајем сезоне стиже квалитетан дунавски песак. Самим тим репрезентативни тимови ће се преселити у Крагујевац, надам се као мамац за велики број деце.

турнира који се бодује од стране ЦЕВ-а и ФИВБ. То су за ових свега месец и по дана неки моји резултати и мислим да идемо узлазном путањом.

Предстоји нам Европско првенство за категорију до 22, затим до 20 и 18 година. Поред тога, наш први тим је сакупио довољно бодова те, поред обавезног националног првенства, играју и међународне турнире.

Шта је даље у плану?

- До сада је било правило да се бич волејом баве само неуспешни индор одбојкаши. Ми покушавамо да од овог спорта направимо посебан, дакле да се играчи од почетка баве њим. Такође желимо да неке "праве" одбојкаше привучемо и усмеримо их ка професионалном тренингу на песку. Ту је, ипак, мања конкуренција и лакше се долази до врха.

Колико год да имају исти полаз, ово су два различита спорта, нарочито у физичком смислу. Мој допринос се састоји у промени начина приласка тренингу и самом понашању у току игре. Специфичност терена и броја играча постављају посебне захтеве, па је мој начин у почетку наилазио на извесно неразумевање, али резултати су га потврдили. Неопходно је, дакле, технички правилно извођење радњи и контрола лопте.

Ето, ми, и поред чињенице да смо новајлије у овом спорту, нисмо далеко од светског врха, пр-

јама УЕФА, могућност наступа играча за А и Б екипу, повећање броја играча у протоколу утакмице са 12 на 14.

Све ово, по замислима, требало би да допринесе развоју фудбала у Србији, најпре појави више квалитетних екипа, чиме би национално првенство постало занимљивије, што би, свакако, донело велику корист и репрезентативним селекцијама.

В. У. К.

**Пријатељске са
Македонцима, Босанцима...**

ИГРАЧИ Економаца, после припрема на Златибору, почели су и са одржавањем контролних утакмица за наредну сезону. Први ривал, по мери "студената", био је македонски Железарец, иначе учесник квалификација за Лигу шампиона које су на програму крајем августа.

Иако је ово била прва утакмица Крагујевчана после дуготрајних и напорних тренинга, резултатски су се показали као бољи тим и на крају заслужено победили са 3:1. Стрелци за наше момке били су Рајчевић, Де Соуза и Весић, први стрелац Лиге у прошлој сезони.

Такође, Економац је, у оквиру серије заказаних пријатељских утакмица, јуче играо против првака Босне и Херцеговине, екипе Танга, са којом ће, у Сарајеву, макар је тако планирано, и данас одмерити снаге у новом дуелу.

С. М. С.

NAJBOLJE CENE STANOVA!

SAMO
833 €/m²
+PDV

•GRATIS•
garažno
mesto

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6.
spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SLATKI PAKET
ZA USELJENJE
10kg ČOKOLADE
NA POKLON

• SMALLVILLE •
Kragujevac

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs